

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்—13

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எழுதியது :
வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்
சென்னை :: புதுக்கோட்டை

முதற் பதிப்பு : டிசம்பர் 1947

இரண்டாம் பதிப்பு : அக்டோபர் 1953

பதிப்பு உரிமை பெற்றது.

Sales & Distribution
PRAPANCHA JYOTHI PRACHURALAYAM
PUDUKKOTTAI : : TRICHY DIST.

Editorial

12 Sir Mohamed Usman Road
Thyagarayanagar
MADRAS 17

விசை இரண்டு சூபாய்

Printed at The Janaki Printing & Binding Works,
Pudukkottai

பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை

“ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினிடம் குறைக ளிருக்கலாம். ஆனால் மோசமான நிலைமைக்கு ஆழ்ந்துவிட்ட உலகம் கரையேற முடியும் என்ற சொற்ப நம்பிக்கையையாவது இன்று அளிப்ப தாயிருப்பது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமே” என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கூறுகிறார். “ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிர்மாணம் செய்து விடுவதால் மட்டும் அதன் மூலமாக நன்மை ஏற்பட்டு விடாது, அது செய்கிற வேலையைப் பொறுத் திருக்கிறது அதனாலுண்டாகக் கூடிய நன்மை” என்றும், “அதைப் பொறுத்துப் பார்க்க வேண் டும்” என்றும் இந்நூலாசிரியர் கூறுகிறார். பரஸ் பர சந்தேகங்களைக் கொண்ட வல்லரசுகளை யுடைய இன்றைய உலகம், இதைவிட மேலான ஒரு ஸ்தாபனத்தை மனித சக்தியால் அமைக்க முடியாது என்றுதான், யுத்த அதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட உலக மகாஜனங்கள் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். உலகத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக்கை களை அறிந்து கொள்ள, அதன் நோக்கங்கள், சட்ட திட்டங்கள் ஆதியனவற்றைத் தெரிந் திருக்க வேண்டுமல்லவா? தமிழர்களுக்கு இவை தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இந்நூலை எங்கள் ஆசிரியரும் நாங்களும் சேர்ந்து வெளி யிடுகிறோம்.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

வாசகர்களுக்கு

(முதற்பதிப்பு)

ஒரு ஸ்தாபனத்தின் வளர்ச்சி, அதன் அங்கத்தினர்கள், அந்த ஸ்தாபன விஷயத்தில் காட்டும் சிரத்தையைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்துள்ள எல்லா நாடுகளிலும், பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளுக்கு, இந்த ஸ்தாபனத்தின் அமைப்பு, நடைமுறை முதலியவைகளைப் பற்றிப் போதிக்க வேண்டுமென்றும், இதனிடத்தில் ஜனங்களை அதிக சிரத்தை கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டுமென்றும், மேற்படி ஸ்தாபனத்தின் முதல் பொதுக்காரிய தரிசியாகிய டிரிக்வேலை (Trygve Lie) ஒரு சுற்றறிக்கை விடுத்திருக்கிறார். ஏன் இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபன விஷயத்தில் ஜனங்கள் சிரத்தை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டால், உலகத்தில் சாசுவதமான சமாதானம் நிலவுவதற்கு ஒரு கருவியாக இது நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான். இந்தக் கருவியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு இந்தச் சிறுநூல், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு சிறு கருவியாயிருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிர்மாணம் செய்து விடுவதனால் மட்டும் அதன் மூலமாக நன்மை ஏற்பட்டு விடாது. அது செய்கிற வேலையைப் பொறுத்திருக்கிறது அதன லுண்டாகக்கூடிய நன்மை. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினால் உலகத்திற்கு என்ன நன்மை உண்டாகப்போகிறதென்

பது பொறுத்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஆனால் முதல் உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பின்னர்த் தோன்றிய சர்வதேச சங்கத்தைப்போல், இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பின்னர்த் தோன்றி யிருக்கிற இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் ஆகிவிடக் கூடாதென்பதே எல்லோருடைய பிரார்த்தனையும்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வரலாறு பின்னல் போன்றது. விஷயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாயிருக்கின்றன. முன்னதை விளக்கப் பின்னதையும், பின்னதை விளக்க முன்னதையும் முன்னும் பின்னுமாகத் திருப்பிச் திருப்பிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலின் இதனைப் படிக்கிறபோது வாசகர்கள் சிறிது பொறுமை காட்ட வேண்டுகிறேன்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சார்பில் நடைபெறும் பல்வகைக் கூட்டங்களின் நடவடிக்கைகளைத் திரட்டித் தருவது இந்த நூலின் நோக்கமன்று. அந்த நடவடிக்கைகளைச் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு துணையாக இருக்க வேண்டுமென்பதே நோக்கம். அந்தக் கண்கொண்டு இந்த நூலைப் பார்க்க வேண்டுமென்று வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுதந்திர இந்தியா, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு நல்வழி காட்டுவதாக!

பெ. அ. அழகர்

வாசகர்களுக்கு

(இரண்டாம் பதிப்பு)

இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி நாளது வரையுள்ள சில முக்கியமான தகவல்களை, உரிய இடங்களில் சேர்த்திருக்கிறேன். இதனால் முதற்பதிப்பிலுள்ள சிற்சில பகுதிகளை நீக்கவேண்டியது அவசிய மாயிற்று. இங்ஙனம் நீக்கியதால், எந்த நோக்கோடு இந்த நூல் எழுதப் பெற்றதோ அந்த நோக்கு, சிறிதம் நிலை பிரழுவல்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நூலில் ஆங்காங்கு ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில் ஒன்றாக சீனா குறிக்கப்பட்டிருப்பதை அன்பர்கள் காணலாம். இந்த இரண்டாம் பதிப்பைப் பொறுத்த மட்டில், பீகிங்கைத் தலைநகராகக் கொண்டு நடைபெறும் அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட சீனாவை இது குறிக்காது; போர்மோஸா தீவிலிருந்து கொண்டு சியாங்கை ஷேக் தலைமையில் நடைபெறும் அரசாங்கத்தின் நிருவாகத்திற்குட்பட்ட சீனாவையே இது குறிக்கும். இதனை தேசிய சீனாவென்று அழைப்பர். உண்மையில் இத்தகைய சீனா இல்லையென்றே சொல்லலாம். இதனாலேயே இந்நூலின் முதலாவது அனுபந்தத்தில், அங்கத்தினராயுள்ள நாடுகளின் வரிசையில் தேசிய சீனா என்று சொல்லி, அதன் விஸ்தீரணம், ஜனத்தொகை இரண்டையும் காட்டாமல் விட்டிருக்கிறேன். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தோன்றுகிறகாலத்தில், பீகிங் அரசாங்கம் ஏற்படவில்லை; சியாங்கை

ஷேக் அரசாங்கமே சர்வ சீனாவுக்குமாக நின்று
 நிலவி வந்தது. இந்த அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டிருந்த சீனாவே ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் நிலைமை மாறிவிட்டது. ஆயினும், சியாங்கை ஷேக் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் சீனாவின் பிரதிநிதிகளாக இன்னமும் இருந்து வருகிறார்கள். இது பலமாக ஆட்சேபிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் நான் சேர்க்க வேண்டுமென்று விருப்பிய சில தகவல்களை, என் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, டெல்லியிலுள்ள ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் செய்தி நிலையத்தினர் அனுப்பி உதவினர். அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி.

தியாராய நகர் }
 சென்னை }
 15-9-53 }

வெ. சாமிமுத்து

1. தோன்றிய விதம்

உலகத்திலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் ஒரு கூட்டமாகக் கூடிப் பேசுவது போலல்லவோ இருக்கிறது இங்கே? ஆம்; அப்படித்தான், இங்குக் கூடியிருக்கிறவர்கள் தனிப்பட்ட மனிதர்கள் அல்லர். இவர்கள், அந்தந்த நாட்டின் பாஷை, கலாசாரம், நாகரிகம் இவைகளின் சிறப்புக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறவர்கள்; அந்தந்த நாட்டில் ஜனவிருப்பத்தைத் தழுவி நடைபெறும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள்; அதாவது சுதந்திர நாடுகளின் பிரதிநிதிகள். இவர்கள் மூலம், உலகத்து மொத்த ஜனங்களில் நூற்றுக்குச் சுமார் எண்பத்தைந்து பேர் இந்தக் கூட்டத்தில் பிரசன்னமாயிருக்கிறார்கள். இத்தனை ஜனங்களினுடைய சமாதான விருப்பத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவது போல இந்தக்கூட்டம் இருக்கிறது.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி அடிக்கடி நீங்கள் கேள்விப் படுகிறீர்களல்லவா, அதனுடைய பொதுச் சபையின் கூட்டந்தான் இது. பிரதி வருஷமும் செப்டம்பர் மாதம் இரண்டாம் தேதிக்குப் பிறகு வருகிற முதல் செவ்வாய்க்கிழமை யன்று இந்தப் பொதுச்சபை கூடவேண்டுமென்பது நியதி. இந்த நியதிப்படியே இங்குக் கூடியிருக்கிறது.

அப்படியானால் இந்தச் சபை ஏன் இங்குக் கூடியிருக்கிறது, இதன் அமைப்பு முறைகளென்ன, இஃது எப்படித் தோன்றியது, இவைகளைப் பற்றின பூரா விவரங்களையும் எங்களுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று வாசகர்களே, நீங்கள் கேட்கிறீர்களல்லவா? வாஸ்தவம்; நீங்கள் கேட்பது நியாயந்தான்; நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமே.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் (1939—45) இரண்டு பிரிவினர் எதிரெதிராக இருந்து போர் புரிந்தனரல்லவா, அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் நேச நாட்டினர் அல்லது ஐக்கிய தேசத்தினர்; மற்றொரு பிரிவினர் அச்சு நாட்டினர். ஐக்கிய தேசத்தினர் யார்? அச்சு நாட்டினர் யார்?

இத்தலிக்கும் எத்தியோப்பியாவுக்கும் 1935-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து 1936-ஆம் வருஷம் மே மாதம் வரை யுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் இத்தலிக்குப் பெரிய ஆதரவாயிருந்தது ஜெர்மனி. ஏனென்றால் இத்தலியின் ஆதரவு அப்பொழுது ஜெர்மனிக்குத் தேவையாயிருந்தது. இங்ஙனம் பரஸ்பர நலனை முன்னிட்டு இரு நாடுகளுக்கும் ஏற்பட்ட அரசியல் உறவை ரோம்-பெர்லின் அச்சு¹ என்று வழங்குவர். இது முதற்கொண்டு, ஒரே மாதிரியான கொள்கையுடைய பல நாடுகள் ஒன்று சேர விரும்பினால், அதற்கு அனுசூலமாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இரண்டு நாடுகளோ அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளோ மையமாயிருந்துகொண்டு, அதாவது அச்சுப் போல் இருந்துகொண்டு, தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்கிற உறவு முறைக்கு அச்சு உறவு என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த வழக்கு நீடித்திருக்குமா என்பது சந்தேகம். ஏனென்றால் ரோம்—பெர்லின் அச்சு என்பது, எவ்வளவு சமீப காலத்திலே ஏற்பட்டதோ அவ்வளவு சீக்கிரத்திலேயே முறிந்துபோய் விட்டதல்லவா? ஆனால் அது வேறு விஷயம்.

1936-ஆம் வருஷம் முளைத்த இந்த ரோம்-பெர்லின் அச்சானது, அடுத்த மூன்று நான்கு வருஷங்களில், முஸோலினியும் ஹிட்லரும் சேர்ந்து செய்த உருட்டல் மிரட்டல்களினால் கொஞ்சம் பிரபலமடைந்தது. கொஞ்சமென்ன உலக வல்லரசுகளில் அப்பொழுது முதல் ஸ்தா

1 Rome-Berlin Axis.

னம் வகித்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்கூட மருண்டுவிடக் கூடிய அளவுக்குப் பிரபலமடைந்தது. ஆனால் இந்தப் பிரபலம், மின்மினிப் பூச்சி காட்டும் பிரகாசம் என்பதை அப்பொழுது யாராலும் ஊகிக்கக்கூட முடியவில்லை.

இங்ஙனம் ரோம்-பெர்லின் என்று இரண்டு கூறாக வளர்ந்த இந்த அச்சானது, 1940-ஆம் வருஷம் ஜப்பானுடைய சேர்க்கை காரணமாக ரோம்-பெர்லின்-டோக்கியோ அச்சு என்ற முக்கோண அச்சாக விரிந்தது. 1940-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் இருபத்தேழாம் தேதி இந்த மூன்று நாடுகளும்—இதலி, ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய மூன்று நாடுகளும்—ஒர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டன. இதற்கு முப்பிரிவு ஒப்பந்தம்¹ என்று பெயர். ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும், அங்கே வசிக்கிற ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, புதியதோர் ஒழுங்கை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்றும், இந்த விஷயத்தில் இந்த மூன்று வல்லரசுகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், இதற்கு—இந்தப் புதிய ஒழுங்கை ஸ்தாபிப்பதற்கு—ஐரோப்பாவைப் பொறுத்த மட்டில் இத்தலியும் ஜெர்மனியும் சேர்ந்து தலைமை வகிப்பதென்றும், ஆசியாவைப் பொறுத்த மட்டில் ஜப்பான் தலைமை வகிப்பதென்றும் இந்த ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துக்கள் கூறின. இதற்கு அனுபந்தம் போல் 1943-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் பத்தொன்பதாம் தேதி மேற்படி மூன்று வல்லரசுகளும், பொருளாதார விஷயங்களிலும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று ஒர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. இஃதொரு புறமிருக்கட்டும்.

மேலே முப்பிரிவு ஒப்பந்தம் என்று சொன்னோமல்லவா, இது கையெழுத்தான சில மாதங்களுக்குள், ஹங்கேரி, ருமேனியா, ஸ்லோவேகியா, பல்சேரியா, குரோஷியா

1 Tripartite Pact

ஆகிய நாடுகளும் இதற்குத் தங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தன. அதாவது ரோம் பெர்லின்-டோக்கியோ அச்சுக்குத் தாங்கள் துணைக்கருவிகளாயிருக்க ஒப்புக் கொண்டன. இதற்குப் பிறகு இவை யாவும் பொதுவாக அச்சு நாடுகள்¹ என்று அழைக்கப் பெற்றன.

இந்த அச்சு நாடுகளுக்கு விரோதமாக உலகத்திலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டன. இவைகளைத்தான் ஒரு தொகுப்பாக நேச நாடுகள் அல்லது ஐக்கிய தேசங்கள்² என்று அழைக்கிறோம். இப்படி அழைப்பதால், இவை யாவும் ஒரே மாதிரியான அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார அமைப்புகளுடையவை என்பது அர்த்தமல்ல; ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்பட்டவைதான். ஆனால், மேலே சொல்லப்பெற்ற முப்பிரிவு ஒப்பந்தத்திற்கு யாரார் தங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களனைவரையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்காகத் தங்கள் சக்தியனைத்தையும் ஒன்று திரட்டி உபயோகிக்கிற விஷயத்தில், அந்த ஒரு காரியத்திற்காக ஐக்கியப் பட்டிருக்கிற நாட்டினர் என்பதே அர்த்தம். இந்தக் காரியம் பூர்த்தியானதும், இவர்கள், தங்கள் ஐக்கியத்தைக் கலைத்துவிட்டிருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. யுத்த காலத்திலே, யுத்த காரணத்திற்காக ஏற்பட்ட இந்த ஐக்கியத்தை, சமாதான காலத்திலே, சமாதானத்திற்காக, உலகத்தில் கிரந்தர அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக, ஒரு ஸ்தாபனமாக உருவப்படுத்தி உபயோகிக்கத் தீர்மானித்தனர். இதுதான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்.³ இந்த ஸ்தாபனத்தில் எந்தெந்த நாடுகள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்

1 Axis Countries.

2 Allied Countries or United Nations.

3 United Nations Organization

திருக்கின்றன என்ற விவரங்களை முதலாவது அனுபந்தத்தில் பார்க்க.

பிரிவு அல்லது கட்சியென்றிருந்தால் அதில் சில முக்கியஸ்தர்கள் இருப்பார்களல்லவா, அதுபோல் அச்ச நாடுகளிலும் நேச நாடுகளிலும் சில முக்கிய நாடுகள் இருந்தன. இவற்றைத்தான் வல்லரசுகள்¹ என்று அழைப்பது. இவை சொன்னபடிதான் மற்ற நாடுகள் கேட்கும். அச்ச நாடுகளில் இத்தலி, ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய மூன்றும் வல்லரசுகளாகக் கருதப்பட்டன. அப்படியே நேச நாடுகளில் பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ருஷ்யா ஆகிய மூன்றும் வல்லரசுகளாகக் கருதப்பட்டன. பின்னர் சீனாவும் பிரான்சும் இந்த வல்லரசுக் கோஷ்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

யுத்தம் முடிவாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், யுத்தத்தை எப்படி இன்னும் திறம்பட நடத்துவது. எதிரிகளை முறியடிப்பதற்கு என்னென்ன முறைகளைக் கையாள்வது, அப்படி முறியடித்து எதிரிகளைச் சரணடையுமாறு செய்வித்துவிட்ட பிறகு அவர்களை என்னென்ன நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுத்துவது, இனியும் இந்த மாதிரியான யுத்தம் நிகழாதபடி தடுப்பதற்கும், உலகத்தில் சாசுவதமான சமாதானம் ஏற்படுவதற்கும் எத்தகைய திட்டங்களை வகுப்பது, இந்த மாதிரியான விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்காக நேச வல்லரசுகளின் பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி ஒன்று கூடினார்கள். இந்தக் கூட்டங்கள், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றாற்போல் பல இடங்களில் நடைபெற்றன. சில சமயங்களில் ராணுவ நிபுணர்கள் மட்டும் கூடுவார்கள், இன்னும் சில சமயங்களில் அந்கிய இலாகா மந்திரிகள் மட்டும் கூடி, தங்கள் உறவு முறைகளை பெருகிட்டுக் கொள்வார்கள்; வேறு சில சமயங்

1 Great Powers.

களில் அரசாங்கத் தலைவர்கள் பட்டும் கூடி, நிகழ்காலப் போர்முறைகளையும் வருங்காலச் சபாநாளை திட்டங்களையும் இணைத்து வைத்துக்கொண்டு. இதிலிருந்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தை எப்படிச் சிருஷ்டி செய்வது என்று ஆலோசிப்பார்கள்; மற்றச் சமயங்களில் இவர்களெல்லோருமே ஒன்று கூடிக் கலந்து பேசுவார்கள். இந்தக் கூட்டங்களில் பகிரங்க ஆலோசனைகளோடு ரகசியச்சூழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. உள்ளே நெருப்பு எரிந்துகொண்டிருக்கும்; ஆனால் வெளியே எல்லோரும் சிரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏன் இப்படி, இப்படிச் செய்யவேண்டியது அவசியமா, செய்தது சரியா என்ற பிரச்சனைகளை நாம் இப்பொழுது ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. ராஜதந்திரத்தின் சரித்திரத்தை எழுதுகிறவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை அது. இத்தகைய கூட்டங்களில், எந்த ஒரு கூட்டத்தில் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் கருக்கொண்டதோ அந்தக் கூட்டத்தில் நுந்து இங்கே தொடங்குவோம்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தலைநகரமாகிய வாஷிங்க்ட்டனில் டம்பர்ட்டன் ஒக்ஸ் என்பது ஒருபகுதி. இங்கு 1944-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் இருபத்தோராம் தேதியிலிருந்து அக்டோபர் மாதம் ஏழாந்தேதி வரையில், பிரிட்டிஷ். அமெரிக்க, ருஷ்ய, சீன அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளின் மகாநாடொன்று நடைபெற்றது. இதற்குத் தான் டம்பர்ட்டன் ஒக்ஸ் மகாநாடு¹ என்று பெயர்.

யுத்தம் முடிந்த பிறகு உலகத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன வழியென்பதைப் பற்றி இந்த மகாநாட்டில் பேசப்பட்டது. பழைய சர்வதேச சங்கம் மறைந்து போக வேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் பிரதிநிதி

1 Dumbarton Oaks Conference.

கள் அனைவரும் ஒருமுகமான அபிப்பிராயமே கொண்டார்கள். அதற்குப் பதில்? புதியதொரு ஸ்தாபனத்தை அமைப்பதென்றும், இதற்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் என்று பெயர் கொடுப்பதென்றும் பேசினார்கள். இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு கூறப்பட்டன:—

1. சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் நிலை பெறச் செய்வது. இந்த உத்தேசத்துடன், சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடியவைகளை வராமல் தடுக்கவும், வந்தால் விலக்கவும் எல்லா நாடுகளும் ஒன்றுசேர்ந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது; ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களையோ, சமாதானத்தைக் குலைக்கக்கூடிய செயல்களையோ அடக்குவது; சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுகிற வகையில் ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படுமானால் அந்த மனஸ்தாபங்களைச் சமராஸ முறையில் தீர்த்து வைப்பது;

2. தேசங்களிடையே நல்லுறவை வளர்ப்பது; இன்னும் உலக சமாதானத்தை வலுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது;

3. சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பொருளாதார, சமுதாயப் பிரச்சனைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்காக எல்லாத் தேசங்களையும் ஒத்துழைக்கும்படி செய்வது;

4. இந்தக் காரியங்கள் சித்தி பெறுவதற்காக, எல்லாத் தேசங்களும் எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகளை ஒரு முகப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு மத்திய ஸ்தாபனமாயிருப்பது.

இந்த ஸ்தாபனத்தில் சமாதானத்தை விரும்பும் எல்லா நாடுகளும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளலா

மென்றும், சேர்ந்து கொள்ளும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சம உரிமையுடையவர்களென்றும் மேற்படி மகாநாட்டில் பேசப்பட்டன. இன்னும், இந்த ஸ்தாபனம், இன்னிள்ள அங்கங்களோடு கூடியதாயிருக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு அங்கத்தினுடைய வேலையும் இன்னிள்ள படி இருக்கவேண்டுமென்றும் தற்காலிகமான சில திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.*

இந்த டம்பர்ட்டன் ஓக்ஸ் மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள், முடிவாக எந்த ஒரு தீர்மானத்தையும் செய்ய அதிகாரம் பெற்றிருக்கவில்லை. உலகத்தில் நிரந்தரமாகச் சமாதானம் ஏற்படுவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க இவர்கள் கூடினார்களே தவிர, இன்னபடிதான் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானிக்க இவர்கள் கூடவில்லை. எனவே இவர்கள், தாங்கள் ஒன்றுகூடிக் கலந்து பேசிய வற்றை ஒரு திட்டமாகத் தயாரித்துத் தங்கள் தங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினார்கள்.

இதற்குப் பிறகு கிரிமியா தீப கற்பத்திலுள்ள யால்ட்டா¹ என்னுமிடத்தில் அமெரிக்காவின் ரூஸ்வெல்ட்டும், பிரிட்டனின் சர்ச்சிலும், ருஷ்யாவின் ஸ்டாலினும் 1945-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் பதினேராந்தேதி சந்தித்தார்கள். இதற்குத்தான் யால்ட்டா மகாநாடு அல்லது கிரிமியா மகாநாடு என்று பெயர்.² இந்த மூவர் மகாநாட்டில், உலகத்தில் நிரந்தரமான சமாதானம் கிடைக்கும் பொருட்டு ஒரு சர்வ தேச ஸ்தாபனம் அமைப்பதென்றும், இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களையும் நடைமுறைகளை

1 கிரிமியா தீபகற்பம் ஐரோப்பா கண்டத்தில் கருங்கடலின் வடக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. யால்ட்டா என்பது இதன் தென்மேற்கிலுள்ள ஒரு துறைமுகப் பட்டினம்.

2 Yalta Conference or Crimea Conference.

யும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரு சாஸனத் தைத் தயாரிப்பதென்றும், இதைப்பற்றி ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர, 1945-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் அமெரிக்காவினுள்ள காலிபோர்னியோ¹ மாகாணத்திலிருக்கும் ஸான் பிரான்சிஸ்க்கோ நகரத்தில் ஐக்கிய தேசங்களின் மகாநாடொன்று கூட்டுவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டன. இங்ஙனமே, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா, சீனா ஆகிய நான்கு அரசாங்கங்களின் பெயரால், அச்சு வல்லரசுகளை எதிர்த்து நின்ற எல்லா நாடுகளுக்கும் அழைப்பு அனுப்பப் பெற்றது.

இந்த அழைப்பிற்கிணங்க ஸான் பிரான்சிஸ்க்கோ நகரத்தில் 1945-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் இருபத்தைந்தாம் தேதி முதல் ஏப்ரல் மாதம் இருபத்தாறாம் தேதி வரை சரியாக இரண்டு மாத காலம் ஐம்பத்தோரு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் ஒன்று கூடிப் பேசினார்கள். இதற்குத்தான் ஸான் பிரான்சிஸ்க்கோ மகாநாடு அல்லது பிரிஸ்க்கோ மகாநாடு என்று பெயர்.² இந்த ஐம்பத்தோரு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் தான், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் மூல புருஷர்கள்; அதாவது ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள்.

மேற்படி பிரிஸ்க்கோ மகாநாட்டில், டம்பர்ட்டன் ஜக்ஸ் திட்டப் நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு என்னென்ன அமிசங்கள் விடுபட்டிருந்தனவோ அவையாவும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. பலவகை வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குப் பிறகு சர்வ தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களை யும், அஃது என்னென்ன அங்கங்களோடு கூடியதாயிருக்க வேண்டுமென்பதையும் அந்த அங்கங்களின்

1 California

2 San Francisco Conference or Frisco Conference. ஸான் பிரான்சிஸ்க்கோ என்பது தான் பிரிஸ்க்கோ என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படுகிறது.

கடமைகளையும். இவை போன்ற இன்னும் பல அமிசங்களையும் விளக்கி ஒரு சாஸனம் தயாரிக்கப்பட்டது இந்தச் சாஸனத்தை வந்திருந்த எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் ஏக மனதாக அங்கீகரித்துக் கையொப்பமிட்டார்கள். இதற்குத் தான் ஐக்கிய தேச சாஸனம்¹ என்று பெயர். இது பத்தொன்பது அதிகாரங்களையும் அவைகளுக்குட்பட்ட நூற்றுப் பத்துப் பிரிவுகளையுமுடையது.

இங்ஙனம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இந்தச் சாஸனம், பின்னர், அந்தந்த நாட்டு அரசாங்கத்தினரால் ஊர்ஜிதம் செய்யப்படுவதற்கு அனுப்பப் பெற்றது. அப்படியே அவை ஊர்ஜிதம் செய்தன. இதற்கு நாலైந்து மாதங்களாயிற்று. கடைசியில் 1945-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இருபத்து நான்காம் தேதி இஃது அமுலுக்கு வந்து விட்டதாக உலகத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டது².

இப்படி அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு சுமார் இரண்டரை மாதங் கழித்து, 1946-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் பத்தாம் தேதி ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய பொதுச்சபையின் முதற்கூட்டம் லண்டன் மாநகரில் கூடியது. இது முதற்கொண்டு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமும் அதன் அங்கங்களாயமைக்கப் பெற்ற மற்ற சில ஸ்தாபனங்களும், தங்கள் தங்கள் வேலையைச் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டன.

1 United Nations Charter.

2 பிரதி வருஷமும் அக்டோபர் மாதம் இருபத்து நான்காம் தேதியே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபன தினமாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்று 1947-ஆம் வருஷத்தில் கூடிய மேற்படி ஸ்தாபனத்தின் ஜெனரல் அஸெம்பி தீர்மானித்திருக்கிறது. அப்படியே நாளது வரை கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

2. அமைப்பு முறை

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அதிகாரங்கள் அதன் நடைமுறைகள், அஃது எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகள் ஆகிய யாவும் அதன் அங்கத்தினர்களான நாடுகளிடமிருந்தே பிறக்கின்றன. அதாவது அங்கத்தினர்களான நாடுகள், தங்களுடைய அதிகாரங்களைத் தாங்களே நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, தங்களுடைய காரியக் கிரமங்களைத் தாங்களே வகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதே தாற்பரியம். இந்த அதிகாரங்களை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கோ, குறைத்துக் கொள்வதற்கோ, காரியக் கிரமங்களை மாற்றிக் கொள்வதற்கோ, வேறுவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வதற்கோ அங்கத்தினர்களான எல்லா நாடுகளுக்கும் பரிபூரண உரிமை உண்டு. இந்த எல்லா நாடுகளின் பிரதிநிதியாக ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பொதுச்சபை இருக்கிறது. இதுவே ஸ்தாபனத்தை இயக்குவிக்கிறது.

இந்த எல்லா நாடுகளும் எதன் மூலமாகத் தங்கள் அதிகாரத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டன தங்கள் காரியக் கிரமங்களை வகுத்துக் கொண்டன என்ற கேள்வி இங்கே எழுகிறதல்லவா? அந்த மூலந்தான் ஐக்கிய தேச சாஸனம் எனப்படுகிற ஸான் பிரான்சிஸ்க்கோ சாஸனம். இந்தச் சாஸனத்தில் கையொப்பமிட்ட நாடுகள்தான், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமாகத் தங்களை முதலில் அமைத்துக் கொண்டன. ஸ்தாபனத்தில் இனிச் சேர விரும்பும் நாடுகளும் இந்தச் சாஸனத்தை முதலில் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யக் கூடியவர்கள் யாரோ, அவர்கள்தான்

அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். இங்ஙனம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முக்கியமான நிபந்தனை யென்னவென்றால், அவை சமாதானத்தில் விருப்பமுடைய நாடுகளா யிருக்க வேண்டுமென்பதே யாம். அங்கத்தினர்களா யுள்ளவர்களில் யாரேனும், மேற்படி ஸான்பிரான்சிஸ்க்கோ சாஸனத்தின் முதற்பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கைகளுக்கு¹ விரோதமாகத் தொடர்ந்தாற்போல் நடந்து வருவார்களானால், அவர்கள், ஸ்தாபனத்திலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள்² ஆகவே ஐக்கிய தேச சாஸனத்தை மூலமாகக் கொண்டுதான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் இயங்குகிறது என்பது நன்கு புலனாகும். எப்படி அரசாங்கமானது அரசியல் திட்டத்தை மூலமாகக் கொண்டு நடைபெறுகிறதோ அதுபோல என்று கூறலாம்.

பல்வேறு அரசாங்க அமைப்புகளுடைய நாடுகள் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினர்களாயிருக்கின்றன. இவைகளுக்குள் அடிக்கடி அபிப்பிராய பேதங்கள் எழுவதுண்டு. ஆனால் உலக சமாதானம் என்ற லட்சியத்தை முன்னிட்டுக் காரியங்கள் செய்யவேண்டி யிருக்கிறபொழுது இந்தப் பேதங்கள் தலை தூக்குவதில்லை. அபிப்பிராய வேற்றுமைகள் உண்டாகுமென்பதை ஸான்பிரான்சிஸ்க்கோ சாஸன கர்த்தர்கள் அறியாதவர்களல்ல. இருந்தாலும் உலக சேஷமத்திற்காக, உலக அமைதிக்காக

1 25-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

2 விலக்கப்படுவார்களென்று சொன்னால், அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா சீனா, பிரான்ஸ் ஆகிய ஐந்து வல்லரசுகளையல்ல. இந்த ஐவரில் முதல் நால்வர்தான் பிரிஸ்க்கோ மகாநாட்டுக்கு அழைப்பு அனுப்பியவர்கள் என்பது வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கும். இந்த நால்வரோடு பின்னர் பிரான்சும் ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது இந்த ஐம்பெரும் வல்லரசுகளுக்கு, ஸ்தாபனத்தில் அசைக்க முடியாத ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்தாபனம் எடுத்துக் கொள்ளாத எந்த நடவடிக்கையும் இவைகளைப் பாதிக்காது. இது சம்பந்தமான அதிக விவரங்களுக்கு நாஸ்காவது அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.

எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகளில் இந்த வேற்றுமைகள் குறுக்கிடக் கூடாது என்பதே அவர்கள் கொண்ட நோக்கம். இந்த நோக்கத்திற்கு எப்பொழுதும் பங்கம் ஏற்படக் கூடாதென்பதே எல்லோருடைய விருப்பமும்.

எந்த ஓர் அங்கத்தினர் நாட்டினுடைய உள்நாட்டு விவகாரங்களிலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தலையிடக் கூடாதென்பது ஒரு முக்கியமான நியதி. இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொரு நாடும் பரிபூரண சுதந்திரமுடைய நாடு. சுதந்திர நாடுகளுக்குத் தான் இதில் அங்கத்தினராயிருக்க உரிமையுண்டு. ஆதலின் அவற்றின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடுவது அவற்றின் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதாகுமல்லவா? அப்படித் தலையிட்டால் ஒற்றுமை சூலைந்து உலக சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படும்.

சரி, ஒரு நாட்டின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடுவதென்று சொல்கிறீர்கள்; ஒரு நாடு, மற்றொரு நாட்டை அக்கிரமமாகச் சுவாதினப் படுத்திக் கொள்ள முயற்சி செய்தால் அதனை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தடுக்குமா? தடுக்காதா? தடுக்குமாயின், அந்த நாட்டின் உள் விவகாரங்களில், அதாவது அந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தில் தலையிட்டதாகும்; தடுக்காதிருக்குமாயின் உலக சமாதானத்தைக் காப்பாற்றுகிற கடமையைச் செய்வதெனினு தவறியதாகும்; ஏன், உலக சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுவதற்குத் துணை செய்ததுமாகும்; இப்படி நிகழுமாயின் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அடிப்படையே தகர்ந்துவிடுகிறதல்லவா? மற்றும், ஒரு நாட்டுக்கும் மற்றொரு நாட்டுக்கும் பனஸ்தாபங்கள் ஏற்பட்டாலோ அல்லது சமாதானத்திற்குப் பங்கம் உண்டாகக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலோ, அவற்றைச் சமரஸ முறையிலேயே தீர்த்து

வைக்க வேண்டுமென்பது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எழுத்தளவிலே இது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது; ஆனால் இதனை எப்படி அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும்? சமரசத்திற்கு இணங்காத ஒரு நிலைமையில் தானே ஒரு நாடு, மற்றொரு நாட்டின் மீது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறது? அல்லது சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய காரியங்களைச் செய்கிறது? அப்படிப்பட்ட ஒரு நாட்டை சமாதான பாதையில் திருப்புவதற்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் ஏதேனும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமா? அப்படி எடுத்துக் கொள்வதற்கு அதற்கு அதிகாரமிருக்கிறதா? இப்படியெல்லாம், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை அமைத்து விட்டதனால் மட்டும் உலகத்தில் சமாதானம் ஏற்பட்டுவிடாது என்று கூறுகிறவர்கள் வாதம் செய்கிறார்கள்.

ஆனால், பிரிஸ்க்கோ சாஸனத்தை ஆதரிக்கிறவர்களும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினால் உலக சமாதானம் ஏற்பட்டக் கூடுமென்று நம்புகிறவர்களும், இதற்குப் பின் வருபாறு சமாதானம் கூறுகிறார்கள்:—

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் என்பது எல்லா நாடுகளுக்கும் மேற்பட்ட ஒரு நாடல்ல; எல்லா அரசாங்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட ஓர் அரசாங்கமல்ல; பல தேசங்கள் அடங்கிய ஒரு சமஷ்டியுமல்ல. இப்படி ஏதேனும் ஓர் அந்தஸ்தில் இருக்குமானால், ஆக்கிரமிப்புச் செயலிலே இறங்கும் ஒரு நாட்டை, அதிகார பலத்தைக் கொண்டோ ஆயுத பலத்தைக் கொண்டோ அது தடுத்துவிடக்கூடும். ஆனால் அதற்கு—ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு—அப்படிப்பட்ட அந்தஸ்து எதுவும் இல்லை. சுதந்திர நாடுகள் பலவற்றின் சேர்க்கைதான் அது. சுதந்திர நாடுகள் பலவற்றையும், உலக சமாதானம் என்ற ஒரு லட்சியத்திற்காக ஐக்கியப்

படுத்தியிருக்கிற ஸ்தாபனமே அது. அது செய்யக்கூடிய தெல்லாம் என்னவென்றால், தன்னுடைய பொதுவான நோக்கங்களை எல்லோருக்கும் அதாவது எல்லா நாடுகளுக்கும் தெரிவிப்பது, எல்லா நாடுகளினுடைய பரஸ்பர ஒத்துழைப்புக்கு வேண்டிய சட்ட திட்டங்களை வகுப்பது, இந்தச் சட்டதிட்டங்களை அனுசரித்து அங்கத்தினர்கள் நடப்பதற்கு அவர்களுக்கு வழி காட்டுவது. இப்படி இப்படி நடக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சிபார்சு செய்வது, இவ்வளவுதான் அது செய்யக்கூடும். ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டியது அந்தந்த நாடுகளே, அந்தந்த நாட்டு ஜனங்கள் தான், தங்கள் அரசாங்கமானது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கொள்கைகளுக்கிணங்க நடந்து கொள்கின்றதாவென்று கவனித்து வரவேண்டும். அதாவது உலகத்தில் சாசுவதமான சமாதானம் நிலவ வேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் சர்வ தேச மகாஜனங்களும் எந்த அளவுக்குச் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வெற்றி இருக்கிறது என்பதே இதன் கருத்து.

ஐக்கிய தேச சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு விரோதமாக, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள எந்த ஒரு நாட்டினும் தொடர்ந்தாற்போல் நடந்து வருமானால், அதனை, அங்கத்தினர் பதவியிலிருந்து விலக்கிவிடலாம்.¹ ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் ஆளுவது பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது:—

“பிரஸ்தாப சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிற கொள்கைகளை, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் எந்த ஓர் அங்கத்தினரேனும் தொடர்ந்தாற்போல் மீறி நடந்து வருமானால், அதனை, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் சிபார்சின் பேரில்,

1 20-ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பையும் நான்காவது அத்தியாயத் தையும் பார்க்க.

பொதுச் சபையானது. ஸ்தாபனத்திலிருந்து விலக்கி விடலாம்.”

எந்த ஒரு நாடனும், சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிற கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்வதோடு, உலக சமாதானத்திற்குப் பங்கம் உண்டாகிற வகையிலும் நடந்து கொள்ளுமானால், அப்பொழுது, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலானது, அந்த நாட்டின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் கடைசி பட்சமாகத்தான், சமரச முறைகள் யாவும் பிரயோஜனப்படாமற் போன பிறகுதான் இந்த நடவடிக்கை எடுத்ததுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இது சம்பந்தமாகச் சாஸனத்தின் நாற்பத்திரண்டாவது பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது:—

“நாற்பத்திரண்டாவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் (அதாவது பொருளாதாரத் தொடர்புகளை ஓர் அளவுக்குட்பட்டோ அல்லது பரிபூரணமாகவோ நிறுத்துவது ரயில், கப்பல், ஆகாய விமானம், தபால், தந்தி, ரேடியோ ஆகிய சகலவிதமான போக்குவரத்து வசதிகளையும் தடைப்படுத்துவது, ஸ்தாபனக்காரர்களைத் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டுவிடுவது ஆகிய இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள்) போதுமானவையல்ல என்று பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கருதினாலும் சரி, அல்லது போதுமானவையல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலும் சரி, அது—பாதுகாப்புக் கவுன்சில்—சர்வதேச அமைதியையும் கேஷபத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காகவும், அந்த அமைதியோ கேஷபமோ நிலைகுலைந்து போயிருந்தால் அவற்றைத் திரும்ப ஸ்தாபிப்பதற்காகவும், ஆகாய, கடல், தரைப்படைகள் மூலமாக அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.”

எனவே கடைசி பட்சமாக, பலாத்காரத்தைக் கையாண்டேனும் உலக சமாதானத்தைக் காப்பாற்ற ஐக்கிய

தேச ஸ்தாபனத்திற்கு அதிகாரமிருக்கிறது. பிரிஸ்க்கோ சாஸனத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள் இப்படிச் சமாதானம் கூறுகிறார்கள்.

இவர்களுடைய ஆட்சேப சமாதானங்கள் எப்படி இருந்த போதிலும், பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது, உலகத்திலுள்ள பிரதியொரு நாடும், அந்தப் பிரதியொரு நாட்டிலுமுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜையும், தாங்களே வலிய ஏற்படுத்திக் கொள்கிற ஒரு கட்டுப்பாட்டிலேதான், சமத்துவத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதிலேதான் உலக சமாதானம் நிலைபெற்றிருக்க முடியுமே தவிர எந்தவிதமான ஒரு ஸ்தாபனத்தினுடைய செயலிலும் முடியாதென்பது நிச்சயமாகிறது. ஸ்தாபனமென்பது ஒரு கருவி மாதிரியே தவிர, உண்மையில் சமாதான சக்தியானது பிரதியொரு நாட்டிலிருந்தும் பிரதியொரு பிரஜையினிடமிருந்துமே பிறக்கவேண்டும்.

இனி, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களென்ன வென்பதைக் கவனிப்போம். இவை, பிரிஸ்க்கோ சாஸனத்தின் முதற் பகுதியில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறக்குறைய டம்பர்ட்டன் ஒக்ஸ் திட்டத்தில் கூறியிருப்பதையே சிறிது விஸ்தரித்து இங்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பிரிஸ்க்கோ சாஸனம் என்ன கூறுகிறதென்பதை வாசகர்கள் நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு அதனை இங்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

“1. சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் நிலைபெறச் செய்தல். இதற்காக சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடியவைகளைத் தடுக்கவும் விலக்கவும், ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களையோ அல்லது சமாதானத்திற்கு

விரோதமான செயல்களையோ அடக்கவும், காரியாமிசத்தில் நிறைவேறக் கூடிய பொதுவான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுதல்; ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் உண்டாகிற மனஸ்தாபங்களையோ சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமைகளையோ, சமாதான முறையிலும், நியாயத்தையும் சர்வ தேச சட்டத்தையும் அனுசரித்தும் சரிப்படுத்திவிடுதல் அல்லது தீர்த்து வைத்தல்;

2. ஜனங்களுடைய சமத்துவ உரிமை, சுயநிர்ணய உரிமை இவற்றிற்கு மதிப்புக் கொடுப்பது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசங்களுக்கிடையே நல்லுறவை வளர்த்தல்; உலக சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுதல்;

3. சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பொருளாதார, சமுதாய, கலாசார, ஜீவகாருண்ய சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கும், மனித உரிமைகளுக்கு (அதாவது மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்களுக்கு இயற்கையாக என்னென்ன உரிமைகளுண்டோ அந்த உரிமைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வளர்ப்பதற்கும் ஆதரிப்பதற்கும். இனம், பால், பாஷை, மதம் ஆகிய எந்த விதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஜீவாதார உரிமைகள் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பை நாடுதல்;

4. மேலே சொன்ன இந்தப் பொது நோக்கங்களை அடைவதற்கு அந்தந்த தேசங்களும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமோ அவற்றையெல்லாம் இயைபு படுத்திக்கொண்டு போவதற்கு ஒரு மத்திய நிலையமாக இருத்தல்.”

ஆக, உலக சமாதானமென்கிற லட்சியத்தையடைய, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம், சமாதான வழியிலேயே செல்ல விருப்புகிறதென்பது இதிலிருந்து தெரிகிறதல்லவா?

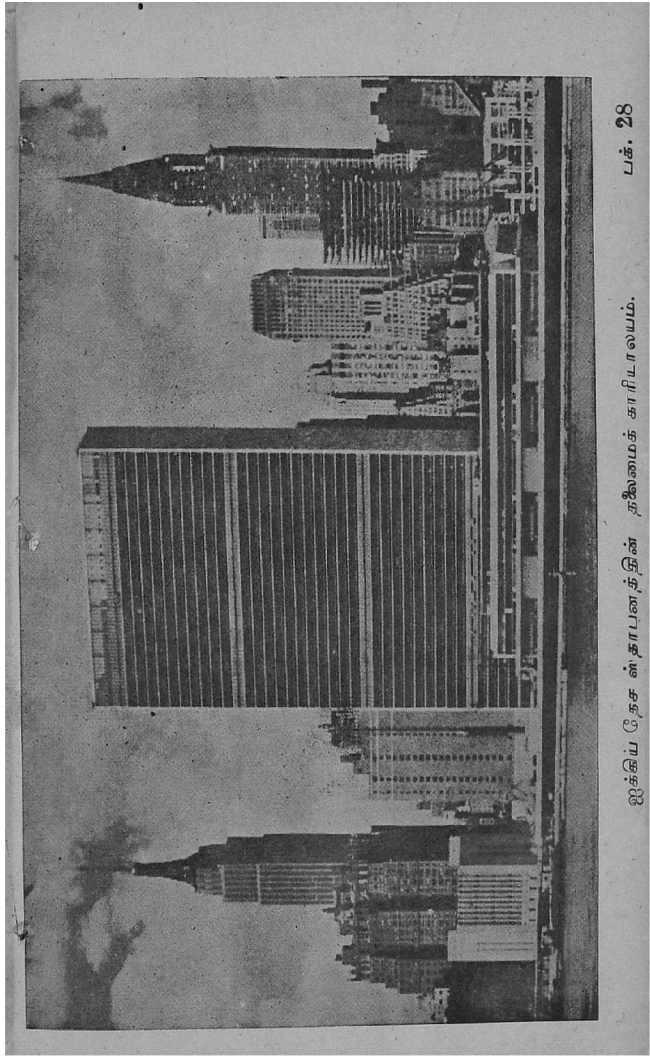
ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானம் தற்போது, அமெரிக்கா ஐக்கிய நாட்டிலுள்ள நியூயார்க் நகரத்தில் இருக்கிறது. தலைமை ஸ்தானத்தை உலகத்திலுள்ள எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும், எந்தச் சமயத்திலும் மாற்றிக் கொள்ள, ஸ்தாபனத்தின் பொதுச்சபைக்கு உரிமை உண்டு.

நியூயார்க் நகரத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட ஒரு விஸ்தீரணமான பிரதேசம் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கிரந்தா தலைமை ஸ்தானத்திற்கென்று பிரத்தியேகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசம் ஒரு பிரத்தியேக ராஜ்யம் மாதிரி; அதாவது தனிப்பட்ட ஒரு ராஜ்யத்திற்கு என்னென்ன உரிமைகள், சலுகைகள். அந்தஸ்துகள் எல்லாம் உண்டோ அவையாவும் இந்தப் பிரதேசத்திற்கு உண்டு. அமெரிக்கா ஒரு சுதந்திர ராஜ்யமல்லவா, அதற்குள்ளே அதனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்றொரு சுதந்திர ராஜ்யம் இருக்கிற மாதிரி இந்தப் பிரதேசம். இதற்கு உபமானமாக வேறொரு பிரதேசத்தைச் சொல்லவேண்டுமானால், இத்தலியில் போப்பாண்டவர் வசிக்கும் பிரதேசம் எப்படி ஒரு தனி ராஜ்யமாகக் கருதப்பட்டு அதற்குரிய மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதுபோல என்று சொல்லலாம். இந்தப் பிரதேசத்தில் வசிக்கிறவர்கள் விஷயத்திலோ, இங்கு யாரார் வரலாம், யாரார் வரக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு பண்ணுகிற விஷயத்திலோ அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கு எவ்வித அதிகாரமும் கிடையாது. அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் எந்த ஓர் அதிகாரியும் இந்தப் பிரதேசத்திற்குள் பிரவேசிப்பதாயிருந்தால், ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியினுடைய முன் அனுமதி பெற

வேண்டும். இந்தப் பிரதேசத்திற்குள் தனியான போலீஸ் படை அமைத்துக் கொள்ளவோ, தபால், தந்தி முதலிய போக்குவரத்துக்கான ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ளவோ, ரேடியோ, ரெயில், ஆகாய விமான நிலையங்கள் நிர்மாணித்துக் கொள்ளவோ, இப்படி ஒரு சுதந்திர ராஜ்யத்திற்குள்ள ஏறக்குறைய சகலவித உரிமைகளும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு உண்டு. மற்றும் இந்தப் பிரதேசத்தில், நாடு மொழி, இனம், நிறம், மதம், பால் ஆகிய இவற்றுள் எந்த ஒன்றின் காரணமாகவும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இருக்கக் கூடாதென்பது கண்டிப்பான விதி.

இந்தப் பிரதேசத்தில், ஸ்தாபனத்தின் தலைமைக் காரியாலயம், ஜெனரல் அலெக்சாண்டர் முதலிய மகாநாடுகள் கூடுமிடம் இப்படி அநேக கட்டிடங்கள் கட்டப்பெற்று, பார்ப்பவர்கண்களுக்கு விருந்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளைக் கட்டி முடிக்க அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகள் அரசாங்கம், ஸ்தாபனத்திற்கு 65,000,000 டாலர் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது. இதனை வருஷமொன்றுக்கு 10 லட்சம் டாலர் முதல் 25 லட்சம் டாலர் வரை, அந்தந்த வருஷத்துப் பண நிலைமைக்குத் தகுந்தாற்போல், முப்பத்திரண்டு வருஷத்திற்குள் ஸ்தாபனமானது திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்பது நிபந்தனை. இதன் பிரகாரம், 1951-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் முதல் வருஷவாரி ஒருதொகை விகிதம் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. 1982-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் முதல் தேதிக்குள் கடன் பூராவும் தீர்க்கப்பட்டுவிடும்.

தலைமைக் காரியாலயம், பிரம்மாண்டமானதொரு கட்டிடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தக் கட்டிடத்தின் நீளம் 287 அடி; அகலம் 73 அடி; உயரம் தெரு மட்டத்திற்கு மேல் 505 அடி. மொத்தம் 5,400 ஜன்னல்கள் இருக்கின்றன. காரியாலயம் முழுவதும் விரிக்கப்பட்டிருக்கும்

ஐக்கிய நேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமைக் காரிடாலயம்.

மூன்றடி அகலமுள்ள மிதியடி மட்டும் பதினைந்து மைல் நீளமுள்ளது.

தலைமைக் காரியாலயம் எப்பொழுதுமே சுறுசுறுப்பாயிருக்கிறது. அங்கு ஓய்ச்சல் ஒழிவு என்பது கிடையாது. வருஷத்தில் சில நாட்கள் அல்லது வாரத்தில் ஒருநாள், காரியாலயத்தின் கதவுகள் மூடப்பட்டிருக்கும் என்பது இல்லவே இல்லை. இரவு நேரங்களில்கூட சில உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் கடிதங்களும் தந்திகளும் சென்றுகொண்டே யிருக்கும்; அப்படியே பல பாகங்களிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கும்.

பிரதியொரு வருஷமும் செப்ட்டம்பர் மாதம் முதல் வாரம் அநேகமாக பொதுச்சபை கூடுகிறதல்லவா அப்பொழுது காரியாலயத்தில் அதிக பரபரப்பு காணப்படும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில், சர்வ தேச மகாநாடுகளில் சில, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திலே கூடாமல், வேறு இடங்களிலேகூடுவதுண்டு. அப்பொழுது காரியாலயத்தின் முக்கியமான உத்தியோகஸ்தர்களில் சிலர், அதாவது மகாநாடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைக் கவனிக்கிறவர்கள், மகாநாடு நடைபெறுமிடத்திற்குச் செல்வார்கள்; மகாநாடு முடிந்ததும், திரும்பவும் தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கூட்டங்களுக்குப் பல நாடுகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்களல்லவா, இவர்கள் எல்லோரும் கூடிப் பேசுகிற போது எந்தப் பாஷையில் பேசுவது? உலகத்திலுள்ள எல்லா நாட்டினருக்கும் தெரிந்திருக்கக் கூடிய ஒரு பாஷை இன்னும் ஏற்படவில்லை. எனவே,

இப்பொழுது வழக்கிலுள்ள ஏதேனும் ஒரு முக்கிய பாஷையை எடுத்துக்கொண்டு, அதுவே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் உத்தியோக ரீதியான பாஷை, அந்தப் பாஷையிலேயே ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக்கைகள் யாவும் நடைபெற வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கலாம். அப்படிச் செய்வது, ஒரு பாஷைக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததுபோலாகும்; மற்றப் பாஷைகளைப் புறக்கணித்தது போலவுமாகும். இவைகளை யெல்லாம் நன்கு ஆலோசித்து, ஐக்கிய தேச சாஸன கர்த்தர்கள், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் உத்தியோக ரீதியான பாஷைகள் ஐந்து என்று அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவை முறையே இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு, ருஷ்ய, சீன, ஸ்பானிஷ் பாஷைகளாகும். ஆனால் ஸ்தாபனத்தின் சார்பில் நடைபெறும் மகாநாடுகளில் பிரதிநிதிகள் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் இந்த ஐந்து பாஷைகளிலும் மொழி பெயர்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அது சாத்தியமா? எனவே, இரண்டு பாஷைகளை மட்டும் பொறுக்கியெடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று இங்கிலீஷ்; மற்றொன்று பிரெஞ்சு. மகாநாடுகளில் பேசப்படுகின்ற யாவும் இந்த இரண்டு பாஷைகளிலும் மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்பட வேண்டும். அதாவது இங்கிலீஷிலே பேசினால் அது பிரெஞ்சிலே மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே பிரெஞ்சிலே பேசினால் அஃது இங்கிலீஷிலே மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது. இவையிரண்டையும் விடுத்து, மேலே சொன்ன மற்ற மூன்று பாஷைகளிலே பேசினால் அவை, இங்கிலீஷிலும் பிரெஞ்சு

1 ஐக்கிய தேச சாஸனம், இந்த ஐந்து பாஷைகளிலும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றின் மூலப் பிரதிகள், அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

லும், மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன. இதற்காக துவிபாஷிகள் பலர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட பாஷைகளில் நிபுணர்கள். இவர்களுடைய பொறுப்பு மகத்தானது.

மேற்படி ஐந்து பாஷைகளைத் தவிர பிற பாஷைகளிலும் புலமை பெற்றவர்களும் பலர் காரியாலயத்தில் அலுவல் பார்க்கிறார்கள். பதினைந்து பாஷைகளில் டைப் செய்யக்கூடிய 2,300 டைப் அடிச்சும் யந்திரங்கள் காரியாலயத்தில் இருக்கின்றன; ஸ்தாபனத்தில் ரேடியோ சிலையத்திலிருந்து இருபத்தைந்து பாஷைகளில் ஒலி பரப்பப் படுகின்றது.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு ஆறு அங்கங்கள் உண்டு. எப்படி கைகால் முதலிய உறுப்புகள் அனைத்தும் சேர்ந்து தேசமோ அதுபோல் இந்த ஆறு அங்கங்களும் சேர்ந்தது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம். இந்த ஆறு அங்கங்களும் வருமாறு:— 1. பொதுச் சபை (ஜெனரல் அஸெம்பிளி);¹ 2. பந்தோபஸ்துக் கவுன்சில் என்றழைக்கப்படுகிற பாதுகாப்புக் கவுன்சில் (ஸெக்யூரிட்டி கவுன்சில்);² 3. பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சில்;³ 4. டிரஸ்ட்டி கவுன்சில்;⁴ 5. சர்வதேசக் கோர்ட்டு;⁵ 6. காரியாலயம்.⁶ இந்த ஆறு அங்கங்களைப் பற்றியும் ஒவ்வொன்றை அடுத்த அத்தியாயங்களில் தெரிந்து கொள்வோம்.

இந்த ஆறு அங்கங்களைத் தவிர, அவசியமான வேறு சில அங்கங்களையும், அதாவது வேறு சில சபைகள் அல்லது கமிட்டிகளையும் அஸெம்பிளியா

1 General Assembly. 2 Security Council. 3 Economic and Social Council. 4 Trusteeship Council 5 International Court of Justice. 6 Secretariat.

னது தனக்கு உதவியாக நியமித்துக்கொள்ளலாமென்று ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் இருபத்திரண்டாவது ஷரத்து கூறுகிறது. இந்த ஷரத்தை அனுசரித்து 1947-ஆம் வருஷத்து அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தில், அஸெம்ப்ளி கூடாத காலத்தில் அது செய்யவேண்டிய சில காரியங்களைச் செய்ய, அஸெம்ப்ளியின் அங்கத்தினர்களடங்கிய ஒரு சிறு சபை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இஃது இடைக்கால கமிட்டி அல்லது குட்டி அஸெம்ப்ளி¹ என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்ஙனம் இந்தக் கமிட்டியை நியமிப்பதாகிற தீர்மானம், மேற்படி அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படவில்லை; பெரும்பான்மையான ஒட்டுக்களைக் கொண்டே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனை, அதாவது இத்தகைய கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்படுவதை: ருஷ்யா பலமாக ஆட்சேபித்திருக்கிறது. அஸெம்ப்ளியின் பிரதிநிதிகளால் பந்தோபஸ்துக் கவுன்சில் நிரந்தரமாக இருக்க, இந்தக் குட்டி அஸெம்ப்ளி எதற்கு என்றும், இதனை அமைப்பது பந்தோபஸ்துக் கவுன்சிலைப் புறக்கணித்தது போலாகுமென்றும் ருஷ்யா கேட்கிறது. இந்தக் குட்டி அஸெம்ப்ளி என்ன செய்யப் போகிறதென்பது போகப்போகத்தான் தெரியும்.

3. ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பிரதான உறுப்பு பொதுச் சபை. இதனை, இந்த அத்தியாயத்திலிருந்து, அஸெம்ப்ளி என்றே ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி என்றே சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றூற் போல் அழைப்போம். இந்த அஸெம்ப்ளியில் ஐக்கிய தேசங்கள் யாவும், அதாவது ஐக்கிய தேச சாஸனத்தை ஒப்புக்கொண்ட தேசங்கள் யாவும் அங்கத்தினர்கள். தற்போது அறுபது நாடுகள் அங்கத்தினர்களாயிருக்கின்றன. இவற்றின் விவரங்களை ஏற்கனவே கூறியுள்ளதுபோல்¹ முதலாவது அனுபந்தத்தில் பார்க்க.

சமாதானத்தில் விருப்பமுள்ள எந்த ஒரு சுதந்திர நாடும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் தன்னை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி மனுச் செய்து கொள்ளலாம். இப்படி மனுச் செய்து கொள்கிற நாடு, ஏற்கனவே, ஐக்கிய தேச சாஸனத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அதாவது அதன் ஷரத்துக்களுக்கு உடன்பட்டுத்தான், அந்த நாடு, தன்னை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி மனுச் செய்து கொள்கிறது. இந்த மனுவானது முதலில் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் பரிசீலனைக்கு வரும். அது பரிசீலனை செய்து, அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாமென்று ஜெனரல் அஸெம்ப்ளிக்குச் சிபார்சு செய்யும். அந்தச் சிபார்சை ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இதற்குப் பிறகு தான் மனுச் செய்துகொண்ட நாடு அங்கத்தினர் பதவியில் அமர முடியும்.

அஸெம்பிளியானது வருஷத்திற் கொருமுறை கூட வேண்டுமென்பது நியதி. அதாவது பிரதி வருஷமும் செப்ட்டம்பர் மாதம் இரண்டாந் தேதிக்குப் பிறகு வருகிற முதல் செவ்வாய்க்கிழமையன்று கூடவேண்டும். எத்தனை நாட்கள் நடைபெறவேண்டுமென்பது கணக்கில்லை. ஆஃத, ஆலோசித்து முடிவு கட்ட வேண்டிய விஷயங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷக் கூட்டத்திலும், அடுத்த வருஷக்கூட்டம் எங்கே கூடுவதென்று ஒருவாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிடுகிறது.

இந்த வருஷக் கூட்டத்தைத் தவிர, அங்கத்தினர் நாடுகளில் பெரும்பாலான நாடுகள், அதாவது பாதிக்கு மேற்பட்ட நாடுகள், விசேஷக் கூட்டமொன்று கூட்டவேண்டியது அவசியமென்று கருதினாலும் சரி, அல்லது பாதுகாப்புக் கவுன்சிலே, ஒரு விசேஷக் கூட்டம் கூட்டவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் சரி, அஸெம்பிளி அல்லது பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் உத்தரவின் பேரில், ஸ்தாபனத்தின் பொதுக்காரியதரிசியானவர் பதினைந்து நாள் முன்னறிக்கை கொடுத்து ஒரு விசேஷக் கூட்டம் கூட்டலாம். சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுமென்று கருதி அதைப் பற்றி ஆலோசிக்க ஒரு விசேஷக் கூட்டம் கூட்டவேண்டுமென்று எந்த ஒரு நாடும் மனுச்செய்து கொள்ளலாம். இந்த மனுவின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதென்று பொதுக்காரியதரிசியானவர் எல்லா நாடுகளுடனும் உடனடியாகக் கலந்தாலோசிப்பார். பெரும்பாலான நாடுகள், விசேஷக் கூட்டம் கூட்டவேண்டியது அவசியம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டால் உடனே விசேஷக் கூட்டம் கூட்டப்படும். ஏற்கனவே சொன்னபடி இதற்குப் பதினைந்துநாள் முன்னறிவிப்பு கொடுக்கப்படும்.

அஸெம்பிளியில் அங்கத்தினராகவுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு ஒட்டுத்தான் உண்டு. இதனால்

சிறிய நாடு, பெரிய நாடு அல்லது ஏழை நாடு, பணக்கார நாடு என்ற வித்தியாசங்களுக்கு இங்கு இடமில்லை. மற்றும், தான் முக்கியமானது என்று கருதுகிற எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு, அதாவது அந்த விஷயத்தை நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு கூற, ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் அப்படி ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயம், சாஸனத்திலுள்ள ஷரத்துக்களுக்குட்பட்டதாபிரக்யங்களுக்கும். சாஸனத்தில் கூறப்படாத சர்வ தேச விஷயம் என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லையென்றே சொல்லவேண்டும். ஆகவே சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பிரச்சனைகளைப்பற்றி அஸெம்ப்ளியானது கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் உரிமையுண்டு.

எந்த ஒரு நாட்டினுடைய உள் விவகாரங்களிலும் தலையிடுவதற்கோ அவைகளைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கோ அஸெம்ப்ளிக்கு அதிகாரமில்லை. உதாரணமாக, இந்தியா, எந்தவிதமான அரசியல் திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல அஸெம்ப்ளிக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால் ஒரு நாட்டினுடைய ஆட்சிமுறை அல்லது அந்த நாட்டிலே நடைபெறும் அரசியல் விவகாரங்கள், சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய மாதிரி இருந்தால் அதைப்பற்றி அஸெம்ப்ளி ஆலோசிக்கும். அப்படி ஆலோசித்து, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வருமானால், அந்த முடிவானது, சமாதான பங்கம் ஏற்படக் கூடாதென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்குமே தவிர, வேறு எவ்வித நோக்கமும் கொண்டிராது.

ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின்படி, ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி கவனிக்கவேண்டிய பிரச்சனைகளை இரண்டு பிரிவாக வகுத்

துச் சொல்லலாம். ஒன்று சமாதானத்தைப் பொறுத்த பிரச்னைகள்; மற்றொன்று, மானிடசமுதாயத்தின் கேட்பம், சர்வ தேசங்களுக்குமிடையேயுள்ள நல்லுறவு இவைகளைப் பொறுத்த பிரச்னைகள். சமாதானத்தைப் பொறுத்த பிரச்னைகளில், தேசங்களினுடைய ஆயுத பலத்தை தீர்ணயிக்கிற பிரச்னையும் சேர்ந்ததாகும்.

இந்தப் பிரச்னைகளை அஸெம்ப்ளியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர எந்த ஓர் அங்கத்தினர் நாட்டுக்கும் உரிமையுண்டு; அப்படியே பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கும் உரிமையுண்டு. இந்தப் பிரச்னைகளைப் பற்றி ஏற்கனவே பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறதென்று தெரிந்தால், அப்பொழுது இவையீது அஸெம்ப்ளியானது எந்த நடவடிக்கையுள் எடுத்துக் கொள்ளாது. எந்தெந்த பிரச்னைகளை பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறதென்பதைப் பொதுக்காரிய தரிசியானவர் அஸெம்ப்ளிக்கு அறிவிப்பார். பாதுகாப்புக் கவுன்சிலானது, தான் பரிசீலனை செய்த ஒரு பிரச்னையின் மீது ஏதேனும் ஒரு முடிவு சொல்ல வேண்டுமென்று அஸெம்ப்ளியைக் கேட்டுக் கொண்டால், அல்லது குறித்த ஒரு பிரச்னையின் மீது பாதுகாப்புக் கவுன்சில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதை நிறுத்திவிட்டால், அதற்குப் பிறகே, அஸெம்ப்ளியானது, குறித்த அந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி ஒரு முடிவு சொல்லும்.

சமாதானமென்பது அகில உலகத்தையும் பொறுத்த விஷயம். இதனால், சமாதானத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்னையையும், உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு நாடும் அஸெம்ப்ளியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். அந்த நாடு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினராயிருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை அப்படி அங்கத்தினராயில்லாத காரணத்தினால் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தி

னுடைய பாதுகாப்பு அதற்கு அளிக்கப்படாத என்பதும் இல்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு நிபந்தனைக்கு மட்டும் அஃது— அந்த அங்கத்தினராயில்லாத நாடு—உடன்படவேண்டும். அஃதென்னவென்றால், ஐக்கிய தேச சாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சமரஸ முறைகளுக்கு, தான் இணங்குவதாக ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசங்களின் பரஸ்பர நல்லுறவை எப்படி எப்படி அபிவிருத்தி செய்யலாம், மானிட சமுதாயத்தின் பொதுவான கேள்வியைத் தீர்த்து என்னென்ன செய்யலாம் என்பவைகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவும், யோசனைகள் சொல்லவும், அலெக்சாண்டர்யானது, தானே நேராகவோ அல்லது பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சில் மூலமாகவோ அல்லது காரியாலயத்தின் மூலமாகவோ நிபுணர் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தலாம்; ஆராய்ச்சிக் கழகங்களை நிறுவலாம். உதாரணமாக, ஒரு நாட்டை எடுத்துக் கொண்டு, அந்த நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் வாழ்க்கை அந்தஸ்து என்ன, அல்லது கல்வி முறை எப்படி இருக்கிறது, அல்லது மனிதர்களின் உரிமைகள் எங்ஙனம் கௌரவிக்கப்படுகின்றன, அல்லது சுகாதாரம் எப்படி இருக்கிறது, இப்படி ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யச் சொல்லலாம்; இவற்றில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, அந்தக் குறைகளுக்கு என்ன பரிகாரங்கள் என்பவைகளைப் பற்றிச் சிபார்சு செய்யுமாறு கூறலாம். இந்த ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக, உலகத்திலுள்ள சகல நாடுகளின் சகல விஷயங்களும் அலெக்சாண்டர்யானதுக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றன.

உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு நாட்டினுடைய அரசியல் நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்யவோ அது சம்பந்தமாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று சிபார்சு செய்யவோ அலெக்சாண்டர்யானதுக்கு அதிகார

முண்டு. ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கு ஜனங்கள் பெருவாரியாகக் குடியேறுதல், சமுத்திரங்களிலும் ஆகாயத்திலும் தேசங்களுக்குள்ள உரிமைகள், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் பரிவர்த்தனை, மற்றச் செய்திகளின் பரிவர்த்தனை, ஜனங்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள், வேலை வசதிகள் முதலியன ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் ஆகிய இந்த மாதிரியான பிரச்சனைகளைப் பற்றி, அதாவது மானிட சமுதாயத்தின் க்ஷேமத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் வளர்க்கக் கூடிய எல்லாப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் அஸெம்ப்ளியானது சிபார்சுகள் செய்யலாம். இன்னும் சர்வதேச சட்டத்தை, இப்பொழுதிருக்கிறதைக் காட்டிலும் நல்ல முறையில் ஒழுங்கு படுத்துவதற்கும், அந்தச் சட்டம் படிப்படியாக அபிவிருத்தியடைவதற்கும் வேண்டிய ஆதரவுகள் கொடுக்கலாம். மற்றும், சர்வதேச நிலைமையை அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்யவோ, நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தால் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாமென்று சிபார்சு செய்யவோ அஸெம்ப்ளிக்கு அதிகாரமுண்டு.

சிவர் கருதலாம், அஸெம்ப்ளியின் அதிகாரங்களெல்லாம், சிபார்சுகள் செய்கின்ற அளவோடு நிற்கின்றனவே தவிர, நேரடியான, உடனடியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்கிற அளவுக்குச் செல்லவில்லையே யென்று. ஆனால் அரசியல் கண்கொண்டு பார்த்தால், அஸெம்ப்ளியின் சிபார்சுகளுக்கு அதிக பலனுண்டு என்பது நன்கு தெரியவரும். அஸெம்ப்ளியின் எந்த ஒரு தீர்மானமும் அல்லது எந்த ஒரு சிபார்சும், சம்பந்தப்பட்ட நாட்டை நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு தூண்டும். ஏனென்றால் தனிப்பட்ட பல நாடுகளின் சேர்க்கை யல்லவா அஸெம்ப்ளி? இதனால் தனிப்பட்ட நாடுகளுக்கிருக்

கிற அந்தஸ்து, மதிப்பு, செல்வாக்கு இவைகளைக் காட்டிலும் அஸெம்ப்ளியின் அந்தஸ்து, மதிப்பு, செல்வாக்கு இவை மேற்பட்டதாயிருக்கிறது. இந்தப் பலத்தைக் கொண்டு செய்யப்படுகிற தீர்மானங்கள், சிபார்சுகள் முதலியவற்றை, அதிகார பலத்தைக்கொண்டு விடுக்கிற உத்திரவுகளைக் காட்டிலும் கௌரவமாகவும் நல்லெண்ணத்துடனும், சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் வரவேற்கும். வரவேற்பதோடல்லாமல் நிச்சயம் அவைமீது நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளும். உலக சமாதானத்திற்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமொன்றையே கருவியாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய நம்பிக்கை இது.

அஸெம்ப்ளியைத் தவிர்த்த மற்ற அங்கங்களுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தெரிந்தெடுக்கிற அதிகாரம் அஸெம்ப்ளிக்கு உண்டு. இந்த அதிகாரம் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் பதினொரு பேரில் ஆறுபேரையும், பொருளாதார சமுதாயக் கவுன்சில் அங்கத்தினர் பதினெட்டு பேரையும், சர்வதேச கோர்ட்டு நீதிபதிகள் பதினைந்து பேரையும், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் அங்கத்தினரில் சிலரையும் அஸெம்ப்ளி தெரிந்தெடுக்கும். இன்னும் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலினுடைய சிபார்சின் பேரில் ஸ்தாபனத்தின் பொதுக்காரியதரிசியையும் அஸெம்ப்ளியே நியமிக்கும். இவற்றின் விவரங்களை, அந்தந்த அங்கங்களைப் பற்றிச் சொல்கிற அத்தியாயங்களின் கீழ் பார்க்க.

அஸெம்ப்ளி முன்னர் ஆஜர்படுத்தப்படுகிற அல்லது வாதத்திற்கு வருகிற எந்த ஒரு பிரச்சனையும் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டே தீர்மானிக்கப்படும். அஸெம்ப்ளியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும், அதாவது ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும், ஒவ்வொரு ஓட்டுதான் உண்டு. தீர்மானிக்கப்பட

வேண்டிய பிரச்னைகளை முக்கியமானவை யென்றும் மற்றவையென்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். பின்வரும் பிரச்னைகள் முக்கியமானவை யென்று கருதப்பட்டிருக்கின்றன:—

1. சர்வதேச அமைதி, க்ஷேமம் இவைகளைப் பொறுத்த சிபார்சுகள்.

2. பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர்களாக ஆறு பேரை--அதாவது நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்களை-- தெரிந்தெடுப்பது.

3. பொருளாதார--சமுதாயக் கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது.

4. டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தெரிந்தெடுப்பது.

5. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்குப் புதிய அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது.

6. அங்கத்தினர்களின் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் தற்காலிகமாக விலக்கி வைப்பது.

7. அங்கத்தினர்களை ஸ்தாபனத்திலிருந்து அடியோடு விலக்கிவிடுவது.

8. ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாடு டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்கிறதல்லவா, அந்த நிருவாகமுறை சம்பந்தமான பிரச்னைகள்.

9. ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்னைகள்.

இவை தவிர இன்னும் என்னென்ன பிரச்னைகள் முக்கியமானவை யென்று கருதப்பட வேண்டுமென்பதை,

அஸெம்பளியே, பெரும்பாலான ஓட்டுகளின் மூலம் கிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த முக்கியமான பிரச்சனைகள் சம்பந்தமாக, எந்த விதமான தீர்மானம் சிறைவேற்றப்படுவதா யிருந்தாலும், எந்த விதமான முடிவு செய்யப்படுவதா யிருந்தாலும், அதற்கு, அஸெம்பளி கூட்டத்தில் ஆஜராயிருக்கப்பட்டவர்களில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பேர் சாதகமாக ஓட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது இந்த முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த மட்டில், பெரும்பான்மையோருடைய ஓட்டுகள் என்றால், ஆஜராயிருக்கிறவர்களில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பேருடைய ஓட்டுகள் என்பதே அர்த்தம். இந்த முக்கிய பிரச்சனைகளைத் தவிர மற்றப் பிரச்சனைகள் யாவும், பெரும்பான்மை ஓட்டுகளினால்—அவைகளுக்கு மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பெரும்பான்மை வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை—தீர்மானிக்கப்படலாம். ஓட்டு போடுவது ரகசியமாகவே இருக்கும்.

அஸெம்பளி கூடுவதற்கு முன்னர், அங்கு என்னென்ன விஷயங்கள் வாதத்திற்கு வருமென்பதைப்பற்றி, ஸ்தாபனத்தின் பொதுக்காரியதரிசி, தற்காலிகமாக ஒரு நிகழ்ச்சி நிரல் (அஜெண்டா)¹ தயாரிப்பார். அதில் பின்வரும் விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கும்:—

1. ஸ்தாபனத்தின் வருஷாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தல். (இது பொதுக் காரியதரிசியினால் தயாரிக்கப்படுவதாகும்.)

2. பாதுகாப்புக் கவுன்சில், பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சில், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில், சர்வ தேச கோர்ட்டு, அஸெம்பளியினால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற

இதர சபைகள் ஆகிய இவற்றின் அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்தல்.

3. அஸெம்ப்ளியின் முந்தின கூட்டத்தில், என்னென்ன விஷயங்கள் ஆஜர் படுத்தப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்ததோ அந்த விஷயங்கள்.

4. ஸ்தாபனத்தின் மற்ற அங்கங்கள் ஆஜர்படுத்தும் விஷயங்கள்.

5. ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர்கள் ஆஜர்படுத்த விரும்பும் விஷயங்கள்.

6. சென்ற வருஷத்து வரவு செலவு அறிக்கை; அடுத்த வருஷத்து வரவு செலவுத் திட்டம்.

7. அஸெம்ப்ளியின் முன்னர் ஆஜர் படுத்த வேண்டுமென்று பொதுக்காரியதரிசி கருதுகிற இதர விஷயங்கள்.

அஸெம்ப்ளி கூட்டத்திற்குக் குறைந்த பட்சம் அறுபது நாட்களுக்கு முந்தி இந்தத் தற்காலிக நிகழ்ச்சி நிரல் எல்லா அங்கத்தினர் நாடுகளுக்கும் அனுப்பப் பெறும், இதன் மூலம், என்னென்ன விஷயங்கள் சேர்க்கப்படலாமென்று சொல்ல அங்கத்தினர் நாடுகளுக்குப் போதிய அவகாசம் கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டத்தின் ஆரம்ப தினத்திற்கு இருபத்தைந்து நாட்கள் முந்தி வரை, இன்னின்ன விஷயங்கள் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி அந்த விஷயங்களைக் குறித்து அனுப்ப அங்கத்தினர் நாடுகளுக்கு உரிமையுண்டு.

ஒவ்வொரு நாட்டு அரசாங்கமும் தன் பிரதிநிதிகளை அனுப்புகிறபோது, அவர்கள், தன் சார்பாகப் பேச உரிமையுடையவர்கள், தகுதியுடையவர்கள் என்று தெரி

விப்பதற்காகவும், எந்தக் கூட்டத்திற்கு மேற்படி பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்படுகிறார்களோ, அந்தக் கூட்டத்தின் பொறுப்பாளிகள், அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்ளத்தக்க பிரதிநிதிகளென்று கருதி அவர்களைக் கண்ணியமாக நடத்துவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும் பொருட்டும், அவர்களிடம் அறிமுகப் பத்திரமொன்று கொடுத்தனுப்பும். பொதுவாக ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குப் பிரதிநிதிகள் செல்கிறபோது அவர்கள் இந்த அறிமுகப் பத்திரத்துடனேயே செல்வார்கள், இதற்கு ஆங்கிலத்தில் 'க்ரெடென்ஷியல்ஸ்' என்று பெயர்.¹

பிரதியொரு வருஷக் கூட்டத்தின் ஆரம்பத்திலும், விசேஷ காரணங்களுக்காகக் கூட்டப்படுகிற விசேஷக் கூட்டங்களின் ஆரம்பத்திலும், அஸெம்பிளியானது, பிரதிநிதிகளின் அறிமுகப் பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கென்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியானது, ஒவ்வொரு பிரதிநிதியினுடைய அறிமுகப் பத்திரத்தையும் பரிசீலனை செய்து எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் சரியான பிரதிநிதிகள் தானா, சரியான முறையில் ஆஜராய்ருக்கிறார்களா வென்று அஸெம்பிளிக்கு உடனே அறிவிக்கிறது. இதன் பிறகுதான் அங்கத்தினர்கள் அஸெம்பிளியின் நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ள பூரண உரிமை பெற்றவர்களாகிறார்கள். அஸெம்பிளி கூடுவதற்கு ஒரு வாரம் முந்தியே, பிரதிநிதிகளின் அறிமுகப் பத்திரங்கள், அந்தந்த நாட்டுத் தலைவராலோ அல்லது அங்கிய நாட்டு மந்திரியாலோ கையெழுத்திடப்பெற்று ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியிடம் வந்து சேர்ந்துவிடவேண்டும். இந்த அறிமுகப் பத்திரங்களோடு, எந்தெந்தக் கூட்டத்திற்கு யாரார் பிரதிநிதிகள் என்ற விவரங்களும் அனுப்பப்பெறவேண்டும். பிரதியொரு நாடும் ஐந்து டேரடங்கிய

1 Credentials.

ஒரு பிரதிநிதிக் கோஷ்டியை அனுப்பலாம். இந்தக் கோஷ்டிக்கு, ஐவரில் ஒருவர் தலைவராயிருப்பார். இந்தப் பிரதிநிதிகள் அந்தந்த நாட்டின் மந்திரிச் சபையினால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள், ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குச் செல்லும் தூதர்கள் மாதிரி. தூதர்களுக்கு எப்படி அறிமுகப் பத்திரங்கள் அளிப்பதுண்டோ அப்படியே இவர்களுக்கும் அறிமுகப் பத்திரங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. எப்படி தூதர்கள், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளாக மட்டுமில்லாமல், அந்தந்த நாட்டில் வசிக்கும் ஜனங்களுடைய மேலான தன்மைகளின் பிரதிநிதிகளாகவு மிருக்கிறார்களோ அதுபோல ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு அனுப்பப்படும் பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு கேள்வி; இருக்க வேண்டுமென்பது நியதி; இருப்பார்களென்பது நம்பிக்கை.

அஸெம்பிளி கூட்டத்தின் ஆரம்பத்தில், முந்திய கூட்டத்தின் தலைவரே தலைவராயிருப்பார். இவருடைய தலைமையின் கீழ்தான் புதிய தலைவர் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார். இப்படித் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற தலைவர், வந்திருக்கிற பிரதிநிதிக் கோஷ்டிகளில் ஏதோ ஒரு கோஷ்டியின் தலைவராயிருக்கவேண்டுமென்பது ஒரு சப்பிரதாயம்.¹ இந்தத் தலைவரைத் தவிர, உபதலைவர்களென்று ஏழு பேரை அஸெம்பிளி நியமிக்கிறது. தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்

1 1946-ஆம் வருஷம் நடைபெற்ற அஸெம்பிளியின் முதல் கூட்டத்திலிருந்து ஒவ்வொரு வருஷமும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் வருமாறு:--

1946-	ஆம் வருஷக் கூட்டத்திற்கு-	டென்னி சப்பாக் (பெல்ஜியம்)
1947-	" "	- ஆஸ்வால்டோ அரனஹா (மெக்ஸிக்கோ)
1948-	" "	- எச். வி. இவர்ட் (ஆஸ்திரேலியா)
1949-	" "	- சி. பி. ரோமுலோ (இலிப்பைன்ஸ்)
1950-	" "	- நஸ்ருல்லா எண்டிடிஜாம் (ஈரான்)
1951-	" "	- எல். பி. நெர்வே (மெக்ஸிக்கோ)
1952-	" "	- எல். பி. பியர்ஸன் (காடா)
1953-	" "	- விஜயலக்ஷ்மி பண்டிதை (இந்தியா)

படுகிறவருக்கு அவருடைய நாட்டின் பிரதிநிதியாக இருந்து ஓட்டுக் கொடுக்கும் உரிமை கிடையாது.

அஸெம்ப்ளியின் ஆலோசனைக்கென்று எத்தனையோ தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன; எத்தனையோ திட்டங்கள் ஆஜர் படுத்தப்படுகின்றன; எத்தனையோ கோரிக்கைகள் கிளத்தப்படுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் அஃது எப்படி பைசல் செய்கிறது? ஒவ்வொன்றையும், தானே, அதாவது அஸெம்ப்ளியின் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்த பொதுக்கூட்டமே பைசல் செய்வதென்றால் அது முடியாத காரியம். வாதப் பிரதிவாதங்கள் அதிகரிக்கும். இதனால் காலம் வீணாகும். தவிர, எந்த ஒரு பிரச்சனையையும் ஆழ்ந்து சர்ச்சை செய்ய முடியாது. இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்கும் பொருட்டும், உடனுக்குடன் பிரச்சனைகளைப் பைசல் செய்ய வேண்டியும், அஸெம்ப்ளியானது, விஷயவாரியான சில கமிட்டிகளைத் தனக்குத் துணையாக நியமித்துக் கொள்ளுகிறது. பிரதியொரு வருஷத்து அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தின் போதும், இந்தக் கமிட்டிகள் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டு, அந்த வருஷத்துக் கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் காணப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் யாவும் பைசலாவதற்குத் துணை செய்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் விஷயங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்து, இவை இன்னபடி பைசல் செய்யப்படலாமென்று அஸெம்ப்ளிக்கு யோசனையாகவோ சிபார்சாகவோ தெரிவிக்கின்றன. இந்த யோசனைகளை அல்லது சிபார்சுகளை அனுசரித்து அஸெம்ப்ளியானது தன் பொதுக்கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுகின்றது.

அஸெம்ப்ளியின் வேலையைச் சுலபப்படுத்திக் கொடுக்கிற இந்தக் கமிட்டிகள் என்னென்னவென்று பார்ப்போம்.

1. அரசியல்-பந்தோபஸ்து கமிட்டி:¹ அஸெம்ப்ளிக்கு புதிய அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல், இருக் கப்பட்ட அங்கத்தினர்களைத் தற்காலிகமாக விலக்கி வைத் தல் அல்லது நிரந்தரமாக விலக்கிவிடுதல், ஆயுதப் பரிகர ணம், யுத்த தளவாடங்கள் உபயோகிக்கப்படுவதை ஒழுங்கு படுத்துதல், தேசங்களுக்கிடையே அரசியல் ஒத் துழைப்பை வளர்த்தல், பொதுவாக சமாதானத்தையும் பந்தோபஸ்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய பிரச்சனைகள் ஆகிய இவைகளை இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

2. பொருளாதார-பண வரவு செலவு கமிட்டி:² பொரு ளாதாரத் துறையில் தேசங்களுக்கிடையே ஒத்துழைப்பை வளர்க்கக்கூடிய பிரச்சனைகள், ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை அந்தஸ்தை உயர்த்துதல். எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக் கும்படி செய்தல், விலைவாசிகளை ஒரு நிதானத்திலிருக்கும் படி செய்தல், பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் வேலைகள் உள்பட பொதுவாக எல்லாப் பொருளாதார, பண வரவு செலவுப் பிரச்சனைகளை இந்தக்கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

3. சமுதாய, ஜீவகாருண்ய, கலாசார கமிட்டி:³ சமு தாய நலன், கல்வி அபிவிருத்தி, கலாசார முன்னேற்றம், சுகாதாரம் ஆகிய இவை சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும், இதர ஜீவகாருண்ய சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும், இன் னும் உலகத்துச் சர்வ ஜனங்களும், மனிதர்களாகப் பிறந்த காரணத்தினால் அடையவேண்டிய உரிமைகளையும் மற்ற ஜீவாதாரமான உரிமைகளையும் அவர்கள் அடையும்படி செய்கிற விஷயத்தில் எல்லாத் தேசங்களும் எந்தெந்த அமி சங்களில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதன் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும் இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

1 Political and Security Committee.

2 Economic and Financial Committee.

3 Social, Humanitarian and Cultural Committee.

4. தர்மகர்த்தா முறையைப் பற்றிய கமிட்டி: ¹ ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாடு தர்ம கர்த்தாவாக இருந்து, அதாவது டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாக மேற்பார்வை செய்கிறதல்லவா, அது சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும், சர்வ அரசு இல்லாத நாடுகள் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும் இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

5. நிருவாக வரவு செலவுக் கமிட்டி: ² ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம், இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அங்கத்தினர் நாடுகள் செலுத்தவேண்டிய சந்தாத் தொகை, பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலோடு இணைக்கப் பட்டிருக்கும் விசேஷ ஸ்தாபனங்களின் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் ஆகிய இவை சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் காரியாலயத்தின் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளையும் இந்தக் கமிட்டி கவனிக்கும்.

6. சட்ட சம்பந்தமான கமிட்டி: ³ ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் ஷரத்துகளுக்கு ஏதேனும் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டால் அவற்றின் சட்ட நுணுக்கங்களைப் பற்றியும், சர்வதேச கோர்ட்டானது சட்ட சம்பந்தமாக ஏதேனும் ஆலோசனை கேட்குமாயின் அதைப் பற்றியும், இங்ஙனமே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் மற்ற அங்கங்கள், சட்ட சம்பந்தமாக அபிப்பிராயங்கள் கோருமாயின் அவைகளைப் பற்றியும், சர்வதேச சட்டத்தை எந்தெந்த வகையில் ஒழுங்கு படுத்தலாம். அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி வரும் யோசனைகளையும் இந்தக் கமிட்டி ஆராயும்.

அஸெம்பளியின் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிற பிரதிநிதிக் கோஷ்டி ஒவ்வொன்றுக்கும், இந்த ஆறு கமிட்டி

1 Trusteeship Committee.

2 Administrative and Budgetary Committee

3 Legal Committee

களிவம் அங்கத்தினராயிருக்க இடம் அளிக்கப்படுகிறது. இதனால் எல்லா அங்கத்தினர் நாடுகளும், அஸெம்ப்ளியின் ஆலோசனைக்கு வருகிற விஷயங்களை முன்கூட்டியே தெரிந்து கொள்வதற்கும், அவைகளைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவுகள் செய்து கொள்வதற்கும் அவகாசமும் சந்தர்ப்பமும் உண்டாகின்றன. இந்த ஒவ்வொரு கமிட்டியும், தன்னுடைய தலைவரையும் உப தலைவரையும் தானே தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கிறது.

இந்த ஆறு கமிட்டிகளைத் தவிர வேறு இரண்டு கமிட்டிகள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றிலே ஒன்று, பிரதிநிதிகளின் அறிமுகப் பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்கிற கமிட்டி.¹ இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறோம். மற்றொன்று பொதுக்கமிட்டி.² இதில், அஸெம்ப்ளியின் தலைவர், உபதலைவர் ஏழுபேர், மேலே சொன்ன ஆறு கமிட்டிகளின் தலைவர்கள் ஆறுபேர், ஆக பதினான்கு பேர் அங்கத்தினர்கள். இந்தக் கமிட்டியானது, அஸெம்ப்ளியின் ஆலோசனைக்கு வரும் எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்கிறது. அஸெம்ப்ளியின் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்படவேண்டிய விஷயங்கள் இருபத்தைந்து நாட்கள் முந்தி வரை அனுப்பப்படலாமென்று ஒரு கெடுவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா, அந்தக் கெடுவு தப்பி வருகிற விஷயங்களையும் இந்தப் பொதுக்கமிட்டி ஆலோசித்து நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கலாமா கூடாதா என்று தீர்மானிக்கும். இன்னும், அஸெம்ப்ளியின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காகவும், விதிகளை அனுசரித்தும் நடத்திச் செல்ல தலைவருக்குத் துணையாக இந்தக் கமிட்டி இருக்கும்.

இவை தவிர, தேவைபானபோது, அதாவது விசேஷமான விஷயம் ஏதேனும் ஆலோசனைக்கு வருகிறபோது,

1 Credentials Committee.

2 General Committee.

அந்த விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் பரிசீலனை செய்வதற்கென்று தற்காலிகமான சில கமிட்டிகளை அஸெம்ப்ளியானது நியமித்துக்கொள்கிறது. உதாரணமாக, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானமானது எங்கு அமைப்பது என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு விசேஷக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. இங்ஙனமே, மறைந்துபோன சர்வதேச சங்கத்தின் தளவாட சாமான்கள், தஸ்தவேஜுகள் முதலியவைகளை ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்திற்கு ஒழுங்காக மாற்றிக் கொடுப்பதைக் கவனிக்க ஒரு விசேஷக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. இந்த மாதிரியான கமிட்டிகள், தங்களுக்கிடப்பட்ட வேலையை முடித்துக் கொடுத்துவிட்டுக் கலைந்து விடுகின்றன.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை நடத்திச் செல்ல பணம் வேண்டுமல்லவா? இதற்கு, ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள ஓவ்வொரு நாடும், சந்தாவாக ஒரு தொகையைப் பிரதி வருஷமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த நாட்டின் பண நிலைமையை அனுசரித்தே இந்தச் சந்தாத் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்பச் செலவுக்கென்று எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து இரண்டரைக் கோடிடாலர் முன் பணமாகக் கொடுத்திருக்கின்றன. அந்தந்த நாடும் வருஷந்தோறும் செலுத்துகின்ற சந்தாத் தொகையிலிருந்து, இந்தத் தொகை, வருஷத்திற்கு இவ்வளவு என்று கழித்துக்கொள்ளப் படுகிறது. தேசங்கள் செலுத்தும் சந்தாத் தொகை வருஷந்தோறும் வேறு படுகிறது. ஏனென்றால் பிரதி வருஷமும் புதிய அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்துகொண்டு வருகிறார்களல்லவா? ஸ்தாபனத்தின் மொத்தச் செலவை எல்லாத் தேசங்களுக்கும் ஈவு செய்கிறபோது, தேசங்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கபடி வித்தியாசப் படுகிறது. 1946-ஆம் வருஷத்திலிருந்து பிரதி

வருஷமும் இந்தியா செலுத்திக்கொண்டு வந்த தொகை டாலர் கணக்கில் வருமாறு:—

1946	—	307,750
1947	—	1,084,275
1948	—	1,370,571
1949	—	1,301,579
1950	—	970,525
1951	—	1,311,637
1952	—	984,925

1948-ஆம் வருஷத்திற்கு, இந்தியா, தான் செலுத்திய 1,370,571 டாலரில் பாக்கிஸ்த்தானுக்காகச் செலுத்திய தொகையும் சேர்ந்திருந்தது. காரணம் என்னவென்றால், 1947-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் பதினேந்தாம் தேதியிலிருந்து இந்தியா வேறு, பாக்கிஸ்த்தான் வேறு என்று இரண்டு நாடுகளாகி விட்டன. இனி இரண்டு நாடுகளும் தனித்தனியாகத் தங்கள் சந்தாத் தொகையை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்குச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் பாக்கிஸ்த்தான், 1947-ஆம் வருஷத்து செப்டம்பர் மாதக் கூட்டத்தில்தான் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பட்டபடியால், 1948-ஆம் வருஷத்திற்கு அது செலுத்த வேண்டிய தொகை இவ்வளவு என்று கிர்ணயிக்கப்படவில்லை. இதனாலேயே அதற்கும் சேர்த்து 1948-ஆம் வருஷத்திற்கு மட்டும் இந்தியா கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டது. 1949-ஆம் வருஷத்தில் பாக்கிஸ்த்தானிடமிருந்து இந்தியா மேற்படி தொகையை வசூலித்துக்கொண்டு விட்டது.

4. பாதுகாப்புக் கவுன்சில்

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பிரதான உறுப்பாக ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி இருந்த போதிலும், அந்த உறுப்பை இயக்குவது, அந்த உறுப்பின் ஜீவ சக்திபோல் இருப்பது பந்தோபஸ்துக் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்படுகிற பாதுகாப்புக் கவுன்சில்தான். இதனைப் பொதுவாகக் கவுன்சில் என்றே இந்த அததியாயத்திலிருந்து அழைப்போம். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அச்சாணி போன்றது இந்தக் கவுன்சில்.

உலகத்திலுள்ள நாடுகள் பரஸ்பரம் நல்லுறவு பூண்டு வாழ்வதற்குத் துணையாயிருக்கிறது இந்தக் கவுன்சில். அதே சமயத்தில், சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கிற நாட்டை, தன்னி:—முள்ள சக்திகளைத் தையும் பிரயோகித்து அடக்கிவிடுகிற அதிகாரமும் இதற்கு இருக்கிறது. எனவே இந்தக் கவுன்சில் சமாதான தூதனாகவும் உலகத்துக் காவற்காரனாகவும் ஒரே சமயத்தில் இருந்து தன்கடமைகளைச் செய்கிறது. உலகத்தில் சமாதானம் நிலவுவதோ, சண்டை உண்டாவதோ, இரண்டும், இந்தக் கவுன்சிலின் வெற்றி தோல்விகளைப் பொறுத்திருக்கிறது. எனவே இது செய்கிற முடிவுகளையும் எடுத்துக்கொள்கிற நடவடிக்கைகளையுமே உலகத்திலுள்ள நாடுகள் யாவும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக்கொண்டு வருகின்றன.

பாதுகாப்புக் கவுன்சில் மொத்தம் பதினேழு அங்கத்தினர்களைக் கொண்டது. இவர்களில் ஐவர் நிரந்தர அங்கத்தினர்கள்; ஆறு பேர் நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்கள். அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா, பிரான்ஸ், சீனா ஆகிய ஐந்து வல்லரசுகளும் நிரந்தர அங்கத்தினர்கள். இவர்

களை ஐம்பெருங் குழு என்று சொல்லலாம். இந்த ஐம்பெருங் குழுவுக்குள்ளும் முப்பெருங் குழு ஒன்று உண்டு. அதுதான் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கை. பொதுவாக இந்த ஐம்பெருங் குழுதான், சிறப்பாக முப்பெருங் குழுதான், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை ஆட்டி வைக்கிறதென்பது, அந்த ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி அதிக நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்களுடைய கருத்து.

நிரந்தர அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்த மட்டில் தேர்தல் முதலிய எந்த விதமான சம்பிரதாயங்களும் கிடையாது. இவர்கள் சாசுவதமாக இருக்கப்பட்டவர்களல்லவா? மற்றும், அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறபோழுது, கவுன்சிலானது ஏதேனும் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமானால், அதாவது சாமான் பகிஷ்காரம், போக்குவரத்துத் தடை முதலியவற்றை ஏற்படுத்துமானால், அந்த நடவடிக்கைகள் இந்த நிரந்தர அங்கத்தினர்களைப் பாதிக்காது. அதாவது கவுன்சிலானது, தனது நிரந்தர அங்கத்தினர்கள் மீது எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளாது. தீவிர நடவடிக்கைகள் என்று சொன்னால், இந்த ஐந்து வல்லரசுகளைத் தவிர்த்த மற்ற நாடுகளின் மீது எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்பதே தாத்பரியம். ஏனென்றால், இந்த ஐந்து வல்லரசுகள்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைத் தோற்றுவித்தன. இவை, தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக்கொண்டால் ஸ்தாபனமே சூலைந்து போய்விடும். அப்படிச் சூலைந்துபோக இவை விடயாட்டா. அதற்காக இவை ஒன்றுக்கொன்று சண்டை போட்டுக்கொள்ளாது. இதனால் இடைமீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த அடிப்படையில் கருத்தின் மீதுதான் மேற்சொன்ன ஐந்து வல்ல

ரசுகளும் தங்களை நிரந்தர அங்கத்தினர்களாக நியமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.¹

நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர் ஆறுபேர் என்று சொன்னேமல்லவா, இவர்கள் இரண்டு வருஷத்திற்கொரு முறை தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள். ஆனால் முதல் தேர் தலின்போது மட்டும் மூன்று பேர் ஒரு வருஷ காலத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர். இந்த ஒரு வருஷ கெடுவு முடிந்தவுடன் அந்த மூன்று பேருடைய ஸ்தானங்கள் காலியாகிவிடும். அவைகளுக்கு, இரண்டாவது வருஷத் தொடக்கத்தில் தேர்தல் நடைபெறும். இந்தத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மூவரும், முறைப்படி இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு அங்கத்தினர்களாயிருப்பார்கள். முதல் தேர் தலின்போது இரண்டு வருஷ காலத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர் மூன்று பேர் இருக்கிறார்களல்லவா, இவர்களுடைய ஸ்தானங்கள் இரண்டாவது வருஷக் கெடுவு முடிந்தவுடன் காலியாகிவிடும். மூன்றாவது வருஷத் தொடக்கத்தில் இந்த மூன்று ஸ்தானங்களுக்கு மறுபடியும் தேர்தல் நடைபெறும். இப்படியாக வருஷந்தோறும் தேர்தல் நடைபெற்று புதிய அங்கத்தினர்கள் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டாகிறது. உடனுக்குடன், அதாவது தொடர்ந்தாற்போல் வருஷா வருஷம் ஒருவரே அங்கத்தினர் தேர்தலுக்கு நிற்கக் கூடாதென்பது ஒரு நியதி.

கவுன்சில் செய்கிற எந்த ஒரு முடிவும், ஸ்தாபனத்தின் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கட்டுப்படுத்துவதாகும். அஸெம்பளிக்கும் கவுன்சிலுக்குமுள்ள வித்தியாசம் இங்கு தான் இருக்கின்றது. அஸெம்பளி நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்கள் யாவும் சிபார்சு ரூபமாகவே இருக்கின்றன. இந்தச் சிபார்சுகளை, ஏற்றுக்கொள்ளவோ, நிராகரிக்கவோ அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் கவுன்

1 20-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

சிலன் தீர்மானங்களோ, எல்லாரையும் கட்டுப்படுத்து வனவாய் இருக்கின்றன.

கவுன்சில், வருஷத்திற்கு இத்தனை தடவை, அல்லது மாதத்திற்கு இத்தனை தடவை கூட வேண்டுமென்பதில்லை. அஃது எப்பொழுதும் கூடியிருப்பதாகவே கருத்து. அதாவது கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் பதினேருபேரும் எப்பொழுதும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்தில் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமானால், அங்கத்தினராயுள்ள பதினேரு நாடுகளும், தங்கள் பிரதிநிதிகளை சாக்ஷதமாகத் தலைமை ஸ்தானத்தில் இருக்கச் செய்யும். இவர்கள், தேவையான போதும், அவசியத்தை முன்னிட்டும் அவ்வப்பொழுது கூடுவார்கள். இவர்களுடைய கூட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திலேயே நடைபெறும். ஆனால் அங்கேதான் நடைபெற வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. எங்கெங்கே அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, எங்கெங்கே தாங்கள் சென்றால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படாதென்று தோன்றுகிறதோ அங்கெல்லாம் இவர்கள் கூட்டமாகச் சென்று தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

கவுன்சிலின் ஒவ்வோர் அங்கத்தினருக்கும் ஒவ்வோர் ஒட்டு உண்டு. இப்படியாக மொத்தம் பதினேரு ஒட்டுகள். கவுன்சிலின் முன்னர் கொண்டுவரப்படுகிற எந்த ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றி முடிவு செய்யப்பட வேண்டுமானாலும் அதற்குச் சாதகமான ஒட்டுகள் ஏழு இருக்க வேண்டும். அதாவது ஒரு தீர்மானத்திற்கு ஏழுபேர் சாதகமாக ஒட்டுக் கொடுத்தால்தான் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டதாகக் கருதப்படும்; அதன் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்தக் கொள்ளப்படும். எல்லாத் தீர்மானங்களுக்கும் ஏற்பட்ட பொதுவான நியதி இது. ஆனால் இதில் ஒரு வித்தியாசமுண்டு.

கவுன்சிலுக்கென்று சில காரியக்கிரமங்கள் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன வல்லவா, அந்தக் காரியங்களைப் பொறுத்த தீர்மானங்கள் மீது ஒட்டெடுக்கிற போது, மேற்படி ஏழு ஒட்டுகளில் ஒர் ஒட்டேனும் நிரந்தர அங்கத்தினருடைய ஒட்டாயிருக்கவேண்டும். நிரந்தர அங்கத்தினருடைய இந்த ஒர் ஒட்டு இல்லாவிட்டால் அந்தத் தீர்மானம் செல்லுபடியாகாது.

பதினேருபேர் அடங்கிய ஒரு சபையில், ஆறு பேர் சேர்ந்து ஒட்டுக் கொடுத்தாலே போதுமே. அந்த ஆறு ஒட்டுகளே பெரும்பான்மையான ஒட்டுகளாகக் கருதப்படலாமே, அப்படியிருக்க, ஏழுபேர் என்று ஏன் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். இது சியாயமான கேள்வி. ஆனால் கவுன்சிலின் அமைப்பைச் சிறிது கூர்ந்து கவனித்தால் இந்த ஏற்பாட்டுக்குக் காரணம் விளங்கும்.

கவுன்சிலின் பதினேரு அங்கத்தினர்களில் ஐந்து பேர் நிரந்தர அங்கத்தினர்கள், ஆறுபேர் நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்களல்லவா? ஒரு தீர்மானத்தின் மீது ஆறுபேரே ஒட்டுக் கொடுத்தால் போதும், அந்த ஆறு ஒட்டுகளே பெரும்பான்மையான ஒட்டுகளாகக் கருதப்படலாம் என்று வரையறுத்துவிட்டால், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர் ஆறு பேரும் சேர்ந்து, எந்த ஒரு தீர்மானத்தையும் அங்கீகரிக்கவோ நிராகரிக்கவோ செய்யலாம். அப்படிச் செய்துவிட்டால், நிரந்தர அங்கத்தினரான ஐவருடைய நிலைமை என்னவது? அவர்கள் எப்பொழுதுமே சிறுபான்மையோராக இருக்கவேண்டி இருக்கும். இந்த நிலைமை ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டே, பெரும்பான்மையான ஒட்டுகள் ஏழு என்றும், அந்த ஏழு ஒட்டுகளில் ஒர் ஒட்டு நிரந்தர அங்கத்தினருடைய ஒட்டாயிருக்க வேண்டுமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கவுன்சிலின் காரியக் கிரமங்களுக்குப் புறம்பான பிரச்சனைகள், அதாவது கவுன்சிலின் சமரஸ முயற்சிகளைப் புறக்கணித்து வருகின்ற, அல்லது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கம் நிறைவேறாமற் செய்து வருகின்ற ஒரு நாட்டின் மீது என்ன மாதிரியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்பன போன்ற எத்தனையோ விசேஷமான பிரச்சனைகள் விசேஷமான சந்தர்ப்பங்களில் எழலாமல்லவா, அந்த மாதிரிபான பிரச்சனைகள் மீது ஒட்டுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், நிரந்தர அங்கத்தினர் ஐவருடைய ஒட்டுகளும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஐவருடைய ஒட்டுகளில் ஒருவருடைய ஒட்டு குறைந்தாலும், கொண்டுவரப் படுகிற பிரச்சனையின் மீது எந்த விதமான முடிவும் செய்ய முடியாது. ஆக, நிரந்தர அங்கத்தினர் ஐவரில் ஒவ்வொருவரும், தமது ஓர் ஒட்டின் மூலமாக, கவுன்சில் முன்னர் ஆஜர்படுத்தப் படுகின்ற காரியக் கிரமங்களை யொட்டிய பிரச்சனைகளாய் நுந்தாலும் சரி, காரியக் கிரமங்களுக்குப் புறம்பான விசேஷ விஷயங்களாய் நுந்தாலும் சரி, எந்த ஒரு பிரச்சனையும் அங்கீகரிக்கவும் செய்யலாம்; நிராகரிக்கவும் செய்யலாம். நிரந்தர அங்கத்தினர்களுக்கிருக்கிற இந்த விசேஷ ஒட்டுரிமையை 'ரத்து அதிகாரம்' என்று அழைப்பர்.¹

பாதுகாப்புக் கவுன்சில், தனக்கு உதவியாக தற்போது, இரண்டு கமிட்டிகளை நியமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று, ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி;² மற்றொன்று, அணுசக்திக் கமிஷன்.³ இவை தவிர, தன்னுடைய தேவையையும் செளகரியத்தையும் அனுசரித்து

1 Veto Power. இந்த ரத்து அதிகாரம் அவசியமா என்பதைப் பற்றியும், இதனை எந்தெந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் பலமான ஆட்சேப சமாதானங்கள் இருந்து வருகின்றன.

2 Military Staff Committee.

3 Atomic Energy Commission.

வேறு கமிட்டிகளை நியமித்துக் கொள்ள கவுன்சிலுக்கு அதிகாரமுண்டு.

ராணுவ சம்பந்தமான சகல விஷயங்களைப் பற்றியும் கவுன்சிலுக்கு ஆலோசனை சொல்வது ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி. கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர்களான ஐந்து வல்லரசுகளின் உயர்தர ராணுவ உததியோகஸ்தர்கள் அல்லது அவர்களின் பிரதிநிதிகள் இதில் அங்கத்தினர்கள். ஆகாயப்படை, கடற்படை, தரைப்படை ஆகிய மூன்று படைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதில் இருப்பார்கள். ஐக்கிய தேச சாஸன வாக்கியத்தின்படி "சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் நிலைபெறச் செய்வதற்காக, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கு ராணுவ சம்பந்தமான என்னென்ன தேவைகள் உண்டோ அந்தத் தேவைகளில் ஆலோசனை சொல்லவும் உதவி செய்யவும், கவுன்சிலின் ஆதினத்தில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் ராணுவத்தை வேலை வாங்கவும் உத்திரவிடவும், யுத்த தளவாடங்களை ஒரு வரையறைக்குட்படுத்தவும், ஆயுதப் பரிசீலனைக்கு வழி கோலவும் இந்த ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி" நிறுவப் பட்டிருக்கிறது.

சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் எந்த ஒரு நாடே னும் நடந்துகொண்டால் அந்த நாட்டின் மீது, கவுன்சிலின் உத்திரவுப்படி, இந்த ராணுவக் கமிட்டியானது, தக்க ராணுவ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும். இந்தக் கமிட்டியானது, தனது வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதற்கு, எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேனும், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர் நாட்டினுடைய ஆலோசனையோ உதவியோ தேவையாயிருக்குமென்று கருதினால், அப்பொழுது அந்த நாட்டை, கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளுமாறு அழைக்கலாம். இன்னும், எந்த ஸ்தலத்தில் அமைதிக்குப் பங்கம் உண்டாகிறதோ

அந்த ஸ்தலத்திலேயே இருந்துகொண்டு நிலைமையைச் சமாளிக்க ஸ்தலக் கமிட்டியொன்றை நியமித்து அதன் ஆலோசனையை அனுசரித்தும் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றும் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள பிரதி யொரு நாளும், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்குத் தேவைப்படு கிறபோது, தனது ராணுவ பலத்தை, அதன் வசம் ஒப் படைக்கவும், துருப்புகளின் போக்கு வரத்துக்கு அனுமதி யளித்தல் முதலிய சகலவிதமான உதவிகளைச் செய்யவும், ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின்படி கடமைப் பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு ராணுவ உதவி தேவை, என்ன வகை ராணுவம் தேவை, எங்கே தேவை என்பன போன்ற எல்லா விவரங்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட நாட்டுடன் பாதுகாப்புக் கவுன்சில் ஒர் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளும்.

ராணுவக் கமிட்டிக்கு இரண்டுவிதமான கடமைகள் உண்டு. மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கிறபோது இவை முரண்பட்ட கடமைகளாகத் தோன்றும். ஒன்று, தன் வசத்திலே இருக்கும் சர்வதேசப் படைகளை பலப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருப்பது; மற்றொன்று, ஆயுதப் பரிசு ரணத்தை லட்சியமாகக் கொண்டு, சர்வ தேசங்களின் ஆயுத பலத்தை ஒரு வரையறைக்குட்படுத்திக் கொண்டு செல்வது. ஆனால் சிறிது கூர்ந்து கவனித்தோமானால், இந்த இரண்டு கடமைகளும் முரண்பட்டவையல்ல, ஒரே சமயத்தில் செய்துகொண்டு போகப்பட வேண்டியவை தான் என்பது விளங்கும். பரிபூரணமான ஆயுதப் பரி கரணம் ஏற்படாத வரையில், உலகத்தில் ஆக்கிரமிப்புகள் இருந்துகொண்டுதானிருக்கும். அவற்றை அடக்கி, சமா தானத்தை நிலைநாட்ட ராணுவ பலம் இன்றியமையாத தாகவே இருக்கிறது.

அடுத்தது அணுச் சக்திக் கமிஷன். 1945-ஆம் வருஷம் முற்பகுதியில் இரண்டு அணு குண்டுகள் ஜப்பானின் இரண்டு நகரங்களை அழித்துவிட்டன என்பதும், ஜப்பான் சரணடைவதற்கு இந்தச் சம்பவம் ஒரு முக்கிய காரணமாயிருந்ததென்பதும் வாசகர்களுக்கு ஞாபகயிருக்கும். இந்த அணு குண்டுகள் தயாரிக்கப்படுவதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முந்திதான் அணுச்சக்தி கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இந்த நூதன சிருஷ்டியை துர்வீநியோகப் படுத்தினால் பயங்கரமான விளைவுகள் உண்டாகுமென்பதை, மேலே சொன்ன ஜப்பானிய நகரங்கள் இரண்டும் அழிபட்டதற்குப் பிறகு உலகத்து வீஞ்ஞானிகளும் ராஜதந்திரிகளும் நன்கு தெரிந்துகொண்டார்கள். மற்றும் இந்தச் சக்தியை நல்வழிக்கும் உபயோகப்படுத்த முடியுமென்றும், அப்படி உபயோகப் படுத்தினால் பல நன்மைகள் உண்டாகுமென்றும் அறிந்துகொண்டிருந்தார்கள். இதனால் இந்த அணுச் சக்தியை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படுத்த வேண்டியது அவசியமென்றும், இந்தப் பொறுப்பை உலகப் பொதுவான ஒரு ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைப்பதென்றும், அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய மூன்று வல்லரசுகளும் (1945-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம்) தீர்மானித்தன. இந்தத் தீர்மானத்தின் விளைவாகவே மேலே சொன்ன அணுச் சக்திக் கமிஷன் 1946-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதன்முதலாக அமைக்கப்பட்டது. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, இந்தக் கமிஷன் உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பாதுகாப்புக் கவுன்சிலினுடைய நிருவாகத்தின்கீழ் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தது.

இந்த அணுச் சக்திக் கமிஷனில், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் பதினேரு அங்கத்தினர்களும் கான்டாவும் அங்கத்தினர்களா யிருப்பார்கள். அணுச் சக்தியின் உற்பத்தி

சம்பந்தமான ரகசியங்கள் பிரிட்டன், அமெரிக்கா ஆகிய இரண்டு நாடுகளைத் தவிர கானடாவுக்கும் தெரிந்திருப்பதனால், அந்த நாடும் இந்தக் கமிஷனில் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப் படுகிறது.

இந்த அணுச் சக்தியை எந்தெந்த வகையில் சமாதான லட்சியங்களுக்காக உபயோகப் படுத்தலாமென்பது, இது சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டுக்குப் பரிவர்த்தனை செய்வது, ஒரு நாட்டின் யுத்த தளவாடங்கள் இருந்து அணுச்சக்தி ஆயுதங்களையும், பெருவாரியான முறையில் சேதமுண்டு பண்ணக்கூடிய மற்ற ஆயுதங்களையும் எப்படி அகற்றுவதென்பது, இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை மீறி நடக்கும் நாடுகளின் அக்கிரமச் செயல்களிலிருந்து கட்டுப்பாடுகளுக்குட்படும் நாடுகளை, தக்க முறையில் காப்பாற்றும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு நாடும் அணுச் சக்தியை எப்படி உபயோகப் படுத்துவதென்பதை அவ்வப்பொழுது பரிசோதனை செய்தல் முதலிய தடுப்பு முறைகளை எப்படி எப்படிக்கையாளலாமென்பது, ஆகிய இந்த மாதிரியான விஷயங்களைப் பற்றி இந்த அணுச் சக்திக் கமிஷன், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்குச் சில திட்டங்களைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று வற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிஷனின் வேலை நாளாவட்டத்தில் விரிந்துகொண்டு போகுமென்பது நிச்சயம்.

உலக சமாதானத்தை முன்னிட்டுப் பாதுகாப்புக் கவுன்சில் எடுத்துக் கொள்கிற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் பொதுவாக மூன்று படிகளாக வகுத்துச் சொல்லலாம்.

முதலாவது, இரண்டு நாடுகளுக்குள் மனஸ்தாபம் ஏற்படுமானால் அந்த மனஸ்தாபத்தை, அவைகளுக்க

குள்ளேயே சமரஸமாகப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கூறும்.

இரண்டாவது, அந்த இரண்டு நாடுகளும் தங்களுக்குள்ளேயே சமரஸமாகப் போக முடியாவிட்டால், சமரஸமாகப் போக இன்னின்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்று பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கூறும். அதிலும் சரிப்பட்டு வராவிட்டால், தானே சில சமரஸ நிபந்தனைகளைக் கூறும்.

மூன்றாவது, இந்தச் சமரஸ நிபந்தனைகளை மனஸ்தாபப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இரண்டு நாடுகளும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, அதன் காரணமாக சமாதான பங்கம் ஏற்படுமென்று தெரிந்தால் அப்பொழுதுதான் பாதுகாப்புக் கவுன்சில் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வரும்.

இப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறபோதுகூட அது மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே செல்லும். முதலில் ராணுவ சம்பந்தமில்லாத இதர நடவடிக்கைகளே எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதாவது, சமரஸத்திற்கு இணங்கி வராத அல்லது அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய நாடுகளை, பொருளாதார விஷயமாகவோ போக்குவரத்து விஷயமாகவோ பகிஷ்கரித்துவிடும். எப்படியென்றால், அந்த நாடுகளுக்கு, தபால், தந்தி, சாமான்கள் முதலிய எதுவும் போகாதபடி செய்துவிடும். அந்தந்த நாட்டு ஸ்தானீகர்களையும் திரும்பி வந்துவிடுமாறு கூறும். இந்த முறைகள் பலிக்காவிட்டால்தான், கடைசி பட்சமாக தனது ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி மூலம் ராணுவ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்.

5. பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சில்

உலகத்தில் சமாதானம் நிலவுவதற்கும், எல்லா நாடுகளும் பரஸ்பரம் நல்லுறவு பூண்டு வாழ்வதற்கும் சரியான நிலைமை வேண்டும். இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கடமையாகும். எந்தெந்த வகையில் இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது? ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை அந்தஸ்து உயருமாறு செய்யவேண்டும்; எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டும்; பொருளாதார விஷயத்திலோ சமுதாய விஷயத்திலோ எல்லா நாடுகளும் முன்னேற்றமடைவதற்கான நிலைமைகளை உண்டுபண்ண வேண்டும்; சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பொருளாதார, சமுதாய, சுகாதார பிரச்சனைகளுக்கும், இவை சம்பந்தமான மற்றப் பிரச்சனைகளுக்கும் பரிகாரம் தேடிக் கொடுக்கவேண்டும்; கலாசார விஷயத்திலும் கல்வி விஷயத்திலும் சர்வ தேசங்களும் ஒத்துழைக்குமாறு செய்யவேண்டும்; இனம், பால், பாஷை, மதம் ஆகிய எந்தவிதமான வேற்றுமையும் இல்லாமல் எல்லோரும் மனித உரிமைகளையும் ஜீவாதாரமான உரிமைகளையும் அனுபவிக்குமாறு செய்யவேண்டும்; அந்த உரிமைகளுக்கு எல்லோரும் மதிப்புக் கொடுக்குமாறு செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை மேற்போட்டுக்கொண்டு நடத்தும் பொருட்டு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, தனக்குத் துணையாக, ஒரு சபையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சில்.

இந்தக் கவுன்சிலில் மொத்தம் பதினெட்டு பேர் அங்கத்தினர்கள். இவர்களுடைய பதவி காலம் மூன்று வரு

ஷம். கவுன்சிலுடைய முதற் கூட்டத்தின்போது பதினெட்டுப் பேரும் தெரிந்தெடுக்கப் படுவார்கள். ஆனால் இந்தப் பதினெட்டு பேரில் ஆறு பேருடைய பதவி காலம் ஒரு வருஷமாகவும், மற்றோர் ஆறு பேருடைய பதவி காலம் இரண்டு வருஷமாகவும், இன்னோர் ஆறு பேருடைய பதவி காலம் மூன்று வருஷமாகவும் முறையே இருக்கும். ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர் அறுவருடைய ஸ்தானங்களுக்கு இரண்டாவது வருஷ ஆரம்பத்தில் தேர்தல் நடைபெறும். இரண்டு வருஷத்திற்கு மட்டும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறு பேருடைய ஸ்தானங்களுக்கு மூன்றாவது வருஷ ஆரம்பத்திலும், மூன்று வருஷத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கு நான்காவது வருஷ ஆரம்பத்திலும். இந்த முறைப்படி வருஷந்தோறும் தேர்தல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்; வருஷந்தோறும் புதிய அங்கத்தினர்களாக ஆறுபேர் வந்து கொண்டிருப்பார்கள். அங்கத்தினர் என்று சொன்னால் அங்கத்தினர் நாடு என்பதே அர்த்தம் என்று வாசகர்களுக்கு அடிக்கடி ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லையல்லவா?

இந்தக் கவுன்சில், வருஷத்தில் குறைந்த பட்சம் மூன்று தடவையாவது கூடவேண்டுமென்பது நியதி. இதைத் தவிர, தேவையான போதும் கூடும். ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியானது சில பிரச்சனைகளைக்குறிப்பிட்டு, இந்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் அபிப்பிராய மென்ன வென்பதை அறிய விரும்பினாலும் சரி, அல்லது இந்தக் கவுன்சிலின் சாதாரணக் கூட்டங்களில் ஆஜராயிருக்கும் அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலோர் விரும்பினாலும் சரி, விசேஷக் கூட்டங்கள் நடைபெறும். அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கிற ஒரு நாட்டை, பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்களுக்குட்படுத்தி வழிக்குக்

கொண்டு வர வேண்டுமென்று பாதுகாப்புக் கவுன்சில் விரும்பினால் அப்பொழுது, இந்தப் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் விசேஷக் கூட்டமொன்றைக் கூட்டு வித்து இதன் ஆலோசனையைக் கேட்கும். இன்னும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் எந்த ஓர் அங்கத்தினரோ, அல்லது டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலோ, இந்தப் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் விசேஷக் கூட்டமொன்று கூட வேண்டுமென்று கேட்கலாம். சாதாரணக் கூட்டம், விசேஷக் கூட்டம் ஆகிய எல்லாக் கூட்டங்களிலும் ஆஜர்படுத்தப் பெறும் எந்த ஒரு பிரச்சனையும் பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளைக் கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

இந்தப் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சில், குறிப்பிட்ட ஒரு துறையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த தனக்கு ஆலோசனை சொல்ல அவ்வப்பொழுது சில விசேஷ கமிஷன்களை நியமித்துக் கொள்கிறது. இந்தக் கமிஷன்கள், எந்தத் துறையைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து சிபார்சு செய்யுமாறு கூறப்படுகின்றனவோ, அந்தத் துறை சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் முதலில் ஒன்று சேகரிக்கின்றன; பிறகு இவற்றைப் பரிசீலனை செய்கின்றன; அதே துறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் மற்ற ஸ்தாபனங்களோடு எந்தெந்த வகையில் ஒத்துழைக்கலாமென்று சிபார்சு செய்கின்றன; கடைசியில், தாங்கள் ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு கண்ட விஷயங்கள் மீது, இன்னின்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்கின்றன. இந்த முறையில் தற்போது வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் கமிஷன்கள் வருமாறு:—

1. ஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்தவது, அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமாறு

செய்வது என்ற இரு விஷயங்களைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்கிற கமிஷன்.¹

2. பல விஷயங்கள் சம்பந்தமாகப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கும் கமிஷன்.²

3. போக்கு வரத்து வசதிகளைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும் கமிஷன்.³

4. சமுதாய சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும் கமிஷன்.⁴

5. லாகிரி வஸ்துக்கள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்யும் கமிஷன்.⁵

6. மனித உரிமைகளைப் பற்றி விசாரணை செய்யும் கமிஷன்.⁶

7. ஸ்திரீகளின் அந்தஸ்து பற்றி விசாரிக்கும் கமிஷன்.⁷

எந்த உத்தேசத்துடன் இந்தக் கமிஷன்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கின்றன, இவை என்ன மாதிரியான வேலை செய்கின்றன என்பதற்கு உதாரணமாக ஒரே ஒரு கமிஷனைப் பற்றி மட்டும் இங்குச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். ஸ்திரீகளின் அந்தஸ்து பற்றிய கமிஷனை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்தக் கமிஷன், பல வகை ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பிறகு சில சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது,

1 The Economic and Employment Commission.

2 The Statistical Commission.

3 The Transport and Communications Commission.

4 The Social Commission.

5 The Commission on Narcotic Drugs.

6 The Commission on Human Rights.

7 The Commission on the Status of Women.

இந்தச் சிபார்சுகள். சர்வ தேசங்களினாலும் அங்கீகரிக்கப் பட்டு நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய ஒரு சம்பிரதாயமாக ஏற்படுவதற்கு முன்னர் பலநிலைகளைக் கடக்க வேண்டும்; பல மாற்றங்களையும் அடையலாம். அவை ஒரு புறமிருக்கட்டும். இந்தக் கமிஷன் என்னென்ன சிபார்சுகள் செய்திருக்கிறதென்பதைப் பார்ப்போம். ஏனென்றால் இந்தச் சிபார்களைக் கொண்டு, இந்தக் கமிஷனும் இதைப்போன்ற கமிஷன்களும் என்ன உத்தேசத்துடன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளலாமல்லவா?

ஸ்திரீகளின் அந்தஸ்து சம்பந்தமான கமிஷன் பின்வரும் சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது:—

1. அரசியல் துறையில் ஒட்டுரிமை, பிரதிநிதிகளாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் உரிமை, உத்தியோகம் வகிக்கிற உரிமை ஆகிய யாவும் புருஷர்களைப் போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் இருக்கவேண்டும்.

2. விவாக விஷயத்தில், இஷ்டப்பட்டவரைக் கணவனாக வரிக்கவும், மனைவியென்ற கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும், ஒருவனை மணந்து அந்த ஒருவனோடே வாழவும், விவாக ரத்து செய்து கொள்ளவும் சம உரிமை வேண்டும். அதாவது ஆண்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகள் பெண்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

தன்னுடைய குழந்தைகளுக்கோ மற்றவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கோ கார்டியனாக இருக்க ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டும்.

தனக்கிஷ்டப்பட்டபடி ஒரு தேசத்தின் பிரஜையாக இருக்கவோ, ஒரு தாயாரின் குழந்தைகள், வயது வந்த பிறகு, அதாவது மெஜாரிட்டி யடைந்த பிறகு, தங்கள்

தாயார் எந்தத் தேசத்தின் பிரஜையாயிருக்கிறாளோ அதே தேசத்தின் பிரஜையாயிருக்கவோ உரிமை வேண்டும்.

சொத்துக்களை வைத்துக் கொள்ளவோ, சேகரிக்கவோ, திருவாகம் செய்யவோ, வார்சாக இருந்து அடையவோ, புருஷர்களைப்போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் சமஉரிமை இருக்கவேண்டும்.

3. சமுதாய அந்தஸ்து, பொருளாதார அந்தஸ்து, பழக்க வழக்கங்கள் இவைகளில் ஸ்திரீகளென்று எவ்விதப் பாகுபாடும் இருக்கக் கூடாது.

விபசாரத்தை அங்கீகரிக்கிற சட்டங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றை நீக்கிவிடவேண்டும். ஸ்திரீகளையும் சூழந்தைகளையும் வியாபாரம் செய்வதென்பது அகற்றப்படவேண்டும். எந்த நிலைமையில் சிலர் விபசாரத்தை ஜீவனோபாயமாகக் கொள்கிறார்களோ அந்த நிலைமையே இல்லாதபடி செய்யவேண்டும். விபசாரத் தொழில் நடத்தி வந்தவர்களுக்கு எவ்வித வித்தியாசமும் காட்டாமல் வேலை கொடுத்து அவர்களை ஒழுங்கான வாழ்க்கை நடத்துமாறு செய்யவேண்டும்.

வேலை கொடுக்கிற விஷயத்திலோ, சமுதாய உரிமைகளையும் தொழிலாளர் உரிமைகளையும் அனுபவிக்கிற விஷயத்திலோ, சமுதாயக் கடமைகளையும் தொழிலாளர் கடமைகளையும் செய்கிற விஷயத்திலோ, ஆண் பெண் என்ற வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாதாயினும், உடல்நலத்தை முன்னிட்டுப் புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான சில சலுகைகள் காட்டப்படலாம்; ஸ்திரீகளுக்கு, அவர்களுடைய தாய்மைக் கடமையை உத்தேசித்துத் தனியாகச் சில சலுகைகள் காட்டப்படவேண்டும்.

ஸ்திரீகளின் சமுதாய அந்தஸ்து, சுகாதாரம் இவைகளை முன்னிட்டு இன்ஷ்யூரன்ஸ் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

4. கட்டாய, இலவச, பூரணக் கல்வி பெற, புருஷர்களைப் போல ஸ்திரீகளுக்கும் சம சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படவேண்டும். மானிட சமுதாயத்தின் முன்னேற்ற சம்பந்தமாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா விஞ்ஞான விஷயங்களிலும் புருஷர்களைப்போல் ஸ்திரீகளும் சமபங்கு கொள்ளும் உரிமை இருக்கவேண்டும்.

இங்ஙனம் ஒவ்வொரு துறை பற்றிய கமிஷனும் அவ்வப்பொழுது கூடி ஆராய்ச்சி நடத்தியும் சிபார்கள் செய்தும் வருகிறது. இந்தக் கமிஷன்கள் தவிர, தேவையான போது வேறு கமிஷன்களை தற்காலிகமாகவோ, நிரந்தரமாகவோ நியமித்துக் கொள்ள இந்தப் பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலுக்கு உரிமையுண்டு.

பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சில் என்னென்ன நோக்கங்களுடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதோ அதே நோக்கங்கள் உலகத்திலுள்ள பல அரசாங்கங்களுக்கும் இருக்குமல்லவா? இத்தகைய அரசாங்கங்களை, அவற்றின் பிரதிநிதிகள் மூலம் ஒன்றுபடுத்தி, அந்தந்தத் துறையில் விசேஷ கவனஞ் செலுத்துமாறு செய்யவேண்டுமென்பது ஐக்கிய தேச சாஸனத்தைத் தயாரித்தவர்களுடைய நோக்கம். இதற்காகப் பல தேச அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளடங்கிய ஸ்தாபனங்கள் சில நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அவை வருமாறு:—

1. உணவு, விவசாயம் இவைகளைப் பற்றின ஸ்தாபனம்.¹

1 The Food and Agricultural Organization.

2. சர்வதேச பண்டிதி.¹

3. புனர் நிர்மாணம், அபிவிருத்தி இவைகளுக்கான சர்வ தேச பாங்கி.²

4. ஐக்கிய தேச கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார ஸ்தாபனம்.³

5. சர்வதேசத் தொழிலாளர் காரியாலயம்.⁴

6. ஐக்கிய தேச கஷ்ட நிவாரண, புனர் நிர்மாண நிருவாக ஸ்தாபனம்.⁵

இவை ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் வாசகர்கள் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமல்லவா?

1. உணவு—விவசாய ஸ்தாபனம்.⁶ யுத்தம் நடைபெறுகிற காலத்தில் உண்டாகிற கஷ்டங்களைக் காட்டிலும் யுத்தத்திற்குப் பிறகு உண்டாகிற கஷ்டங்கள்தான் அதிகம். இவைகளைச் சமாளிப்பதில்தான் ராஜதந்திரிகளின் சாமர்த்தியம் வெளிப்படுகிறது. இதனால் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலேயே, யுத்தத்திற்குப் பிறகு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ராஜதந்திரிகள் யோசனை செய்வார்கள்; திட்டங்கள்வகுப்பார்கள். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் உலகத்து ராஜதந்திரிகள் இத்தகைய யோசனைகள் செய்தார்கள்; திட்டங்கள் வகுத்தார்கள். இவற்றின் விளைவாகவே மேற்சொன்ன ஸ்தா

1 The International Monetary Fund.

2 The International Bank of Reconstruction and Development.

3 The United Nations Educational Scientific and Cultural Organization.

4 The International Labour Office.

5 The United Nations Rehabilitation Administration.

6 இஃது ஆங்கிலத்தில் FAO என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படும்.

பணங்கள் தோன்றின. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் உருவானது கூட யுத்தத்தின் மத்தியில்தானே?

யுத்தத்தின்போது விவசாயம் சீரழிகிறது. இதனால் யுத்தத்திற்குப் பிறகு உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது; உணவுக் குறைவினால் ஜனங்கள் பலவகை நோய்களுக்கு இரையாகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டுமானால் சர்வதேச அரசாங்கங்களும் கூடிய மட்டில் ஒருமுகமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது அவசியமாகும். இந்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகவே மேற்சொன்ன உணவு-விவசாய ஸ்தாபனம் தோன்றியது.

உலகத்தின் பொதுவான உணவு நிலைமையைப் பற்றியும் விவசாய நிலைமையைப் பற்றியும் ஆலோசிக்க அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டின் னுடைய முயற்சியின்பேரில் 1943-ஆம் வருஷம் மே மாதம் பதினெட்டாம் தேதியிலிருந்து ஜூன் மாதம் மூன்றாம் தேதி வரை, அமெரிக்காவிலுள்ள வர்ஜீனியா மாகாணத்தில் ஹாட் ஸ்ப்ரிங்க்ஸ் என்ற இடத்தில் ஒரு சர்வதேச மகாநாடு கூடியது. நாற்பத்து நான்கு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் இதில் கலந்துகொண்டார்கள். 'ஜனங்களின் உணவுத் தேவைகளைப் பற்றி விசாரணை செய்யவும், உணவுப் பொருள்களைப் புதிய முறையில் விநியோகம் செய்வதற்காகத் தயாரிக்கப்படும் திட்டங்களுக்கு உதவி செய்யவும், இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி ஜனங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவும், இந்தத் துறையில் செய்யப்படும் எல்லா முயற்சிகளையும் ஒன்றுபடுத்தவும், ஒரு நிரந்தர ஸ்தாபனம் நிறுவுவதென்று இந்த மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதுதான் உணவு விவசாய ஸ்தாபனம். தேகாரோக்கியத்திற்கும், தேக பலத்திற்கும் தகுதியானதும் தேவையானதுமான உணவு உலகத்திலுள்ள சர்வ ஜனங்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்வதே

இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கம்” என்று மேற்படி மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட முதல் தீர்மானம் கூறுகிறது.

இந்த உணவு—விவசாய ஸ்தாபனமானது என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யுமென்றால், உணவுப் பொருள்கள், உடை வகையராக்கள், வீடுகள் முதலியன கட்டுவதற்குத் தேவையான மரச் சாமான்கள் ஆகிய இவைகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள், இவைகளை வாங்கி உபயோகிக்கிறவர்கள், இவர்களுக்குப் பிரதிநிதியாக சர்வதேச மகாநாடுகளிலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியிலும் ஆஜராகி இவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்யும்; உலகத்திலே உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களின் மொத்தம் எவ்வளவு, அடுத்த மகசூல் எப்படி இருக்கும், எந்தெந்த உணவுப் பொருள்களில் எவ்வளவு எவ்வளவு சத்து இருக்கிறது, எந்தெந்த மார்க்கெட்டுகளில் எந்தெந்த உணவுப் பொருள்கள் செலவாகும், இவை போன்ற சகல தகவல்களையும் சேகரிக்கும்; விரும்பும் அரசாங்கங்களுக்கு இந்தத் தகவல்களை அளிக்கும்; வேறு ஆலோசனைகள் கேட்டால் அவைகளைச் சொல்லும்; இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள அரசாங்கங்கள், தங்கள் நாட்டில் உணவுப்பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், அப்படி உற்பத்தியானதை சரியானபடி விநியோகிக்கவும், உணவுப் பொருள்களின் சத்தை அதிகரிக்கச் செய்யவும் யோசனை சொல்வதற்கு, தக்க டிபுணர்களை அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டால் அப்படியே அனுப்பும்; பயிர்களுக்குப் பூச்சி பூழுக்கள் வராமல் தடுப்பதற்கும், விளைபொருள்களின் தராதரங்களைக் கணிப்பதற்கும், எல்லாத் தேசங்களும் சேர்ந்து அனுசரிக்கக் கூடிய முறைகளை வகுக்கும். ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள அரசாங்கங்கள், தங்கள் தங்கள் பிரதேசங்களில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களைப்

பற்றின விவரங்களை இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அனுப்பக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த ஸ்தாபனத்தின் கூட்டம் வருஷத்திற் கொரு முறை கூடும். இந்தக் கூட்டத்தில், ஸ்தாபனத்தின் நிருவாகத்தை அடுத்த வருஷக் கூட்டம் வரையில் கவனிப்பதற்கென்று, ஒன்பது பேருக்குமேல் பதினைந்துபேருக்குள் ஒரு காரியக் கமிட்டி நியமிக்கப்படும். இந்தக் கமிட்டி தான், வருஷம் பூராவும், ஸ்தாபனத்தின் காரியங்களை ஒரு பிரதம உத்தியோகஸ்தர் மூலம் நடத்துவிக்கிறது. இவருக்கு டைரெக்ட்டர்—ஜெனரல்¹ என்று பெயர். இவருக்கு உதவியாக வேறு உத்தியோகஸ்தர் பலர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இந்த உத்தியோகஸ்தருடைய காரியாலயம் தற்காலிகமாக அமெரிக்காவிலுள்ள வாஷிங்க்டன் நகரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2. சர்வ தேச பணநிதி: யுத்தத்தின் விளைவாக, பல தேசங்களின் நாணய மதிப்பு, நிலைகுலைந்து போய்விடுகிறது; ஒரு சமயம் இருப்பதுபோல் இன்னொரு சமயம் இவைகளின் மதிப்பு இருப்பதில்லை. இதனால் ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் நடைபெறுகிற வியாபாரம் தடைப்படுகிறது. இந்தத் தடையைப் போக்கிப் பல தேசங்களுக்குமிடையே சரளமான வியாபாரம் நடைபெறுவதற்கு அந்தப் பல தேசங்களின் நாணய மதிப்புகளை ஒரே விகிதாசாரத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதற்காகவே இந்த நிதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

1944-ஆம் வருஷம் ஜூலைமாதம் அமெரிக்காவிலுள்ள வர்ஜீனியா மாகாணத்தில் ப்ரெட்டன் வுட்ஸ் என்ற இடத்தில் நாற்பத்து நான்கு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்

1 Director-General.

கிய ஒரு மகாநாடு கூடியது.¹ இதில்தான் மேற்படி நிதி ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த நிதியில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்துள்ள நாடுகள், அந்தந்த நாடுகளின் சக்திக்குத் தகுந்தாற்போல் ஒரு தொகையைச் சந்தாவாகச் செலுத்தவேண்டும். இதுவே இந்த நிதியின் மூலதனம். இங்ஙனம் செலுத்தப்படுகிற தொகையானது, ஒரு பகுதி தங்கமாகவும் மற்றப்பகுதி அந்தந்த நாட்டு நாணயமாகவும் இருக்கவேண்டும். எந்த ஓர் அங்கத்தினர் நாடேனும், தான் வியாபாரத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மற்றொருநாட்டுக்கு வியாபார நிமித்தம் அந்த நாட்டு நாணயமாகச் செலுத்த வேண்டியிருந்தால், எந்த அளவுக்கு அந்நிய நாட்டு நாணயம் தேவைப்படுகிறதோ அதற்கு ஈடாக தனது நாட்டின் நாணயத்தை இந்த நிதியினிடம் செலுத்தி, மேற்படி அந்நிய நாணயத்தை அந்த நிதியின் மூலம் அனுப்பலாம். இதற்காக ஒரு சிறு தொகையைக் கமிஷனாக நிதிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சுருக்கமாக, தேசங்களுக்கிடையே வியாபாரம் சரளமாக நடைபெறுவதற்கு, பல தேசங்களின் வித்தியாசமான நாணய மதிப்பு ஒரு தடையா ருக்கக் கூடாதென்பதற்காகவே இந்த நிதி ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிதியானது, எல்லா அங்கத்தினர் நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு சபையினால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சபை, கவர்னர்களின் போர்ட்² என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தபோர்டில் ஒவ்வொருநாட்டுக்கு ஒவ்வொரு பிரதிநிதி விசுவம் அங்கத்தினர் இருப்பார்கள்.

எல்லா அங்கத்தினர்களுமடங்கிய இந்தக் கவர்னர்களின் போர்ட் அடிக்கடி கூடிக் கொண்டிருக்க முடியா

1 Bretten Woods Conference.

2 Board of Governors.

தல்லவா? இதற்காக, பன்னிரண்டு பேர் அடங்கிய ஒரு நிருவாக டைரெக்ட்டர்கள் போர்ட்¹ அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிருவாக டைரெக்ட்டர்களின் போர்ட், நிதியின் அன்றாட நிருவாகத்தைக் கவனிக்க ஒரு மானேஜிங் டைரெக்ட்டரை நியமிக்கும். இந்த மானேஜிங் டைரெக்ட்டர், கவர்னர்களில் ஒருவராகவோ, நிருவாக டைரெக்ட்டர்களில் ஒருவராகவோ இருக்கக்கூடாது.

3. சர்வதேச பாங்கி: மேற்படி ப்ரெட்டென் வுட்ஸ் மகாநாட்டில்தான், இந்தச் சர்வதேச பாங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. யுத்தத்தினால் சீர்குலைந்துபோன அநேக நாடுகளில் புனர் நிர்மாண வேலைகள் பல நடைபெற வேண்டுமல்லவா? இந்த வேலைகள் நடைபெறுவதற்கு மூலதனம் தேவைப்படுமே. இந்தத் தேவையைக் கூடிய மட்டில் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே இந்தப் பாங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப் பாங்கியில் தனிப்பட்ட நபர்கள் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்; அரசாங்கங்கள் தான் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒரு பங்குக்கு ஒரு லட்சம் டாலர் விகிதம் ஒரு லட்சம் பங்குகள் முதலில் வெளியிடப் பெறும். இதுவே பாங்கியின் மூலதனமாகும்.

சர்வதேசப் பணநிதியைப் போலவே இந்த பாங்கியின் நிருவாக முறையும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர்கள் போர்டென்றும் நிருவாக டைரெக்ட்டர்கள் போர்டென்றும் இதற்கும் உண்டு. டைரெக்ட்டர்கள் போர்டானது, பாங்கிங் விஷயத்தில் நிபுணர்களா யிருக்கப்பட்டவர்களடங்கிய ஓர் ஆலோசனைக் கமிட்டியைத் தனக்கு உதவியாக நியமித்துக் கொள்ளும். இதுதவிர, கடன்கோரி மனுக்கள் வந்தால் அவைகளைப் பற்றி ஆலோசித்து

1. Board of Executive Directors.

அபிப்பிராயஞ் சொல்ல, அவ்வப்பொழுது சில கமிட்டிகளை இந்த போர்ட்டு நியமித்துக் கொள்கிறது.

அரசாங்கங்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்த பாங்கி கடன் கொடுக்குமென்பதில்லை. நகர சபைகள், ஜில்லா சபைகள் முதலியவற்றிற்கும், வேறு தொழில் ஸ்தாபனங்கள் முதலியவற்றிற்கும், உந்தச் சபைகள், ஸ்தாபனங்கள் முதலியன எந்த அரசாங்கப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றனவோ அந்த அரசாங்கங்களின் ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுக்கும். கொடுக்கும் கடன்கள் யாவற்றிற்கும் நியாயமான ஒரு வட்டி வாங்கும்.

4. ஐக்கியதேச கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார ஸ்தாபனம்:¹ 1945-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் இந்த ஸ்தாபனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் பின் வருமாறு விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

“மனிதர்களுடைய மனத்திலிருந்துதான் யுத்தங்கள் தோன்றுகின்றன; ஆதலின் அந்த மனத்திலேதான் சமாதானத்திற்கான பாதுகாப்புகள் நிர்மாணம் செய்யப்பட வேண்டும். உலக சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், மனிதர்களுக்கிடையே ஒருவருடைய பழக்க வழக்கங்களை யும் வாழ்க்கை நியதிகளையும் மற்றொருவர் அறியாத காரணத்தினால் பரஸ்பர சந்தேகமும் அவநம்பிக்கையும் உண்டாகி சண்டைகள் மூளுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றனவென்பது நன்கு தெரியவரும். சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த கொடூர யுத்தத்திற்குக் காரணமென்னவென்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால், மனிதர்களுக்கு நியாயமாக வழங்கப்பட்டவேண்டிய ஜனநாயக உரிமைகள் வழங்கப்படாமையாலும், அதற்குப் பதில் மனிதர்களுக்கிடையிலும் சமூகங்களுக்கிடையிலும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் கற்பிக்

1 இது சுருக்கமாக ஆங்கிலத்தில் UNESCO என்று அழைக்கப்பெறும்.

கப் பட்டமையாலுமே என்பது நன்கு விளங்கும். அரசியல் ஏற்பாடுகளையும் பொருளாதார ஏற்பாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சமாதானம் நீடித்த சமாதானமாயிராது. மானிட சமுதாயத்தின் அறிவையும் சீலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சமாதானமே நிலைத்து நிற்கும். ஆதலின், கல்வி, விஞ்ஞானம், கலாசாரம் இவைகளின் மூலமாக சர்வதேச ஜனங்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டு பண்ணி, அதன் விளைவாக உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும். இசை இன, சமூக, பால் வித்தியாசமில்லாமல் எல்லாரும் நியாயமாக அனுபவிக்கவேண்டிய ஜீவாதார உரிமைகளுக்கும் சட்ட திட்டங்களுக்கும் அதிக மதிப்பு உண்டாகும்.”

இந்தக் கலாசார ஸ்தாபனமானது, எந்த அரசாங்கத்தின் உள் நாட்டு விவகாரங்களிலும் தலையிடாது. அந்தந்த அரசாங்கமும் தானே முன் வந்து இந்த ஸ்தாபனத்துடன் ஒத்துழைப்பதில் தான் இதன் வெற்றியிருக்கிறது. கல்வியறிவு இல்லாத இடங்களில் கல்வி யறிவைப் பரவச் செய்வதும், உலகத்து அரிய நூல்கள், கலைச்சின்னங்கள் முதலியவைகளைப் பாதுகாப்பதும், அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கு மாணுக்கர்களை அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இந்த ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய வேலைகளாகும்.

5. சர்வ தேசத் தொழிலாளர் காரியாலயம்:¹ முதல் உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய சர்வதேச சங்கத்தின் கிளையாக இந்தத் தொழிலாளர் காரியாலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதுவே இப்பொழுது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கிளையாக நடைபெறுகிறது. தொழிலாளர்களின் வேலை நேரம், கல்வி, சுகாதார வசதிகள், நோயாக விழுந்துவிட்டால் அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டிய சலுகை

1 ஆங்கிலத்தில் இது சுருக்கமாக ILO என்று அழைக்கப் பெறுகிறது.

கைகள், முதலிய தொழிலாளர் நலனைக் குறித்த எல்லா விஷயங்களிலும், உலகத்து எல்லா நாட்டு அரசாங்கங்களும் கூடிய மட்டில் ஒரே மாதிரியான சட்டதிட்டங்களை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதே இந்தக் காரியாலயத்தின் நோக்கம்.

6. கஷ்ட நிவாரண—புனர் நிர்மாண ஸ்தாபனம்:¹ இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் முடிந்தபின் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 1942-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் இருபத்து மூன்றாம் தேதி, அமெரிக்க அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த கார்டெல் ஹல்² என்பவர் ரேடியோ மூலம் பின் வருமாறு கூறினார்:—

“வெற்றியடைந்த பிறகு நாம் முதலில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், சுகிப்புத்தன்மைக்கு மீறின கஷ்டங்களை அனுபவித்தவர்களுக்கு நிவாரணம் தேடிக் கொடுப்பதுவேயாகும். அநேக நாட்டு ஜனங்கள் ஆகாரம் கிடைக்கப்பெறாமல் பட்டினியாக இருத்தல்கூடும்; வீடில்லாமல் தவிக்கக் கூடும். அவர்களுடைய நிலங்கள் பொசுக்கப்பட்டுவிட்டன; கால்நடைகள் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டன; அவர்களுடைய தளவாட சாமான்கள் இல்லாதொழிந்தன; அவர்களுடைய தொழிற்சாலைகளென்ன, பாதகங்களென்ன, இவையெல்லாம் நாசமாகி விட்டன. லட்சக் கணக்கான பேர், தங்கள் வீடு வாசல்களுக்கு அப்புறப்பட்டவர்களாய் தொலை தூரத்தில் யுத்தக் கைதிகளாகவோ, கட்டாய வேலை வாங்கப்பட்டோ, பசி, பிணி இவைகளினால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். வியாதிகளும் மற்ற ஆபத்துகளும் எங்கும் பரவுதல்கூடும். இவைகளையெல்லாம் சமாளிக்க, யுத்தத்தில்

1 இஃது ஆங்கிலத்தில் UNRRA என்று சுருக்கமாக அழைக்கப் பெறுகிறது

2 Cordell Hull.

வெற்றி கண்டதும், உடனடியான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.”

இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தான் மேற்படி புனர் சிர்மாண ஸ்தாபனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள வாஷிங்க்ட்டன் நகரத்தில் 1943-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் நிற்பத்து நான்கு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் கூடி இந்த ஸ்தாபனத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள். உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத இடங்களில் உணவுப் பொருள்களையும், உடுக்கவும், வசிக்கவும் வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் அந்த வசதிகளையும் அளிப்பதே இந்த ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய வேலைகள். இந்த வேலைகள் நடைபெறுவதற்குப் பணம் வேண்டுமல்லவா? இதற்காக யுத்தத்தினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படாத தேசங்கள், பிரதி வருஷமும் தங்கள் தேசிய வருமானத்தில் நூற்றுக்கு ஒரு சதவிகிதம் கணக்காக ஒரு தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சுமார் முப்பது தேசங்களுக்கு மேல் இந்தத் தொகையைச் செலுத்துகின்றன. இங்ஙனம் செலுத்தப்படுகிற தொகை ரொக்கமாகவே இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை; சாமான்களாகவும் இருக்கலாம்; தக்க உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்பி அவர்களுடைய செலவு வகையாக்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்த ஸ்தாபனத்தை ஒரு கவுன்சில் நிருவாகம் செய்யும். இந்த ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொரு நாடும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதி விகிதம் இந்தக் கவுன்சிலுக்கு அனுப்பும். இந்தக் கவுன்சில் அவசியமான போது கூடி, தான் செய்யவேண்டிய காரியங்களை நிர்ணயித்துக் கொள்ளும். கவுன்சிலின் பிரதிநிதியாக இருந்து அன்றாடக் காரியங்களை கவனிப்பதற்கென்று ஒரு

டைரெக்ட்டர் ஜெனரல்' உண்டு. இவர்கீழ் சுமார் பதினாயிரம் சிப்பந்திகள் வேலைசெய்கிறார்கள். இவர்களுடைய வேலையானது உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் பரவியிருக்கிறது.

யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் கஷ்ட நிவாரண வேலையும் புனர்நிர்மாண வேலையும் ஓரளவு நிறைவேறியதும், இந்த ஸ்தாபனத்தின் வேலையும் முற்றுப் பெற்று விடுகிறது. அதாவது இந்த ஸ்தாபனம் தற்காலிகமானதுதான்.

இவைபோல் இன்னும் பல சர்வதேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்களை அவசியமானபோது அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவையனைத்தும் பொதுவாக விசேஷ காரிய சபைகள்² என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் நிபுணர்களா யுள்ளவர்களடங்கிய சபை என்பது அர்த்தம்.

குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையைக் கொடுத்து அதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அபிப்பிராயம் சொல்லுமாறு இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்களைக் கேட்க ஜெனரல் அலெக்சாண்டர் லிக்கு உரிமையுண்டு. அதேபோல் இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்களும், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அலெக்சாண்டர் லிக்குச் சொல்லலாம். பொதுவாக இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்கள் யாவும், பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலோடு ஒத்துழைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்களின் நடைமுறைகள், பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலின் நடைமுறைகளை

1 Director-General

2 Specialized Agencies.

அனுசரித்தே இருக்கின்றன. இந்த ஸ்தாபனங்கள் அவ்வப்பொழுது பிரதேச மகாநாடுகளைக் கூட்டுவிக்கின்றன.¹ அதாவது சூறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேச சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து திடமான அபிப்பிராயம் சொல்லக் கூடியவர்கள், அந்தப் பிரதேச வாசிகளான நியுணர்களன்றோ? இத்தகையவர்கள் கூடி தங்கள் பிரதேச சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொன்ன ஸ்தாபனங்கள் யாவும் சர்வதேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்கள். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள அரசாங்கங்கள் பலவும் இவைகளில் அங்கத்தினராயிருக்கின்றன. இவை தவிர தனிப்பட்டவர்களடங்கிய, தனிப்பட்ட ஹோதாஸில் நடைபெறுகிற அநேக ஸ்தாபனங்கள் உலகத்தின் பல பகுதிகளிலும் இருக்கின்றனவல்லவா? உதாரணமாக, 'தொழிலாளர் சங்கங்களின் அகில உலக சமஷ்டி' 'சர்வதேசக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ஐக்கியம்,' முதலிய சில சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவை, உலகத்தின் பொதுநலனை முன்னிட்டு, தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தால் அந்த ஒத்துழைப்பை ஏற்றுக் கொள்வது, பொருளாதாரசமுதாயக் கவுன்சிலின் கடமையாகும். இந்தத் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களின் ஒத்துழைப்பு, ஆலோசனை அளவோடுதான் நிற்கிறது. அதாவது, பொருளாதாரசமுதாயக் கவுன்சிலுக்கு இந்தத் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள், தங்கள் ஆலோசனைகளைச் சொல்லலாம்; அப்படியே, இவற்றின் ஆலோசனைகளைப் பொருளாதாரசமுதாயக் கவுன்சில் கேட்கலாம்; அவ்வளவுதான்.

1 Regional Conferences.

2 World Federation of Trade Unions

3 International Co-operative Alliance.

பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலின் நோக்கங்கள் நிறைவேற அது பின்வரும் நான்குவித நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கலாம்:—

1. தனது நோக்கங்களில், குறிப்பிட்ட சிலவற்றைப் பற்றி ஆலோசனை கேட்க சர்வதேச மகாநாடுகள் கூட்டலாம்.

2. விசேஷ ஸ்தாபனங்களைப் புதிதாக ஏற்படுத்தலாம்; அல்லது இருக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுடன் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, அவையனைத்தும் ஒத்துழைப்பதற்குத் தன்னை மத்திய ஸ்தாபனமாக அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

3. ஜெனரல் அஸெம்ப்ளிக்கோ, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கோ, தனது நோக்கங்களுக்கு அனுசரணையான சிபார்சுகளை நேரடியாகச் செய்யலாம்.

4. ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி முன்னர் ஆஜர் படுத்தப் படுவதற்காக, சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கலாம்.

பொதுவாக, பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலின் உரிமைகளும் கடமைகளும் விரிந்தவையென்று சொல்ல வேண்டும்.

6. டிரஸ்ட்டி கவுன்சில்

சுதந்திரமும் சமத்துவமும், சமாதானத்தின் அடிப்படைகள். உலகத்தில் நிலையான சமாதானம் ஏற்படவேண்டுமானால், உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளும் சுதந்திரமுடையனவாகவும், அதன் காரணமாகச் சமத்துவமுடையனவாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படியில்லை. உலகத்தின் மொத்த விஸ்தீரணத்தில் ஏறக்குறைய நாலில் ஒரு பங்கு விஸ்தீரணமுடைய நாடுகள் சுய அரசு இல்லாத நாடுகளாயிருக்கின்றன. சுமார் இருபது கோடி ஜனங்கள் அந்நிய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

சுய அரசு இல்லாத நாடுகளிற் பெரும்பாலான, அமெரிக்கா பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஹாலந்து, பெல்ஜியம் முதலியவற்றின் நேரான ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டவை. இவை எப்படி உட்பட்டனவென்பது வேறு கதை. ஆம், ரத்தத்திலோ, கண்ணீரிலோ எழுதுகோலைத் தோய்த்துக் கொண்டு எழுதவேண்டிய கதை. முதல் உலக மகாயுத்தத்திற்கு முந்திய காலத்திலிருந்தே இந்த நாடுகள்—சுய அரசு இல்லாத நாடுகள்—மேற்படி ஆதிக்கங்களுக்குட்பட்டிருக்கின்றன என்று மட்டும் தற்போது தெரிந்து கொண்டால் போதுமானது.

முதல் உலக மகாயுத்தத்தின் விளைவாக ஜெர்மனியும் துருக்கியும் சில நாடுகளை இழந்துவிட்டன. இவற்றை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனை அப்பொழுது எழுந்தது. இதற்காக, மேற்படி யுத்தத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய சர்வதேச சங்கம் ஓர் ஏற்பாடு செய்தது. அஃதென்னவென்றால், தன்னுடைய சார்பாக இருந்து, இந்த நாடுகளை கிருவாகம் செய்ய, வெற்றி கொண்ட சில நாடுகளுக்கு

அதிகாரம் அளித்தது. இந்த அதிகாரத்திற்கு மாண்டேட்¹ என்று பெயர்.

இந்த மாண்டேட் அதிகாரம் பெற்று பிரிட்டனிலும் பிரான்சினிலும் முறையே கிருவாகம் செய்யப்பட்டு வந்த ஈராக், சிரியா, லெபனான், டிரான்ஸ்ஜார்டன் ஆகிய நாடுகள், ஏற்கனவே, அதாவது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே, சுதந்திர நாடுகளாகிவிட்டன. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தோன்றிய காலத்தில்,

பிரிட்டன்—பாலஸ்தீனத்தையும், ஆப்பிரிக்கா கண்டத்திலுள்ள டோகோலாண்டின் ஒரு பகுதி, காமரூன்ஸில் ஒரு பகுதி, தாங்கரிக்கா ஆகிய பிரதேசங்களையும்,

பிரான்ஸ்—மேற்படி டோகோலாண்டின் மற்றொரு பகுதியையும் காமரூன்ஸில் மற்றொரு பகுதியையும்,

தென்வாப்பிரிக்கா யூனியன்—தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவையும்,

நியூஜிலந்து—பசிபிக் மகா சமுத்திரத்திலுள்ள ஸாமோவா தீவுக் கூட்டங்களில் சிலவற்றையும்,

ஆந்தரேலியா—நியூகினியாவையும், பசிபிக் மகா சமுத்திரத்தின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள சில தீவுகளையும்,

ஜப்பான்—பசிபிக் மகா சமுத்திரத்திலுள்ள இன்னும் சில தீவுகளையும்,

பெல்ஜியம்—ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ருவாண்டா—உருண்டி என்ற பிரதேசத்தையும், மாண்டேட் அதிகாரம் பெற்று கிருவாகம் செய்து வந்தன. இவை இப்படி இருக்கட்டும்.

1 Mandate.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவாக இத் தலியும் ஜப்பானும் விழுந்துபோயினவல்லவா, இவற்றின் ஆதிக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களை என்ன செய்வதென்ற பிரச்சனை எழுந்தது. தவிர, மேலே சொல்லப்பெற்ற மாண்டேட் அதிகாரத்தின் மூலம் நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வந்த பிரதேசங்களின் பிரச்சனையும் இருந்தது. ஏனென்றால், இவைகளை நிருவாகம் செய்யுமாறு மாண்டேட் அதிகாரம் அளித்த சர்வ தேச சங்கமென்னவோ இருந்திடும் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது. அதனுடைய ஸ்தானத்தில்தான் இப்பொழுது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனந்தான், மேலே சொன்ன இரண்டு பிரச்சனைகளையும், அதாவது மாண்டேட் அதிகாரத்தின் மூலம் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்த பிரதேசங்களைப் பற்றிய பிரச்சனை, இத்தலியினுடையவும் ஜப்பானுடையவும் ஆதிக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களைப் பற்றிய பிரச்சனை ஆகிய இரண்டு பிரச்சனைகளையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸன கர்த்தர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இங்ஙனம் தீர்மானித்ததோ டல்லாமல், உலகத்தின் பொதுவான எண்ணப் போக்குகளை அனுசரித்து, கூடிய மட்டும் தாராள முறையில், ஜனநாயக அமிசங்கள் பிரதிபலிக்கும்படிபாக இந்த இரண்டு பிரச்சனைகளையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று உறுதி பூண்டார்கள். இதற்கென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் ஓர் அங்கமாக தனிப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிறுவினார்கள். இதுவே டிரஸ்ட்டிஷிப் கவுன்சில் என்று முழுசாகச் சொல்லப்பட வேண்டிய டிரஸ்ட்டி கவுன்சில்.¹ ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக, சுய அரசு இல்லாத நாடுகளின் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தும் அரசாங்கங்களை அங்கத்தினராகவுடைய சபை என்று இதற்கு ஒருவாறு வியாக்கியானம் கூறலாம். ஆனால் இதுவே முழு வியாக்கியான

1 Trusteeship Council.

மும் ஆகாது. ஏனென்றால், திருவாகப் பொறுப்பை ஏற்று ந: த்தாத நாடுகளும் இதில் அங்கத்தினராயிருக்கின்றன. இதைப் பின்னர்க் கவனிப்போம். சாதாரண பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்த டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலை, தர்மகர்த்தர்களின் சபை என்று கூறலாம்.

சுய அரசு இல்லாத நாடுகளின் திருவாக விஷயத்தில் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் அனுசரிக்கும் கொள்கைகள் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலியவற்றின் ஆதிக்கத்தில் நீண்ட காலமாகவே சில நாடுகள் இருந்து வருகின்றன என்று முதலிற் சொன்னோமல்லவா, அந்த நாடுகளைப் பற்றின கொள்கை ஒருவகை; ஏற்கனவே, அதாவது முதல் உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவாக மாண்டேட் அதிகாரத்தின் மூலம் திருவகிக்கப்பட்டு வந்தவை, இனிமேல் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் மேற்பார்வைக்குட்படக் கூடியவை ஆகிய இப்படிப்பட்ட நாடுகளைப் பற்றின கொள்கை மற்றொரு வகை.

முதலாவது கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், எந்த ஆதிபத்திய நாடுகள் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயிருக்கின்றனவோ அந்த நாடுகள். தங்கள் ஆதினத்திலிருக்கும் நாட்டாருடைய நலனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற முறையில் ஆட்சி செலுத்துவதாக ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும். இந்த லட்சியத்தை முன்னிட்டு மேற்படி நாடுகள் இன்னின்ன வகையில் சடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸனம் கூறுகிறது. அவை என்னவென்றால்,

1. ஆதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருக்கிற ஜனங்களின் கலாசாரம், பண்பாடு இவைகளை அனுசரித்து, அவர்களுடைய அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி முன்

னேற்றம் இருக்குமாறு செய்யவேண்டும்; அவர்களை நியாயமாக நடத்தவேண்டும்; அவர்களைத் தீமைகளினின்று காப்பாற்றவேண்டும்.

2. அந்தந்த நாட்டுநிலைமை, ஜனங்களுடைய நிலைமை, அரசியல் விஷயத்தில் அந்த ஜனங்கள் கொண்டிருக்கிற அபிலாஷை ஆகிய இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்து அவர்கள் சுய ஆட்சி பெறுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும்.

3. சர்வதேச அமைதி, கீழ்மம் ஆகியவற்றை, அந்த நாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

4. மேலே சொல்லப்பெற்ற சமுதாய, பொருளாதார, கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு அனுசூலமாக, எல்லா நாடுகளும் பாஸ்பரம் ஒத்துழைக்கவேண்டும்; இவை சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஊக்கங் கொடுக்கவேண்டும்.

மேற்படி அங்கத்தினர் நாடுகள். தங்கள் ஆதிபத்தியத்தின் கீழிருக்கும் நாடுகளைப் பற்றின பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்களையும், இன்னும் மற்ற விவரங்களையும் அவ்வப்பொழுது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பொதுக்காரியதரிசிக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விவரங்கள்கூட, அந்தந்த நாட்டின் பாதுகாப்பு, அரசியல் நிலைமை இவை யிரண்டினையும் பொறுத்த மட்டில் இருந்தாலே போதுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவரங்கள் அனுப்புவதைத் தவிர, ஆதிபத்திய நாடுகள், தங்கள் ஆதினத்திலிருக்கும் நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு எவ்வித கடமைகளையும் செய்யவேண்டியதில்லை. அவைகளுக்கு அவைகள் ஆதினத்திலிருக்கும் நாடுகளின் விஷயத்தில் பரிபூரண உரிமை உண்டு.

இரண்டாவது வகைக் கொள்கையை அனுஷ்டானத் திருக் கொண்டு வரும் பொருட்டுத்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, டிரஸ்ட்டி முறையை, அதாவது தர்ம கர்த்தா முறையை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த முறையின்கீழ் திருவகிக்கப்படுகின்ற நாடுகளின் விஷயத்திலும், மேலே சொன்ன மாதிரியே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமோ அல்லது அதன் அதிகாரம் பெற்ற ஒரு நாட்டு அரசாங்கமோ நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸனம் கூறுகிறது. அதாவது, அந்த ஜனங்களின் பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி, அரசியல் முன்னேற்றங்களுக்கு அனுசூலமாக திருவாகம் நடைபெறவேண்டும்; அவர்களைச் சூய ஆட்சிக்குப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும்; எவ்வித வேற்றுமையும் பாராட்டாமல் எல்லோருடைய ஜீவாதாரமான உரிமைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அவர்களிடத்தில் வளர்க்க வேண்டும்; உலகத்திலுள்ள சர்வ ஜனங்களுக்கும் பரஸ்பர உதவியும் ஒத்துழைப்பும் இன்றியமையாததாயிருக்கிற தென்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

எந்த நாடு, மற்றொரு நாட்டின் திருவாகப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறதோ அந்த நாடு, முதலாவது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினராயிருக்கவேண்டும். அதாவது ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினருக்குத்தான், மற்றொரு நாட்டின் டிரஸ்ட்டியாக இருக்க உரிமையுண்டு. டிரஸ்ட்டியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன், அந்த நாடு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினால் தயாரிக்கப்படுகின்ற ஓர் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடவேண்டும். இந்த ஒப்பந்தத்தில், எந்த நாட்டுக்கு டிரஸ்ட்டியாக இருந்து திருவாகம் செய்கிற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்னென்ன நிபந்தனைகள் மீது அந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பன போன்ற ஷரத்துகள் அடங்கி

யிருக்கும். இந்த ஷரததுகளில் அவ்வப்பொழுது ஏதேனும் திருத்தங்களோ மாற்றங்களோ செய்யப்பட வேண்டியிருந்தால் அவற்றை, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமும், டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்கிற அரசாங்கமும் முன்கூட்டியே ஒப்புக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அதாவது இரு தரப்பினராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பின்னரே மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் திருத்தங்களோ மாற்றங்களோ செய்யப்படலாம். ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு நாடு மட்டுமே டிரஸ்ட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை; ஒரு நாட்டைப் பல நாடுகளும் சேர்ந்து டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்யலாம்.

டிரஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்படுத்தப் படுகிற நாடுகளில், உட்படுத்தப்படுகிற காலத்திற்கு முன்னர் எந்த மாதிரியான நிருவாகம் நடைபெற்று வந்ததோ அந்த மாதிரியே தொடர்ந்து நடைபெறும். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம், தன் இஷ்டப்படி இந்த நிருவாக முறையை மாற்றி விடாது. அப்படி ஏதேனும் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் கருதுமானால், டிரஸ்ட்டியாக இருக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற நாட்டின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றே செய்யவேண்டும். அதாவது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது எந்த ஒரு பிரதேசத்தையும், அவைமுந்தி சத்துருக்களாயிருந்தவர்களுடைய பிரதேசங்களாயிருந்தாலும் சரி, அவற்றைத் தன் இஷ்டப்படிக்கு சுவாதினப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது, அவற்றின் நிருவாக முறையை அடியோடு மாற்றியமைத்துவிட்டது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சர்வ தேச அமைதியையும் க்ஷமத்தையும் உத்தேசித்து, டிரஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருக்கும் நாடுகளில், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசம் ராணுவ ஸ்தலமாக இருக்கவேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் கருது

மாணல், அப்படியே ஒரு பிரதேசத்தையோ பல பிரதேசங்களையோ ஒதுக்கி வைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்படி எந்தப் பிரதேசம் அல்லது எந்தெந்தப் பிரதேசங்கள் ராணுவ ஸ்தலமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமும் டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்ய ஒப்புக் கொள்ளும் நாடும் ஒர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று மேலே சொன்னோமல்லவா அந்த ஒப்பந்தத்தில் காணப்படவேண்டும். இந்த ராணுவப் பிரதேச சம்பந்தமான நிருவாகம் பூராவும் பாதுகாப்புக் கவுன்சில் வசம் இருக்கும். பாதுகாப்புக் கவுன்சில், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக இந்தப் பிரதேச நிருவாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்பது நியதி.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபன அங்கங்களில், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் ஒன்றில்தான், இத்தனைபேர் அங்கத்தினர் என்ற நிர்ணயம் கிடையாது. அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை, டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்யும் நாடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அவ்வப்பொழுது மாறுபடும். இஃதெப்படி என்பதைப் பின்னாடி தெரிந்து கொள்வோம்.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் அங்கத்தினர்களை, டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களென்றும், டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர்களென்றும் இரு பிரிவினராகப் பிரித்துச் சொல்லலாம். யாரார் மற்ற நாடுகளுக்கு டிரஸ்ட்டிகளாயிருந்து நிருவாகம் செய்து வருகிறார்களோ அவர்களெல்லோரும் டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர்கள்; அப்படி மற்ற நாடுகளுக்கு டிரஸ்ட்டிகளாயிருந்து நிருவாகம் செய்யாதவர்கள் டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர்கள். இது தெளிந்த விஷயமே.

டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலில், டிர்ஸ்ட்டி அங்கத்தினர் எத் தனைபேர் இருக்கின்றனரோ அத்தனை பேருக்குச் சமதையான எண்ணிக்கையுடைய டிர்ஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினரும் இருக்கவேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸன கர்த்தர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

டிர்ஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினரை மூன்று வருஷத்திற்கொருமுறை ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியானது தெரிந்தெடுக்கும். டிர்ஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களுக்குத் தேர்தல்கிடையாது. அவர்கள் எப்பொழுதும் அங்கத்தினர்களாக யிருக்கக் கூடியவர்கள். இதனால்தான், டிர்ஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களை நிரந்தர அங்கத்தினர்களென்றும், டிர்ஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர்களை நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்களென்றும் சிலர் அழைப்பர். இப்படிப் பிரித்துச் சொல்லியபோதிலும், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினரிலும் நிரந்தர அங்கத்தினர் சிலர் உண்டு. இஃது ஒரு புதிர் மாதிரி இருக்கும். இதனைச் சிறிது விளக்கிச் சொன்னால்தான் தெரியும்.

பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர்களான ஐப்பெரும் வல்லரசுகளில் யாரார் மற்ற நாடுகளுக்கு டிர்ஸ்ட்டிகளாயில்லாம விருக்கிறார்களோ அவர்கள், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில், டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலில், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினராக, அதாவது டிர்ஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினராக இடம் பெற வேண்டுமென்று கட்டாய விதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக டிர்ஸ்ட்டி நாடுகளான அங்கத்தினர் ஆறுபேர் இருக்கிறார்களென்று வைத்துக் கொள்வோம். இவர்களுடைய எண்ணிக்கைக்குச் சமதையாக டிர்ஸ்ட்டி நாடுகளல்லாத ஆறு பேரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமல்லவா? ஆனால் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி அப்படிச் செய்யாது. நான்கு பேரை மட்டுமே தெரிந்தெடுக்கும். ஏனென்றால் பாதுகாப்புக் கவுன்

சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர்களான ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில், ருஷ்யா, சீன ஆகிய இரண்டும் எந்த நாட்டுக்கும் டிர்ஸ்ட்டிகளில்லையல்லவா? இவர்கள் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில், தேர்தல் முதலிய எவ்வித சம்பிரதாயங்களுமில்லாமல், தாமே சுயமாக, டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலின் நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினராகி விடுகின்றனர்.

இதனை இன்னும் தெளிவாக்க, டிர்ஸ்ட்டிகவுன்சிலின் 1951-ஆம் வருஷத்து அமைப்பைக் கூறுவோம். அப்பொழுதைய டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலில், மொத்தம் பன்னிரண்டு பேர் அங்கத்தினர்கள். இவர்களில் நிரந்தர அங்கத்தினர்களென்று அழைக்கப்பட்ட டிர்ஸ்ட்டி அங்கத்தினர்கள், அதாவது, வேறு சில நாடுகளின் தர்மகர்த்தா பொறுப்பை ஏற்று நிருவாகம் நடத்திய நாடுகள் ஆறு பேர். இவர்கள் முறையே பிரிட்டன், பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், நியூஜீலந்து, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா; டிர்ஸ்ட்டிகளல்லாத, அதாவது நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர் ஆறு பேர். இவர்கள் முறையே, சீனா, ருஷ்யா, ஈராக், அர்ஜண்ட்டைனா, டாமினிக்கன் குடியரசு, சையாம். இந்த அறுவரில் சீனா, ருஷ்யா ஆகிய இருவரும், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில் இங்கு—டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலில்—இடம் பெற்றனர். தேர்தல் மூலம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர் நான்கு பேர்தான். இவர்கள் முறையே ஈராக், அர்ஜண்ட்டைனா, டாமினிக்கன் குடியரசு, சையாம் ஆகிய நான்கு நாடுகள். ஆக, ஐம்பெரும் வல்லரசுகள், எப்படிப் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலில் நிரந்தர அங்கத்தினர்களா யிருக்கின்றனவோ அப்படியே இந்த டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலிலும், டிர்ஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களாவோ, டிர்ஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர்களாகவோ, அதாவது நிரந்தர அங்கத்தினர்களாகவோ,

நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்களாகவோ, ஏதோ ஒரு வகையில் இடம் பெறும்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள சில நாடுகளின் வசம், வேறு சில சுய அரசு இல்லாத நாடுகளின் தர்மகர்த்தாப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் படுமானால், அப்பொழுது டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் எண்ணிக்கையும் அந்த விகிதாசாரப்படி அதிகப்படும்.

இங்கே வாசகர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் தோன்றலாம். இரண்டாவது உலக மகா யுத்த முடிவில் வீழ்ந்துபோன ஜெர்மனியும், ஜப்பானும், அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய வல்லரசுகளின் நிருவாக மேற்பார்வைக்குட்பட்டனவே, அது, மேற்படி டிரஸ்ட்டி முறையை அனுசரித்துத்தானே, அதாவது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய வல்லரசுகள், தர்மகர்த்தர்களாக இருந்து ஜெர்மனியையும் ஜப்பானையும் நிருவாக மேற்பார்வை செய்தனவா என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். அப்படியில்லை. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் டிரஸ்ட்டி ஏற்பாட்டுக்கும், அதாவது தர்மகர்த்தா முறைக்கும், வல்லரசுகளின் இந்த மேற்பார்வைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. மேலே சொன்ன வல்லரசுகள் வெற்றிகொண்ட நாடுகள் என்ற ஹோதாவில் தங்களுக்குள் ஒரு முடிவு செய்துகொண்டு ஜெர்மனியையும் ஜப்பானையும் நிருவாகம் செய்தனவே தவிர, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில் அல்ல.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் நாடு ஒவ்வொன்றும், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் கூட்டங்களுக்கு, எல்லா விதங்களிலும் தகுதியுடைய ஒருவரை பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுத்தனுப்ப வேண்டும். ஒவ்வொரு பிரதிநிதிக்கும் ஒவ்வொரு ஓட்டு உண்டு. கவுன்சிலின் முன்னர் கொண்டு

வரப்படும் எந்த ஒரு தீர்மானமும் பெரும்பான்மையான ஒட்டுகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படும். ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியின் மேற்பார்வைக்குட்பட்டே இந்த டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் விவகாரங்கள் யாவும் நடைபெறுவதாலும், டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலில் நிறைவேற்றப்படுகிற எந்த ஒரு தீர்மானமும் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியின் அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டுமென்றிருப்பதாலும், குறைந்தபட்சம் இத்தனை சதவிகித ஒட்டுகள் இருந்தால்தான் பெரும்பான்மையான ஒட்டுகளாகக் கருதப்படும் என்ற நிர்ணயம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை; கூட்டத்தில் ஆஜராயிருக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையோர்—அதாவது பத்துப்பேர் ஆஜராயிருந்தால் அவர்களில் ஆறுபேர்—ஒரு தீர்மானத்திற்குச் சாதகமாக ஒட்டுக் கொடுத்தாலே, அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படலாமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக்கின்று, ஒரு தீர்மானத்திற்குச் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் சரிசமானமான ஒட்டுகளே—அதாவது ஐந்து ஒட்டுகள் சாதகமாகவும் ஐந்து ஒட்டுகள் பாதகமாகவும்—கிடைத்தனவென்று வைத்துக் கொள்வோம்; அப்பொழுது அந்தத் தீர்மானத்தின் கதியென்னவது என்ற சந்தேகம் வாசகர்களுக்குத் தோன்றலாம். அப்படிச் சரிசமமாக ஒட்டுகள் கிடைத்தால் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படமாட்டாது; நிராகரிக்கப்பட்டதாகவே கருதப்படும். கூட்டத்தின் தலைவர், தமது விசேஷ ஒட்டைப்போட்டு, ஒரு தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்கவோ நிராகரிக்கவோ செய்துவிட முடியாது. அதாவது தலைவருக்கென்று விசேஷமான ஒட்டுரிமை எதுவும் கிடையாது.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சில், தன்னுடைய கூட்டங்களை எப்படி எப்படி நடத்துவது என்பதன் சம்பந்தமான விதிகள், நடைமுறைகள் முதலியவற்றையெல்லாம் தானே வகுத்துக் கொள்கிறது.

கவுன்சிலின் கூட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திலேயே நடைபெறும். ஆனால் கூட்டங்கள், இன்னின்ன காலத்தில் தான் கூடவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் எதுவும் கிடையாது. அவசியம் ஏற்பட்டால், அல்லது அங்கத்தினரில் பெரும் பாலோர் விரும்பினால் கூட்டங்கள் நடைபெறும். காரியாமிசத்தில் பார்க்கப் போனால், இதுவரை ஆறுமாதத்திற்கொரு தடவை கூட்டங்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சில், தன்னுடைய காரியங்கள் நன்கு நடைபெற வேண்டுமென்பதற்கு அனுபவமாக, தேவையான பொழுது, பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலின் ஒத்துழைப்பையோ அல்லது அதனோடு இணைக்கப் பட்டிருக்கும் சர்வதேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்களின் ஒத்துழைப்பையோ நாடலாம்.

இனி, டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சில் செய்து வரவேண்டிய கடமைகளென்னவென்பதைக் கவனிப்போம். இவை, இந்தக் கடமைகள், ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் 87, 88வது பிரிவுகளில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

1. டிர்ஸ்ட்டிகளாக இருந்து நிருவாகம் செய்யும் அரசாங்கங்கள், அவை நிருவாகம் செய்யும் நாடுகளைப் பற்றி அவ்வப்பொழுது அனுப்பும் அறிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்யும்.

2. அந்த நாடுகளிலிருந்து, அதாவது டிர்ஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருக்கிற நாடுகளின் ஜனங்களிடமிருந்து வரும் மனுக்கள், கோரிக்கைகள் முதலியவற்றை, நிருவாகம் செய்யும் டிர்ஸ்ட்டி அரசாங்கங்களுடன் கலந்து கொண்டு பரிசீலனை செய்யும்; அவசியமானால் அங்கந்த ஸ்தலங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று விசாரணை நடத்தும்.

3. டிர்ஸ்ட்டி ஒப்பந்தங்களை அனுசரித்து அவ்வப் பொழுது உசிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்.

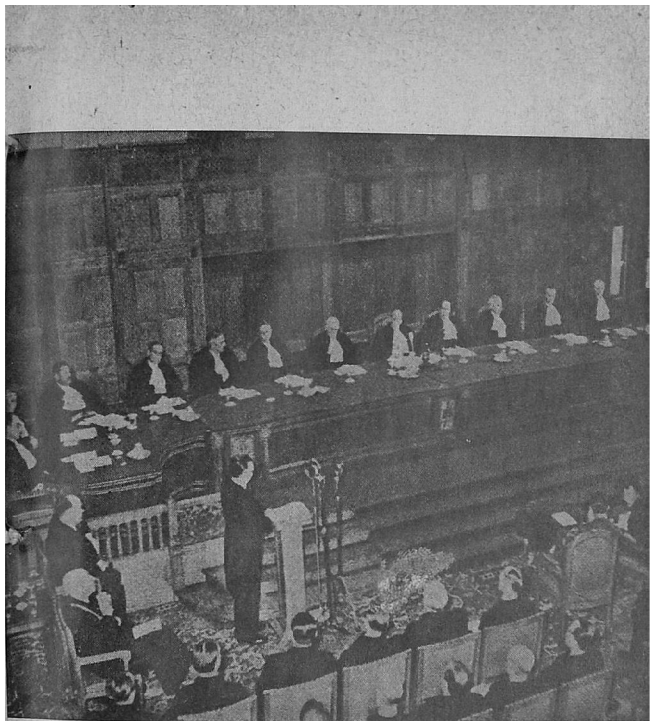
இவை தவிர டிர்ஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருக்கிற நாடுகளில் வசிக்கும் ஜனங்களின் பொருளாதார, சமுதாய, அரசியல், கல்வி முன்னேற்றத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள, டிர்ஸ்ட்டி கவுன்சிலானது ஒரு வினாப் பத்திரம் தயாரித்து அதை எல்லா டிர்ஸ்ட்டி அரசாங்கங்களுக்கும் அனுப்பும். அதை யனுசரித்து, பிரத்யொரு டிர்ஸ்ட்டி அரசாங்கமும், வருஷவாரி ஓர் அறிக்கை தயாரித்து ஜெனரல் அஸெம்பிக்கு அனுப்பவேண்டும்.

7. சர்வ தேச கோர்ட்டு

ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் சட்ட சம் பந்தமான தகராறு ஏற்படுமானால் அதனைத் தீர்த்து வைக்க ஒரு நீதிஸ்தலம் தேவையல்லவா? இதற்காக ஒரு நீதிஸ்தலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இஃது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் ஓர் அங்கமாயுள்ளது. இதற்கு சர்வ தேச கோர்ட்டு என்று பெயர். இதன் பிரந்தா தலைமை ஸ்தாபனம் ஹாலந்திலுள்ள ஹேக் நகரம்.¹

இந்தச் சர்வ தேச கோர்ட்டு, அடியோடு புதிதாகத் தேர்ந்துவிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனமென்று சொல்ல முடியாது. மேற்படி ஹேக் நகரத்தில் 1899-ஆம் வருஷத்திலும் 1907-ஆம் வருஷத்திலும் நடைபெற்ற சர்வ தேச மகாநாடுகளின் விளைவாக, சர்வ தேச மத்தியஸ்த கோர்ட்டு ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதற்கென்று சில சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இதற்குப் பிறகு முதல் உலக மகாபுத்தத்தின் இறுதியில் தோன்றிய சர்வ தேச சங்கத்தின் சார்பாக ஒரு சர்வ தேச பிரந்தா கோர்ட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதற்கென்றும் சில சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டு கோர்ட்டுகளை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டும், இவைகளின் தொடர்ச்சியாகவும் இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சர்வ தேச கோர்ட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஐக்கிய தேச சாஸனத்தைப் போல் இதற்கென்று தனியாகச் சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுப் பல நாட்டினராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்ட திட்டங்கள் மேலே சொன்ன இரண்டு கோர்ட்டுகளின் சட்ட திட்டங்களை அனுசரித்தாற் போலவே இருக்கின்றன.

1 Hague.

சர்வ தேச கோர்ட்டு (பக். 96)

இடது புற மிருப்பவர்: புதிய காரியதரிசி டாக்ஹாம் மார்ஷீல்ட்;
வலது புற மிருப்பவர்: பழைய காரியதரிசி ட்ரிக் வே லை.

இந்தச் சர்வதேச கோர்ட்டில் மொத்தம் பதினைந்து பேர் நீதிபதிகள். உலகத்திலேயே மிகச்சிறந்த சட்ட நிபுணர்களாகவும் சில புருஷர்களாகவும் இருக்கப்பட்டவர்களே இந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த இரண்டு பேர் இதில் நீதிபதிகளாயிருக்கக் கூடாது.

இந்த நீதிபதிகள் எவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? சர்வ தேசக் கோர்ட்டின் சட்ட திட்டங்களை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற நாடுகளிலுள்ள முக்கிய இனத்தினர், நீதிபதி ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியுடையவர் என்று தாங்கள் கருதுகின்ற நபர்களடங்கிய ஒரு ஜாபிதாவை, ஸ்தாபனத்தின் காரியாலயத்திற்கு அனுப்புவர். ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியானவர், இந்த ஜாபிதாக்கள் அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து அகரவரிசையில்புகிய ஒரு ஜாபிதா தயாரித்து, அந்த ஜாபிதாவில் இரண்டு பிரதிகள் எடுத்து, ஒன்றை ஜெனரல் அஸெம்பிளிக்கும் மற்றொன்றை பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கும் அனுப்புவர். இந்த ஜாபிதாவிலிருந்து பதினைந்து பேரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்காக, இரண்டு சபைகளும்—அதாவது அஸெம்பிளியும் கவுன்சிலும்—ஒரே சமயத்தில் தனித்தனியாகக் கூடும். இரண்டு கூட்டங்களிலும் அதிகமான ஓட்டுகள் பெறுகிறவர்கள் நீதிபதிகளாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இதற்குப் பிறகு சில ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் காலியாயிருக்குமானால் அவைகளுக்காக மறுபடியும் இரண்டாந் தடவை, அவசியமானால் மூன்றாந் தடவைகூட, மேற்கண்ட மாதிரி கூட்டங்கள் கூடி காலி ஸ்தானங்களைப் பூர்த்தி செய்யும். மூன்றாவது கூட்டத்திற்குப் பிறகு கூட ஒரிரண்டு ஸ்தானங்கள் காலியிருக்குமானால், ஜெனரல் அஸெம்பிளியிலிருந்து மூன்று அங்கத்தினர்களும், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலிலிருந்து மூன்று அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டு மகாநாடு நடத்துவார்கள். அதில்,

பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளின் மூலம் மிகுதி ஸ்தானங்களையும் பூர்த்தி செய்வார்கள். நீதிபதிகளைத் தெரிந்தெடுக்கிற முறை, பொதுவாகச் சிக்கலாயிருந்தாலும், சிறந்த நபர்கள் மேற்படி ஸ்தானங்களில் அமர வேண்டுமென்ப தற்காகவும், உலகத்திலுள்ள முக்கியமான நாகரிகங்களும், சட்ட முறைகளும் பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டுமென்ப தற்காகவும், இந்த வடிகட்டுகிற முறை கையாளப்படுகிறது.

நீதிபதிகளின் உத்தியோக காலம் ஒன்பது வருஷம். ஆனால் முதன் முதலாக நடைபெறும் தேர்தலில் ஓர் ஐந்து பேர் மூன்று வருஷ காலத்திற்கும், மற்றோர் ஐந்து பேர் ஆறு வருஷ காலத்திற்கும், இன்னோர் ஐந்து பேர் ஒன்பது வருஷ காலத்திற்குமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர். மொத்தம் பதினைந்து பேரில், எந்த ஐந்து பேர் மூன்று வருஷத்திற்கும் ஆறு வருஷத்திற்கும் முறையே தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நிர்ணயம் செய்து கொள்வதற்காகச் சீட்டுகள் குலுக்கிப் போடப்படும்.

ஒரு நீதிபதியினுடைய உத்தியோக காலம் முடிந்தவுடன் அவர், தமது பதவியிலிருந்து விலகிவிடக் கூடாது. வேறொருவர் வந்து அந்தப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் அவர் விலகவேண்டும். அப்படி விலகினாலும், தாம் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட வழக்கை ஒரு வகையாக முடித்துக்கொடுக்க வேண்டும். உத்தியோக காலம் முடிவடைகிற காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ சில ஸ்தானங்கள் காவி விழுமானால், அந்த ஸ்தானங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, முதன் முறையாக நீதிபதிகள் தெரிந்தெடுக்கப் படுகிறபோது என்னென்ன முறைகள் கையாளப்பட்டனவோ அசே முறைகளை அனுஷ்டித்து அந்த ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

நீதிபதிகளாக நியமிக்கப் படுகிறவர்கள், தங்கள் உத்தியோக காலத்தில், எந்த விதமான அரசியல் விவகாரங்களிலும் தலையிடக் கூடாது; எந்த விதமான நிருவாக அதிகாரத்தையும் மேற்கொள்ளக் கூடாது; எந்த விதமான வழக்கிலும் வக்கீலாக ஆஜராகக்கூடாது.

பதினைந்து நீதிபதிகளும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, இவர்கள் ஒன்றுகூடி, தங்களில் ஒருவரைத் தலைவராகவும், இன்னொருவரை உபதலைவராகவும் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வர்; இன்னும், கோர்ட்டு சம்பந்தமான நிருவாகத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளத் தேவையான உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமித்துக்கொள்வர். தலைவர், உபதலைவர் ஆகிய இருவரும் மூன்று வருஷத்திற்கு மட்டுமே அந்தப் பதவிகளை வகிக்கலாம். இதற்குப் பிறகு அந்தப் பதவிகளுக்கு மறுபடியும் தேர்தல் நடைபெறும்.

பிரதியொரு நீதிபதியும் வருஷத்திற்கு இருபத்தோராயிரம் டாலர் விகிதம் சம்பளம் பெறுவர். தலைவர் மட்டும் இந்தச் சம்பளத்தோடு, விசேஷ படிச் செலவென்று ஒரு தொகையை அதிகமாகப் பெறுவார். ஏதோ விசேஷ சந்தர்ப்பங்களில் தலைவர் ஸ்தானத்தில் உபதலைவர் அமர்ந்து வேலை பார்க்க நேரிடுமாயின், அப்படிப் பார்த்த ஒவ்வொரு நாளுக்கும், தலைவரைப்போல் அவருக்கும் படிச் செலவு கொடுக்கப்பெறும். கோர்ட்டு நடைபெறுவதற்கான சகல செலவுகளும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தது. இதற்கென்று—அதாவது சர்வ தேசக்கோர்ட்டுக்கென்று—எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை ஜெரல் அஸெம்ப்ளி நிர்ணயிக்கும்.

கோர்ட்டின் கிரந்தர தலைமை ஸ்தானம் ஹேக் நகரமாகவே இருக்கும். ஆனால் கோர்ட்டார் அவசியமென்று கருதினால், வேறு இடங்களிலும் கூடி வழக்குகளை விசாரணை செய்யலாம்.

ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் சட்ட சம்பந்தமாக ஏற்படும் விவகாரத்தை விசாரணை செய்து தீர்ப்புச் சொல்வதற்குத்தான் இந்தச் சர்வதேசக் கோர்ட்டே தவிர, தனிப்பட்ட நபர்களுடைய வழக்குகளை விசாரணை செய்வதற்காகவல்ல. அதாவது, கோர்ட்டின் முன்னர் ஆஜராகக்கூடியவர்கள் தேசங்களே தவிர தனிப்பட்டவர்களல்ல. தேசங்களென்றால், தேசங்களின் பிரதிநிதிகளென்பதே அர்த்தமென்று நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லையல்லவா?

தங்கள் முன்னர் விசாரணைக்கு வரும் வழக்குச் சம்பந்தமான தகவல்களை, எந்த சர்வ தேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்களிலிருந்தேனும்—உதாரணமாக உணவு விவசாய ஸ்தாபனம் முதலிய ஸ்தாபனங்களிலிருந்து—வரவழைத்துப் பரிசீலனை செய்ய கோர்ட்டாருக்கு அதிகாரமுண்டு.

சர்வ தேச கோர்ட்டின் சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற நாடுகள் மட்டுமே, தங்கள் வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்து தீர்ப்புக் கோரலாம். மேற்படி சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாத நாடுகள், பாதுகாப்புக் கவுன்சில் விதிக்கிற நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, தங்கள் வழக்குகளை தாக்கல் செய்து தீர்ப்புக் கோரலாம். மேற்படி சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாத நாடுகள் என்ற காரணத்தினால் அவை எந்த விதத்திலும் வித்தியாசமாக நடத்தப்படமாட்டாது.

சர்வ தேச கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் எந்த ஒரு வழக்கிலேனும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயில்லாத ஒரு நாடு, வாதியாகவோ பிரதிவாதியாகவோ சம்பந்தப்பட்டிருக்குமானால், அந்த நாடு, மேற்படி கோர்ட்டு நிர்ணயிக்கிற ஒரு செலவுத் தொகையைக் கொடுத்துவிடவேண்டும்.

கோர்ட்டு எந்த வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்கிறதோ அந்தத் தீர்ப்பு, அந்த வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப் பினரையும் கட்டுப்படுத்தும். அப்படி எந்த ஒரு தரப்பு நாடேனும் கட்டுப்பட சம்மதிக்காது போலிருந்தால் அதன் மீது, பாதுகாப்புக் கவுன்சில், உசிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்.

கோர்ட்டு செய்கிற தீர்ப்புக்கு அப்பீல் கிடையாது. கோர்ட்டு அளிக்கிற தீர்ப்பில் ஏதேனும் சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அதை நிவர்த்திக்கும்படி ஒரு தரப்பினரோ இரண்டு தரப்பினருமோ கோர்ட்டாரைக் கேட்கலாம். ஆனால் இந்தச் சந்தேக நிவர்த்திக் கோரிக்கை, சந்தேகத்திற்குக் காரணமான விஷயம் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஆறு மாதத்திற்குள் தெரிவித்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். எப்படியும், தீர்ப்புச் சொன்ன பத்து வருஷத்திற்குப் பிறகு, சந்தேக நிவர்த்தி சம்பந்தமான எந்தக் கோரிக்கையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

தேசங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கிற உடன்படிக்கைகளைப் பற்றிய விபாக்கியானம், சர்வதேச சட்டங்களைப் பற்றிய விபாக்கியானம், சர்வதேசங்களுக்கும் பொதுவான சில பொறுப்புகள் உண்டல்லவா அவற்றைப் பற்றிய விபாக்கியானம், அவற்றில் எவை எவைகளை நிறைவேற்றாமல் போனால் என்ன பரிகாரம் செய்யப்படவேண்டும் என்பனபோன்ற சர்வதேசப் பொதுவான விவகாரங்களுையே இந்தச் சர்வதேச கோர்ட்டு விசாரிக்கும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு வழக்கை விசாரிக்க கோர்ட்டுக்கு அதிகாரமுண்டா என்பதைப் பற்றித் தகராறு ஏற்படுமானால் அது விஷயத்தில் கோர்ட்டு சொல்லும் தீர்ப்பே முடிவானது.

ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியோ, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலோ, ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியின் அதிகாரம் பெற்ற விசேஷ ஸ்தாபனங்களோ—ஆதாவது உணவு, விவசாய ஸ்தாபனம் போன்றவை—தங்கள் தங்கள் வரப்புக்குட்பட்ட சட்ட சம்பந்தமான எந்த ஒரு விவகாரத்தையும் சர்வதேச கோர்ட்டு முன்னர் ஆஜர்படுத்தி, அதனைப் பரிசீலனை செய்து அபிப்பிராயம் சொல்லுமாறு கேட்கலாம்.

கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் யாவும் இங்கிலீஷ் பாஷையிலோ பிரெஞ்சு பாஷையிலோ நடைபெறும். வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரும் இங்கிலீஷ் பாஷையிலேயே வழக்கை நடத்தவேண்டுமென்று கோரினால் அப்படியே நடத்தி, தீர்ப்பையும் அதே பாஷையில் நீதிபதிகள் சொல்லவேண்டும். பிரெஞ்சு பாஷைக்கும் இதே மாதிரி தான். இருதரப்பினரில் எந்த ஒரு தரப்பினருடைய வேண்டுகோளின் பேரிலும், இங்கிலீஷையும் பிரெஞ்சையும் தவிர்த்து வேறெந்த பாஷையிலாவது அந்தத் தரப்பினரை வாதம் நடத்துவதற்குக் கோர்ட்டார் அனுமதிக்கலாம்.

8. காரியாலயம்

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நிருவாக அங்கமாயிருப்பது அதன் காரியாலயம். மற்ற அங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வப்பொழுது மாறக்கூடும். ஆனால் காரியாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிரந்தரமாக இருக்கக் கூடியவர்கள்; நிரந்தரமாக இருந்து அதில் சேவை செய்வதற்காகவே வந்திருக்கிறவர்கள். மற்ற அங்கங்கள் தனித்தனியாக இருந்து தங்கள் கடமைகளைச் செய்கின்றன. காரியாலயமோ, எல்லா அங்கங்களையும் இணைத்து வைக்கிற பாலம் மாதிரி இருக்கிறது. மற்ற அங்கங்களின் கூட்டங்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக வருகிறவர்கள், தங்கள் தங்கள் தேசத்தின் பிரஜைகளாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் இருக்கிறார்கள்; எந்த அரசாங்கம், தங்களைப் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுத்தனுப்பியதோ அந்த அரசாங்கத்தினிடம் பக்திவிசுவாசம் பூண்டவர்களாகவும், அதன் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். காரியாலயத்தின் உத்தியோகஸ்தர்களோ, அதன் சேவையில் அமர்ந்தவுடன், உலகப் பிரஜைகளாகிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லா நாடுகளுக்கும் பொதுவானவர்கள்; எல்லா நாடுகளின் நன்மையையும் நாடுகிறவர்கள்; அவர்களுக்கு, எந்த ஒரு நாட்டைப் பற்றியும் விருப்பு வெறுப்பு என்பது கிடையாது; அப்படி இருக்கவும் கூடாது. அவர்கள் காரியாலயத்தின் சேவையில் அமர்வதற்கு முன்னர், ஒரு விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன்படி, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நலனை முன்னிட்டே தங்கள் கடமைகளைச் செய்ய உடன்படுவதாகவும், எந்த ஓர் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியையோ உத்திரவையோ எதிர்பார்த்து ஒரு காரியத்தைச் செய்வதில்லை என்றும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு பெட்டிக்குச் சாவி எப்படியோ அப்படித்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு அதன் காரியாலயம். உண்மையில், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திடம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் முதலிய சகல தஸ்தவேஜுகளும் இந்தக் காரியாலயத்தின் வசத்திலேயே இருக்கின்றன; இந்தத் தஸ்தவேஜுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இரும்புப் பெட்டகங்களின் சாவிகள் யாவும் காரியாலயத்தினிடந்தான் இருக்கின்றன.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த மற்ற அங்கங்களின் பலவகைக் கூட்டங்களும் சரளமாக நடைபெறுவதற்குக் காரியாலயமே முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது. இதனால் இதன் பொதுவான நடைமுறைகள், தினசரி அலுவல்கள் யாவும் எவ்விதத் தங்கு தடையின்றியும், சுறுசுறுப்பாகவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. காரியாலயத்திலுள்ள கடிக்காரங்கள் இருபத்து நான்கு மணியையும் வேலை நேரமாகவே காட்டுகின்றன.

காரியாலயத்தின் பிரதம நிருவாக அதிகாரிக்கு பொதுக்காரியதரிசி¹ என்று பெயர். இவர் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மட்டும் காரியதரிசி இல்லை; ஜெனரல் அஸெம்பளி, பாதுகாப்புக் கவுன்சில், பொருளாதார சமுதாயக் கவுன்சில், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் ஆகிய நான்குக்கும் இவரே காரியதரிசி. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கே இவர்தான் காரியதரிசி. இதனாலேயே பொதுக்காரியதரிசி என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சகல விதமான கடிதப் போக்கு வரத்துகளும் இவர் மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன.

1 The Secretary-General.

பொதுக் காரியதரிசிப் பதவி மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தது. இவர் எல்லாத் தேசங்களின் நன்மையையும் நாடவேண்டியவர்; ஆனால் எந்தத் தேசத்தினிடமும் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய எல்லா அங்கங்களின் வரவு செலவு இனங்களைத் தயாரித்து அவற்றை ஒழுங்காக நடைபெறச் செய்வது, அந்தந்தத் தேசங்களிடமிருந்து வரவேண்டிய கட்டணங்களை வசூலிப்பது, காரியாலயத்தின் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்வது, காரியாலயத்தின் சகல வேலைகளையும் மேற்பார்வை செய்வது, இப்படிப் பல பொறுப்பான காரியங்கள் இவருடையவை. இன்னும் இவர், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய அங்கங்களின் கூட்டங்களில் என்னென்ன விஷயங்கள் ஆலோசிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு விஷயாலோசனை ஜாபிதாவைத் தயாரிக்க வேண்டும்; அந்தக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படுகிற தீர்மானங்கள் அமுலுக்கு வருமாறு செய்யவேண்டும்; பிரதியொரு வருஷமும் நடைபெறுகிற ஜெனரல் அஸெம்பிளி கூட்டத்திற்கு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வருஷாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். வருஷாந்த அறிக்கையைத் தயாரிப்பதென்பது சுலபமான காரியமில்லை. சர்வ தேசங்களினுடைய பொருளாதார, சமுதாய, அரசியல் ஆகிய சகல விஷயங்களைப் பற்றியும் அதில் சுருக்கமாகச் சொல்லி, அவை சம்பந்தமாக ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறதென்பதை விளங்க வைக்க வேண்டுமல்லவா?

இந்தப் பொறுப்பான பதவிக்கு மிகத் திறமையானவரே நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். பாதுகாப்புக் கவுன்சிலினுடைய சிபார்சின் பேரில் ஜெனரல் அஸெம்பிளியானது பொதுக்காரிய தரிசியை நியமிக்கிறது. யாரை நியமிப்பது என்கிற

பிரச்சனை, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலில் ஆலோசனைக்கு வருகிறபோது, ஐம்பெரும் வல்லரசுகள் உள்ளிட்ட கவுன்சிலின் பெரும்பான்மையோர் எந்த நபருடைய நியமனத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கிறார்களோ அந்த நபரே ஜெனரல் அஸெம்பிளிக்குச் சிபார்சு செய்யப்படுகிறார். இவருடைய நியமனம், நியமனத்திற்கு முந்தி நடைபெறும் பேச்சு வார்த்தைகள் யாவும் ரகசியமாகவே நடைபெற வேண்டுமென்பது நியதி.

பொதுக் காரியதரிசியின் உத்தியோக காலம் ஐந்து வருஷம். ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு புது நியமனம் செய்யப்படுகிறபோது, பழைய நபரே—அதாவது ஏற்கனவே காரியதரிசியாயிருந்தவரே—மறுபடியும் நியமிக்கப்படலாம். காரியதரிசியின் வருஷ சம்பளம் இருபதினாயிரம் டாலர். இதுதவிர படிச்செலவென்று இருபதினாயிரம் டாலர் கொடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் இவருடைய இருப்பிடம் முதலிய வசதிகளுக்காகும் செலவுகளை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமே ஏற்றுக் கொள்கிறது.

ஐந்து வருஷ உத்தியோக காலம் முடிந்தவுடன் காரியதரிசிப் பதவியிலிருந்து விலகுகின்ற நபர், பதவியிலிருந்து விலகியவுடனே வேறொர் அரசாங்கத்தின் சேவையில் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடாது; எந்த அரசாங்கமும், அவரைத் தன் சேவையில் இருக்குமாறு கேட்கக்கூடாது.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் முதல் காரியதரிசியாக அலுவல் பார்த்தவர் ட்ரிக் வேலை என்பவர்¹. இவர் 1946-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதி, தமது பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இவர் ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டபோதிலும், இந்தக்

1 Tryg ve Lie. காரியதரிசிப் பதவியை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு மூன் இவர் நான்கே அரசாங்கத்தில் அந்நிய நாட்டு மந்திரியாயிருந்தார்.

காலம் முடிவதற்கு முந்தியே, அதாவது 1950-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல் தேதி, தொடர்த்தாற்போல் இன்னும் ஒரு மூன்று வருஷ காலத்திற்கு காரியதரிசிப் பதவியை வகித்து வருமாறு கூறப்பட்டார். இவரும், திறம்பட ஸ்தாபனத்தை நடத்தி வந்தார். ஆனால் ஸ்தாபனத்திற்கும் இவருக்குமிடையேயெழுந்த சில வேற்றுமைகள் காரணமாக, பதவி கர்லம் முடிவதற்கு முன்னரேயே, 1953-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் இவர், தமது பொறுப்பினின்று விலகிக் கொள்ளும்படியாயிற்று. இவர் ஸ்தானத்தில் டாக் ஹாம்மார்ஷீல்ட்¹ என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். இவர், 1953-ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் பத்தாம் தேதி காரியதரிசிப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் காரியாலயமானது, எட்டு முக்கிய இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவின் கீழ் சில கிளை இலாகாக்களும் உண்டு. ஒவ்வொரு இலாகாவையும் நிருவாகம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவர் உதவிப் பொதுக்காரியதரிசி² என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார். பொதுக்காரியதரிசியானவர் இந்த உதவிக் காரியதரிசிகளை நியமனம் செய்கிறபோது, பல அரசாங்கங்களையும் கலந்தாலோசிக்கிறார். ஒவ்வொரு இலாகாவின் கீழும் சில கிளை இலாகாக்கள் இருக்கின்றன வென்று சொன்னால் மல்லவா, இந்தக் கிளை இலாகாக்களின் நிருவாக அதிகாரிகள் டைரெக்ட்டர்கள்³ என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

1 Dag Hammarskjold. இவர் ஸ்வீடன் அரசாங்கத்தில் ஒரு மந்திரியாயிருந்தவர். சிறந்த பொருளாதார நிபுணரென்று பெயர் படைத்தவர்.

2 Assistant Secretary-General.

3 Directors.

எட்டு இலாகாக்கள் வருமாறு:—

1. பாதுகாப்புக் கவுன்சில் சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.¹

2. பொருளாதார சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.²

3. சமுதாய சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.³

4. டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.⁴

5. சட்ட சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.⁵

6. மகாநாடுகள் நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் புத்தக சாலையை நிருவாகம் செய்வது, காரியாலயத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்குவது, காரியாலயத்தின் தபால், தந்தி முதலிய போக்கு வரத்துக்களைக் கவனிப்பது, இந்த மாதிரியான வேலைகளைக் கவனிக்கிற இலாகா.⁶

7. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் செய்கிற வேலைகளை விளம்பரப்படுத்துதல், பிரசாரம் செய்தல் முதலியவைகளைக் கவனிக்கிற இலாகா.⁷

1 The Department of Security Council Affairs.

2 The Department of Economic Affairs.

3 The Department of Social Affairs.

4 The Department of Trusteeship.

5 The Legal Department.

6 The Conference and General Services Department.

7 The Department of Public Information.

8. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவு இவைகளைத் தயாரிப்பது, காரியாலயத்தின் சிப்பந்திகளை நியமிப்பது, அவர்களைப் பராமரிப்பது முதலிய காரியாலய சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.¹

1953-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் எடுத்த ஒரு கணக்குப்படி, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் உத்தியோகம் பரக்கிறவர்கள் மொத்தம் 4095 பேர். இவர்களில் 54 பேர் இந்தியர்கள்.

காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களை, அவர்கள் பெறும் சம்பளவாரியாகப் பிரித்தால் ஆறு தரத்தினராகப் பிரிக்கலாம்.

1.	10,000	டாலரிவிருந்து	20,000	டாலர் வரை	
				வாங்குவோர்	
2.	8,200	,,	10,900	,,	
3.	5,900	,,	8,700	,,	
4.	3,770	,,	6,600	,,	
5.	2,160	,,	4,120	,,	
6.	1,380	,,	2,140	,,	

மேலே சொல்லப்பெற்ற சம்பள விகிதங்கள் யாவும் வருஷவாரிச் சம்பளமென்பது இங்கு நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. சம்பளத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்தாபனத்தின் செலவு வகைகளுக்காகத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும். ஸ்தாபனத்திற்குச் செலுத்தப் படுகிற வருமான வரிபென்று இதனைச் சொல்லலாம். ஆனால் இவர்கள், அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கு எவ்வித வருமான வரியும் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

1 The Department of Administrative and Financial Services.

இனம், பால், நிறம் ஆகிய எந்தவிதமான வேற்றுமைகளையும் பாராமல் திறமைக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்து உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப் படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதாயினும், உத்தியோகஸ்தர்களில் பெரும்பாலோர் அமெரிக்கர்களாயிருக்கிறார்கள் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

உத்தியோகஸ்தர்களில் சிலர் நிரந்தரமாகவும், சிலர் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்கு மட்டும் ஒப்பந்தத்தின்மீது நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தந்த இலாகாக்களின் வேலைகளைப் பொறுத்து இந்த நியமனங்கள் செய்யப்படுகின்றன. நிரந்தர உத்தியோகங்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்கள், பொதுக் காரியதரிசியால் நிர்ணயிக்கப்படுகிற காலம் வரை உமேதவாரிகளாக இருந்து வேலை பழகிக் கொள்ளவேண்டும். இந்த உமேதவாரிக் காலம் முடிந்து, அந்தந்த இலாகாக்களின் வேலைகளைப் பொறுத்துப் பரீட்சைகள் நடத்தப் பெறும். இந்தப் பரீட்சைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களே காயமாக்கப்படுவார்கள். ஒப்பந்தத்தின்மீது நியமிக்கப்படுகிறவர்கள், ஒப்பந்த காலம் முடிந்த பிறகுமீண்டும் நியமிக்கப்படலாம். அவர்களுடைய சேவையின் அவசியத்தைப் பொறுத்த விஷயம்தான். உத்தியோகஸ்தர்கள் அனைவருக்கும், மற்ற அரசாங்கங்களின் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல நோய்கால ரஜா, வருஷாந்த ரஜா முதலிய எல்லா விடுமுறைகளும் உண்டு. எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும், மற்ற அரசாங்கங்களினால் எவ்வித நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் உட்படுத்தப் பெறாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர்.

பொதுவாக ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் உத்தியோகஸ்தர்கள், உலகப் பிரஜைகளாக இருந்துகொண்டு, உலக நன்மைக்காக, உலக சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

அனுபந்தம்—1.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில்

அங்கத்தினராயுள்ள நாடுகள்

வரிசை எண்	பெயர்	விஸ்தீரணம் சதுர மைல்	உத்தேச ஜனத் தொகை லட்சம்	தலைநகரம்
1	அமெரிக்கா (ஐக்கிய நாடுகள்)	37,38,000	1,370	வாஷிங்க்ட்டன்
2	அர்ஜெண்ட்டைனா	11,32,000	119	ப்யூனஸ் அய்ரெஸ்
3	ஆஸ்திரேலியா	30,00,000	66	கான்பெர்ரா
4	இந்தியா	13,44,772	3,300	டெல்லி
5	ஈக்வேடார்	2,76,000	20	க்விட்டோ
6	ஈராக்	1,77,100	48	பாக்தாத்
7	ஈரான்	6,28,000	160	டெஹ்ரன்
8	உக்ரேன்	1,74,000	309	கீவ்
9	உருகுவே	72,200	20	மாண்ட்டிவீடீஸ்
10	எகிப்து	3,86,198	160	கெய்ரோ
11	எத்தியோப்பியா	3,30,000	110	அடிஸ் அபாபா
12	எல்லால்வடோர்	13,180	14	ஸான்ஸால்வடோர்
13	க்யூபா	44,180	37	ஹவானா
14	கானடா	37,00,000	104	ஒட்டாவா
15	கிரீஸ்	50,000	62	ஆத்தென்ஸ்
16	குவாட்ரெமாலா	42,500	16	குவாட்ரெமாலா
17	கொலம்பியா	4,62,000	80	பொகோட்டா
18	கோஸ்ட்டாரீக்கா	23,000	5	ஸான்ஹோஸே
19	சிரியா	53,000	280	டமாஸ்க்கஸ்
20	சிலி	2,90,000	43	ஸாண்ட்டியாகோ
21	தேசிய சீனா (?)			போர்மோஸா தீவு
22	சோவியத் ரஷ்யா	82,27,000	1,930	மாஸ்க்கோ
23	செனதி அரேபியா	7,00,000	520	மெக்கா
24	ஜெக்கோஸ்லோ வேக்கியா	55,000	147	ப்ரேக்
25	டாமினீக்கன் குடியரசு	19,300	10	ஸாண்ட்டோ டாமிங்கோ
26	டென்மார்க்	15,000	35	கோப்பன்ஹேகன்
27	துருக்கி	2,95,000	190	அங்க்காரா
28	தென்னாப்பிரிக்கா யூனியன்	8,00,000	30	கேப்டவுன்

வரிசை எண்	பெயர்	விஸ்தீரணம் சதுர மைல்	உத்தேச ஐனத் தொகை லட்சம்	தலைநகரம்
29	நார்வே	1,25,000	28	ஆஸ்லோ
30	நிக்காராகுவா	51,660	8	மனாகுவா
31	நெதர்லாண்ட்ஸ்	12,760	80	ஹேக்
32	ப்ரேஜில்	33,00,000	400	ரையோடஜனீரோ
33	பராகுவே	62,000	8	அஸன்ஷியான்
34	நியூஜிலாந்து	1,05,000	15	வெல்விங்க்ட்டன்
35	பனாமா	31,890	5	பனாமா
36	பிரான்ஸ்	2,13,000	410	பாரிஸ்
37	பிரிட்டன்	95,030	445	லண்டன்
38	பிலிப்பைன்ஸ்	1,15,600	160	மணிலா
39	பெரு	3,58,000	55	லீமா
40	பெல்ஜியம்	11,400	82	ப்ரஸ்ஸெல்ஸ்
41	பைலோருஷ்யா	49,000	109	மின்ஸ்க்
42	பொலிவியா	6,00,000	30	லாபாஸ்
43	போலந்து	1,50,000	320	வார்ஸா
44	மெக்ஸிக்கோ	7,69,000	164	மெக்ஸிக்கோ
45	சூகோஸ்லேவியா	94,000	140	பெல்கிரேட்
46	லக்ஸம்பர்க்	1,000	3	லக்ஸம்பர்க்
47	லீபீரியா	43,000	20	மன்ரோவியா
48	லெபனான்	4,000	11	பெய்ரத்
49	வெனிஜூவா	3,63,730	30	காரக்கால்
50	ஹொண்டூராஸ்	44,275	8	டெகுலிகல்யா
51	ஹைட்டி	10,209	23	போர்ட்ஆவ்பிரின்ஸ்
52	ஆப்கனிஸ்தானம்	2,50,000	120	காபூல்
53	ஐஸ்லாந்து	39,710	1	ரெய்க்ஜாவிக்க்
54	சையாம்	2,00,148	150	பாங்க்காக்
55	ஸ்வீடன்	1,73,000	61	ஸ்டாக்க்ஹோம்
56	பாக்கிஸ்தான்	2,36,638	700	கராச்சி
57	யெமென்	75,000	250	ஸானா
58	இஸ்ரேல்	7,100	7	டெல் அலீவ்
59	பர்மா	2,61,010	160	ரங்கூன்
60	இந்தோனேஷ்யா	2,18,365	763	ஜாகார்த்தா

குறிப்பு: இவற்றுள் முதல் ஐம்பத்தொரு நாடுகள் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவை, 17-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 52லிருந்து 60வரையுள்ள நாடுகள் பின்னர் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவை. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்த மட்டில் போர்மோஸா தீவில்லிருந்து சியாங்கை ஹெக் டட்டி வரும் அரசாங்கமே சீனாவின் பிரதிநிதியாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது.